

Pro Christo et Patria
dulce periculum et in
Morte Victoria.

Angliae brevis descriptio

Audi uocem de caelo di-
centem mihi, scribe. Beati
mortui qui in Domino moriuntur.
Admodo iam dicit Spiritus
requiescant. Apoc. 14. 13.

HEROLOGIA
ANGLICA
HOC EST.

CLARISSIMORVM
ET DOCTISSIMORVM
ALIQVOT ANGLORVM,
QVI FLORVERVNT AB ANNO
CRISTI .M.D. VSQ' AD
PRESENTEM ANNUM.

M.D.C.XX

Vivæ Effigies Vitæ et elogia.
Duobus tomis.

Putbore. H. H. Anglo-Britanno:
Imensis Crispini Passeri Calcographus
et Jansonij Bibliopola
Amstelredamensis.

HEROICIS
POLICA
HOC EST
CLASSISSIMORVM

ET DOCTISSIMORVM
ACADEMIAE ANGLICAE

INSTITVTIO
GABRIELIS VIVANTI

IN
HISTORIA
PHILOSOPHIAE
MORALIS

AVCTORE
GABRIELE VIVANTI

MDCCCLXXII

LONDINI

IN AEDIBVS

W. B. ALDINE

AVGVSTISSIMO PO-
TENTISSIMOQVE MO.

NARCHÆ.

IACOBO,

D. G.

BRITANNORVM IM-
PERATORI:

MAGNÆ-BRITANNIÆ GAL-

LIAE ET HIBERNIAE REGI, FIDEI VERÆ

CATHOLICAE ET APOSTOLICAE

DEFENSORI, &c.

NEC-NON,

VIRGINIÆ, BERMVDÆ, NOVÆ

ANGLIÆ ET ALIARVM INSVLARVM IN

AMERICA LEGITIMO REGI:

H. H.

MAIESTATI EIVS HUMILIMVS

AC FIDELIS SVBDITVS, HANC HERMOLOGIAM

ANGLICAM, QVAM HYMILLINE AD PE-

DES M^{rs}. SVÆ PROVOLVTVS,

DICAT DEDICAT CON-

SECRAT 2.

AVGVSTISSIMO FO-
TENTISSIMO MO-
NARCHA

IACOBO

P. G.

BRITANNORVM IM-
PERATOR

MAGNÆ BRITANNIÆ GAL-
LIÆ ET HIBERNIÆ REGI FIDELI HERED
CATHOLICÆ ET APOSTOLICÆ
FIDELITATIS

RECUSANT

VIRGINIÆ, BERMVDÆ, NOVI
ANGLIÆ ET ALIARVM INSVLARVM IN
AMERICA SEPTENTRIONALE

H. H.

MAIESTATI EIVS HUMILISSIMVS
AC FIDELISSIMVS HANC HEREDITARIAM
ANGELICAM, GRAMMATICAM AD RE-
DES M. S. V. PROPOINTE
DIGNI DEDICAT CON-
SECRET

PRÆFATIO.

Ad

SPECTATOREM

PIVM ET AD HVMA-

NISSIMVM LECTOREM.

Vum (candide spectator , & Christiane Lector) Divinæ glorię illustratio, ad quam nati & renati sumus , singularum nostrarum actionum scopus & terminus esse debeat, ipse Christianorum minimus, sæpius & seriò mecum cogitans, quantopere Deum Opt. Max, contaminatè & incompositè vivendo offenderim ; & imprimis cupiens aliquid publicè in posterum præstare, quod in summi numinis Honorem & Ecclesiæ emolumentum cederet, Deum Mundumq; testor , me non reperisse qua commodiore & magis compendiaria via illud efficerem quam si *Anglorum Heroum*, Martyrum & aliorū expressos vultus & vivas *EFFIGIES* orbi Christiano proponerem. Etenim , aliquot horum Domi Beljiq; Nobiles fuerunt ; pleriq; autem eorum perinsignes sacri Euangelij Assertores, & invicti adversus Synagogam Romanam pugiles & Antagonistæ extiterunt. Tales inclyta & beata nostra *Anglia* produxit, Et hij (prout ex *ἱστορίαις* eorum liquidò constabit) non solum sapientiæ, Eruditionis, Pietatis et Fortitudinis, laudibus inclaruerunt, sed etiam, (quod nostris Adversarijs os obstruit) bonis operibus, et charitatis fructibus abundârunt.

Et quamvis multis retro sæculis in nostra Natione non defuerint, celebres viri & locupletissimi testes, qui in nocte & picea Papatus caligine lumen dederunt, nominatim *Gyraldus, Nigellus, Neckhamus, Sevallus, Bacontborpius, Mapus, Alexander Theologus, Killingtonus, Hampolus, Armachanus, Badovardinus, Abelard: Guil. de S^{to}. Amore, Grosthedus, Ep^{us} Lincolniensis*, ab omni laude felicior *Wickleffus, Rex Alphredus, Humfredus Dux Glocestriæ, Capgravus, Orlæus, Galfredus Chaucerus* pœta decantatissimus, *Baconus, Scotus, Ockamus, Gorranus, Lyra*, & alij permulti ferè innumerabiles: Qui omnes non veriti sunt nec dubitarunt, (teste ipso *Wiclefo*, teste *Balæo*, teste & doctiss^o. *Laur: Humfredo*) ore vel scriptis scelera & luxum Romanensium, Monachorum, Fraterculorum, missaticorum, in Theatrum proferre; Tamen, his prætermisissis, recentiores tantum-modò selegi et delibavi, quorum, (maximam partem) temporibus Regum *HENRICI Octavi, EDVARDI sexti; REGINAE MARIAE* (nimirum amaræ) imprimis vero Regnante *ELIZABETHA* Heroidum Phœnice, et sempiternæ memoriæ Regina, vel nos vel Patres saltem nostri vidimus et cognovimus, aut eos videre et cognoscere potuimus, et quorum bona pars his Halcyoneis diebus Salomonis Nostri *IACOBI* Monarchæ potentissimi, et ad Antichristi (ut confidimus) exitium suscitati, fæliciter et dulcissimè in Domino obdormierunt.

Huc accedit, quod finitiinæ Gentes et Regiones quæ vultus et Effigies Popularem suorum doctissimorum expresserunt, mihi prælucent; et eminentissimè *Iacobi Verheideni* delineatio, seu *μορφολογια*, mihi exemplo est:

est: nā sic inscribitur, *Præstantium aliquot Theologorū qui Romanum Antichristum præcipuè oppugnarunt Effigies & Elogia*, in ere elegantissime incisę ab industrio viro *Henrico HONDIO*: Hujus ordinem & formam sum aliqua-
tenus imitatus, ut, transmarinæ Provinciæ & Regiones
vivos Nostratium optimè meritorum, tam Procerum &
virorum genere Nobilium, quàm Episcoporum & Pa-
storum cultus, quos, nondum nisi ex auditione, fama &
scriptis viderunt aut cognoverunt, coram contempla-
ri possent.

Tertiò, huc adductus sum, ut splendorem et Nostrati-
um Herōum et Athletarum Religiosissimorum res præ-
clare gestas per breviter exponerem, propterea quod,
quasi obiter et in transcurso aliquot terras Papismi peste
infectas pervagatus, et aliquid commemorabile et laude
dignum in illis invenire enixus; tamen nihil in eorum
Templis & in universa istorum Sacrificulorum Collu-
vie, vel auribus vel oculis percepi, præter illas variega-
tas & auro-rigentes *Sacerdotum Copas*, *Fulgidas Then-
sas*, artificiosissima *Pigmenta*, *Vexilla*, *Cruces*, *Cruci-
fixa Simulachra*; pomposas clamoriarum *Litaniarum*
Solennitates, illusorias *Indulgentias*, *Sphærulas Pre-
catorias*, *Candelas*, *Lampades*, *Chrismata*, canora &
aures-permulcentia-*Organa*, *Pneumatica*, *Campanas*,
Choros, (modulorum solertiam et crebritatem) demur-
murationes *Confessionum*, *Pater-Noster*, *Ave-Ma-
ria*, ad ravim repetita, propriorum Corporum *flagellatio-
nes Baaliticæ*, *Iejunia* superstitiosa, *vigilias*, *Obsequij*, *pau-
pertatis* & cœlibatus *vota*, *Exorcismorum* ludibria, *Uncti-
ones*, *Miracula* commētitia, vel plane diabolica; *Sæculari-
um*, *Iesuitarum*, *Fraterculorū*, (albatorum, atratorum cœ-

siatorum) lana-linoq; variè contextas tunicas; nihil de-
niq; conspicatus sum præter Virgines Vestales, seu *Mo-
nachas, Capucinos, Anachoretas*, & miscellaneam Comi-
carum & Mimicarum gesticulationum turbam, nugas
planè Apinasq; : Vidi inquâ, & Istorum deliria sum de-
miratus, vidi, & cœcitatem sum miseratus; vidi, & non
ferendam Idolomaniam detestatus: Et ne vivam, si quip-
piam notavi, prædicabile, spirituale aut Divino cultui
conveniens.

Proinde, egomet (pro meo modulo & in magna ad-
miniculorum penuria) Hanc Rhapsodiam, ad Numinis
æterni gloriam, & Patrię utilitatem operose contexui.
Quem inchoatum laborem si superstes ad optatos exitus
perduxero, me beatum judicabo.

Vt autem majus & melius Opus in commune bo-
num parturiam & pariam, tuas, (pie Spectator & amice
Lector,) ferventes & frequentes Preces imploro, & sup-
plex peto, ut meam Opellam in mitiorem partem inter-
preteris: Vale.

POST-

POSTPRÆFATIO SEV
COMMONEFACTIO SPEC.
TATORIPIO, LECTORI
CANDIDO CENSO-
RIQVE ÆQVO.

DOcti, dilecti, pijq;: En vobis delineatas *Angli-
canæ Gentis Heroum Effigies*, quas curavi
(quod maximè potui) ut ab ipsis illorum vivis
imaginibus oleo depictis effingerentur: una
cum succincta vitarum suarum historia, quæ collegi &
conquæsi ex ipsis VERITATIS visceribus, in Mun-
di Theatrum produco, non spectandi solum gratiâ (cùm
puerorum sit nuda oscilla, seu imagunculas attonitè in-
tueri) nedum superstitioso affectu ullo: Papistæ enim ca-
nonizatorum sacrificulorum suorum *Icones* retinere
solent inviolatas; sed etiam idq; imprimis, ut illorum pi-
am memoriam illustremq; famam immortalitati com-
mendarem, defunctosq; quodammodo a mortuis excita-
rem, & illis quandam vitam infunderem. Neque tamen
dicti illius immemor, *Sⁱ. Augustini* in libris suis de Civi-
tate Dei: *Sepulchrorum memoria magis est vivorum conso-
latio quàm defunctorum utilitas*. Deniq; ut ipse hæc vivo-
rum simulachra intuitus, & virtutibus jam defuncto-
rum notatibus Deum Opt. Max. gloria afficias, prop-
ter tam eximios & salutare administratos. The-
ologorum autem & Scriptorum vitis utcunq; a me deli-
neatis Catalogum & quasi Commentariolum quod-
dam singulorum Librorum & Tractatum ab ijs con-
scriptorum sive Anglicè sive Latinè editorum subjeci
& subjunxi.

Sed fortasse aliquis vestrûm excipiet (vos autem *omnes*
populares meos alloquor) superesse complures alios per-
excellentes viros natione Anglos qui in hoc album re-
ferri possent: Concedo id quidem, sed in veras illorum

Effigies non potui incidere : falsas autem & adulterinas Picturas in omnium conspectum proferre nolui : Huc accedit, quod destinatum & mihi propositum numerum, complevi. Neque vereor affirmare hos ipsos quos exhibui intra Centenos annos proximè elapsos in Natione nostra longè excelluisse. Nihilominus, si qua in re deliquerim, vel minus exquisitè quid descripserim, quod non adeo repugnanter agnoscam, ad tuam, benevole Lector (Spectatorq;) facilem & candidam Censuram confugio, unde in proposito meo confirmabor, & postea omnium aspectui iudicioq; exponam, consimiles virorum præstantium atq; etiamnum in nostra Gente superstitū *Effigies*, quibus sapientiores, doctiores, prudentiores, nulla ætas vidit. Et hoc sanè opus parturio, jamq; in manibus habeo. Iterum valete.

ADMONITIO AD LECTOREM.

EXistunt sanè aliquot Europæi & hodierni Scriptores, historici, Chronographi, qui sunt meritiſſimo reprehendendi & graviter exagitandi, imprimisq; duo nostrates : Quorum alter, in aperto Atheismo, mollitie & luxu flore ætatis suæ consumpto, jã in grandiore ætate, res asperas expertus, se ad scribendum confert & convertit, inq; voluminis sui præfatione, tamen non absq; Divini Styli & nonnullius gravitatis probabilitate, non veretur nec verecundatur, paulò petulantius, et rigidioris censoris ritu, scribere de multis illustrissimis nostræ Gentis principibus, & illis quidem Regibus vñctis; & nobilissimis Regiæ Majestatis Antecessoribus, de quibus propter eorum egregiam regni administrationem & excellentia merita cæteri nostrates Chronographi perhonorificam mentionem faciunt: Iste autem Scriptor noster, (spiritu nescio quo impulsus, & monumentis scriptis, nescio quibus, præmunitus) in
hos

hos principes asperum & maledicum stringit stylum: & maximè omnium invehitur in Regem Henricum, illius nominis octavum, tam recentem Regis Iacobi antecessorem. Huic tam magnifico Regi minimè parcit, curiosè in ejus nævos & labeis inquirens, (quis autem est peccatorum expers?) ejus Commissa summo acerbitalis gradu exaggerat, & hoc modo totam hujus nobilissimi Regis vitam, & acta ejus splendidissima dedecorat deformatq;: gratum sanè opus papistis, qui nobis, tales nostræ religionis instauratores contumeliosè objectant. Sed tam maledicè, & minimè candidæ censuræ Deo (sat scio) non placent, quantumvis Styli bonitate obumbrate, & in auctore (ni fallor) supersunt aliquot suæ veteris vestigia fraudis. Et istorum scriptorum alter ad nostra Tempora propius descendens, detrahit & obtrectat laudibus illustrissimæ Reginæ *Elizabethæ* (cujus memoria est in sempiterna benedictione) & asserit, (falsissimò tamen) Eam olim Missam idololatricam frequentasse: & quis ignorat quod Regina Elisabetha ab illa abominabili missa semper abhorruit, obq; eam causam toto Mariæ sororis quinquennio, captivata & de vita sua periclitata fuit? Idem ille Cynicus Zoilus, eodem erroneo detractionis spiritu abreptus, carpit, et maledico Stylo insectatur, nonnullos heroas qui erant Reginæ à secretioribus consilijs, qui, (prout confidenter affirmare audeo) egregiam et illustrè operam Reipub. impenderunt, quemadmodum ex vera vitarum suarum narratione magis est conspicuum. Proinde tibi (candidissime lector) loco admonitionis sufficiat, quod de duobus clarissimis Scriptoribus hæc effudi: qui eorum peramaras invectivas excipias (ego autem qualis quilibet sum, candidus et ingenuus sum, virtutemq; in ipso hoste probo) in suis historicis narrationibus præclare de nostra natione sunt demeriti. Tandem igitur aliquando finem facio, illud prisce et sanctitatis excellentis Patris Apophthegma usurpans, *de mortuis nil nisi bonum.* Iterum vale.

T. D. SACRÆ THEOLO-
GIÆ BACCALAVREVS AC

V. D. MINISTER IN LAVDEM OPERIS ET
ETIAM AVCTORIS INGENVI, AMI-
CI SVI CHARISSIMI FI-
DELISSIMIQUE.

Surgunt Martyrio celebres vivuntq; sepulti
Anglorum Proceres, Primates atq; Monarchæ,
Lucem conspiciunt Patres: Vigilesq; Sionis
Visuntur, quorum vultus, descriptaq; vita
Elucent, hilarantq; bonos pietatis amicos,
Laus te magna manet, solers sed sobrie Scriptor,
Vitam defunctis reddis, verasq; Figuras,
Depingisq; styli bonitate, illustria facta:
Ornat & interpres Herôas veste latina.
Vnde decus, nomenq; virum circumvolat Orbem.
Inferensi frendunt Hostes, trepidantq; Papani,
Cladem instare rati subimet, celeremq; ruinam:
Exultant verò Sancti, plausuq; triumphant.
Bellua si Romana suos extollit ad Astra
Artifices sceleris, ducitq; è marmore vultus,
Infernus quos Pluto tamen torquere putatur;
Laudandi quanto-mage, sculptiq; videntur.
Insignes CHRISTI Servi, sanctiq; Dynastæ?
Dona Dei, Dotesq; patrum, Regumq; Trophæa
Omnino celebrare decet. Stylus atq; Poema.
Carmen & Effigies, hæc aptè munera præstant.
Testor quos EVROPA tenet, pars Optima Mundi,
Inclamoq; simul Britannæ lumina Gentis.
Sancte Lector, (literis, & mentis acumine præstans)
Suscipe veridicum Scriptorem, utcunq; latentem.
Interpres, cujus Nomen celatur (amice
Mæcenæ) implorat opem. Deus augeat annos,
Eventus tribuat tibi, successusq; secundos.

Ejusdem

Ejusdem
T. D. IN LAUDEM OPERIS ET
etiam auctoris ingenui amiciq; sui charissimi,
H. H. Anglo-Batavo-Britanni carmen
Heroicum.

M Ira loquor, sed vera loquor, miracula narro.
Multa reviviscunt Britannæ lumina Gentis,
Invicti Reges, famâ super æthera noti
Semidei Heroes totius cymbala mundi,
Atque renascuntur Patres, vigilesq; Sionis
Martyrio clari, varijs virtutibus aucti:
Hos videt, hos Europa stupet, pars optima mundi.
Papani certâ, trepidant, instante ruina;
Christicolæ verò saltant, plausuq; triumphant.
Laus te magna manet (solers, sed anonymus scriptor)
Defunctis vitam reddis, verasq; figuras.
O, vivis vivos depinge coloribus Anglos,
Tales pensabit pietas Divina labores.
O tu (Lector amans) & tu (Spectator amice)
Suscipe veridicum Scriptorem (utcunq; latentem)
Æmulus, Heroum descriptas perlege vitas
Tum fortasse novam prolem prodire videbis.

Tu tuo pectore tota regis tui

AD

AD
EFFIGIES
ILLVSTRISSIMORVM
ANGLORVM QVAS
COLLEGIT ANGLO-BA-
TAVO-BRITANNVS:

*Creati. **D**EPICTOR, celebres Mavorte atq; Arte Britānos
Anglus, depinxit, fingere nec voluit.
Pingant ficta suis, Romanā sede *cacati,
Annumerent Divis, quos Deus odio habet:
Garneti vultum depictum sanguine credant,
Loyolam Lotium reddere Virginibus.
Hic Virtutis habes ~~caput~~ quēis sibi prudens
Virtuti calcar addere quisq; potest.

S. R.

V. M. Eccl: Belg: Lond:

ENCOMIUM

OPERIS SIMVL ET AVCTORIS.

Vos fulgido splendore virtus inclita:
Vigorq; mentis entheus,
Terræ marisq; trans & ævi cardines
Locavit inter Sydera;
Quos postera gentis pijs in mentibus
Vitæ perennis gloria,

Et sempiterni nominis clarum decus
Vivis sepulchris posuit.
Docti reponit ecce vivâ imagine
HOLLANDII sagacitas,
Laborq; sollers, atq; cura pervigil,
Quibus Vetustatem meram
Oblivij matrem, & novercam pessimam
Rerum omnium, pessum dedit.
Vt quod foveret sola mens, quod traderet
Affectui solum pio
Natura; nunc id ejus igneâ datum
Vi mentis est aspectui:
Ne scilicet vel Lucidis fautoribus
Virtus careret lucida,
Nostri vel esset ulla pars, quin gloriam
Virtutis hujus cerneret.

ALIVD.

NATVRA mundo qua dedit
Præclara, pulchra, commoda;
Hac lege donat omnia,
Vt cum sibi visum foret
Datum (vocassent verius
Depositum) reposceret.
Hac scilicet nos asperæ
Iniquitas sortis premit,
Vt nostra nobis subdita
Non sint, sed ævo, & tempori,
Oblivioq; & squallide
Morti, tyrannis pessimis.
Hac effera durissima
Licentiâ legis datâ,
Edax vetustas irruit,
Nos atq; nostra devorat,
Suoq; cogit nos iugo
Obtemperare, & carceri.
Sed non tulit liberrima
HOLLANDII cervix jugum,
Generosa quin præcordia
Asslatus impetu novo,

Sibi, suisq; & Patriæ
Perennitatem vendicat;
Famamq; reddit, & decus,
Quibus vetustas horrida
Densis tenebris gloriam
Omniemq; honorem surpuit.
Quid ergo reddent posteræ
HOLLANDIO, qui perditam
Majoribus famam dedit.
Ipsosq; priscis posteros
Majoribus donat suis?
Certè quod ille tradidit
Majoribus, gens postera
Debet illi, scilicet
Famam, decusq; splendendum
Et gloriam, qua nesciat
Silentij, nec terminos
Agnoscat ullos temporis,
Locivè, præter athera, &
Perennitatis limites,

CARMEN.
IN COMMENDATIONEM
LIBRI, AVCTORIS ET SCVLPTORVM.

Illustres Heroum animæ, quas ignea virtus
Cælum, & astra super Postuma Fama vehūt:
Vos olim placido excepit BRITANNIA cælo
Vosq; tulit pleno SAXONIS ora sinu.
Felices animæ, quarum pia facta supersunt
Pro Patriâ, & nullâ sunt peritura die
Felicesq; iterum tantarum Encomia Laudum
Vivent, æternùm nec meruere mori,
Pars vestrum innumeros numerat Virtutis acervos
Exuperans priscos dexteritate Duces:
Parsq; ferox bello, domuit quot viribus hostes,
Marte tot oppositas fregit & arte acies:
Horum vicinos straverunt spicula FRANCOS,
Contremuit belli fulmen & acer IBER;
Servata est horum IVDÆA potentibus armis.
Defensa auxilio & BELGICA terra fuit;
Neptunus madidis timuit turbatus in undis
Sulcaret salsas cum BRITO fortis aquas.
Attonita & priscis tellus non cognita sæclis
Invisæ stupuit Gentis ob ingenium;
Ipse MAGELLANVS quamvis sua nomina Ponto
Fecerit; in laudes & DRACVS ipse venit:
Nec CANDISCHE tuum nomen Laudesque merentur.
Fluctibus ut iaceant illa sepulta suis.
Pars etiam ingenij statuit monumenta perennis,
Quæ non una quidem Bibliotheca capit.
Ast horum in tenebris æternâ nocte iacerent
Nomina, vicinis vix bene nota suis:
Ni pius HOLLANDVS facunda resolveret ora,

Iret

Iret & assertum ritè decus Patriæ:
 Magnaq; venturis narraret gesta parentum,
 Magnorum Regum fortium & arma Ducum:
 Et qui victuris scripsissent carmina libris
 In quibus & pietas et sophia alma latent:
 Et qui pro CHRISTI spreuissent nomine vitam
 Cum HISTO æternum vivere solliciti
 Horum inquam, docto descripsit Codice vitas
 HOLLANDVS, Patriæ spes columenque suæ.
 Accedunt clarò huic PASSEVS uterq; labori.
 MAGDALIS, & facili haud FRATER in arte minor;
 HEROVM effigies ducentes ære, periret
 Ne decor externi corporis eximius.
 Vos igitur MANES tantis gaudete Patronis,
 Qui vos ex Orci faucibus eripiunt:
 Hos & in Elysijs memores coronate viretis,
 Sentiât ut gratos vos bona posteritas.

A. B.

De iisdem

EPIGRAMMA.

HOLLANDVS proceres describens rite BRITANNOS,
 Exhibet hic Genij dexteris opus.
 Interiorẽ hominem pingens, virtutis alumnos
 Protrahit at cæcis providus è tenebris,
 ZELANDVS veros fingens in imagine cultus.
 Externam monstrat corporis effigiem:
 Hæcce typis BATAVA tandem excudentur in urbe.
 Acceptum hinc librum anne feres BATAVIS?
 Falleris, HOLLANDVM genuit tibi BRITTONA tellus,
 Heroum hanc mæstem quæ quoque terra dedit.

A. B.

CARMEN,

A. G. XYLANDRO OLIM IN

SCRIPTORES ANGLICOS BALÆI CON-
SCRIPTVM, ET NVNC PAVCIS
MVTATIS HVIC LIBRO AG-
COMMOATVM.

INsula, quam nostro rapidis Atlanticus orbe
Fluctubus, Europæ dividit Oceanus,
Nobilis Arcadias devexa Britannia ad Arctos,
Vbere telluris, divitijsque potens,

Felix cultura, felix victricibus armis

Paceque laudatis, militiâque viris:

Plurima cum tuleris toto notissima mundo,

Vnde tibi meritæ præmia laudis habes,

Nil tamen ingenijs peperisti pulchrius istis

Quorum jam virtus implet utrumque polum

Scilicet Anglorum res & monumenta genusque

Plurima jam tersus nos docet iste liber

(Quem pius in Patriam Hollandus, Regique fidelis,

Doctrinâ pollens & pietate senex,

Condedit, ut memori meritos transmitteret ævo,

Vt famæ gentis consuleretque suæ.)

Nempe ut, quod sophiæ studio præstantius, atque

Encyclopædia sit, nihil orbis habet:

Vt non est homini donum divinitus ullum

Nobilius (cum sint plurima) mente datum:

Sic neque tu potius re te jactaveris ulla,

Innumeris quanquam sis cumulata bonis,

Quam tot doctorum, quo felicissima partu

Non ulla temere sis natione minor.

Non

Non iam Pernalsi rupes, famosæve Tempe,
Grynæum Græcis invidææve nemus.
Certè equidem Sophiæ quicquid penetralia condunt,
Quicquid habent Musæ, quicquid Apollo docet,
Immo (nam vanis maneant ea nomina Graijs)
Quicquid doctrinæ nomine percipimus,
Quicquid diva suo Sapiëntia continet orbe,
Ad literas licet jure referre bonas:
Omne tui scriptis demonstravêre Brytanni,
Semper victuris id docuêre libris.
Qui si (nec dubium) præconia summa merentur,
A grata digni posteritate coli:
Quas illis pietas dabit & constantia laudes,
Et veræ flagrans religionis amor?
Quanta fides, casta que ea spectatissima vita,
Notæque honorandis facta voluminibus?
Quæ tantis que subinde malis tentata, tenorem
Inconculsa tamen servat adusque suum.
Martiaque accedit virtus, propriumq; Brytannis
Hoc decus, ut cupiant pro patriâ usque mori.
Hos noster fido monstrat sermone disertus
Auctor, & enumeras ordine quemque suo.
Ergo illum semper pietatis fama manebit,
Qua Dominum summâ, qua patriamque colit.
Clarorum referet grates celeberrima turba,
Præmia ut exhausto digna labore ferat.

HENRICVS D. G. VII⁹ ANGLIÆ, FRAN. ET HIB. REX.
Fortibus HENRICVS solitus dare iura BRITANNOS
Fulmen erat Martis, vera et pietatis alumnus
Vnde armis regnum, populus pietate refuget. B

HENRICVS.

ENRICVS, ejus nominis Octavus, (prudentissimi Regis *HENRICI* septimi filius) *Angliae & Franciae Rex Hiberniae* Dominus, Fidei defensor, &c. patre suo defuncto, regnare cepit vicesimo secundo Aprilis anno Christi *M.D.IX.* ætatisq; suæ *XXVII.* Monarcha certè invicto animo & plusquā heroico spiritu præditus, in omnibus inceptis et expeditionibus suis, non tam fortis quā felix et fortunatus fuit. Namque in quinto imperij sui anno, Ipse in *Galliam* trajecit prælium commissurus dum ad *Terrovanam* oppidum ipsum obsedit, ubi Imperator *Maximilianus* semper Augustus se ejus inter auxilia adjunxit, rubramque crucem Henriciani militis insigne gestans in pectore, sub eo meruit, et demum Oppidum expugnavit, excidit, incendit: et longius progressus *Tornacum* Corona cinxit: primoque adventu oppidanis edixit ut sese dederent, sed ipsis repugnantibus propius admovit copias, et tandem primarij Cives una cum oppido in potestatem Regis venerunt. Quo quidem expugnato et satis firmo præsidio ibi relicto in *Angliam* triumphabundus redijt.

Rex in Galliam proficiscitur. Maximilianus Imperator.

Idem victor in Comitij Parliamentarijs vicesimo sexto anno regni sui habitis, Papæ primatum, magnamque papatus partem ex *Anglia* profligavit. Annis 30.mo & 31.mo regni sui Abbatis & alia superstitionum domicilia, sed non nisi consilio cum Cardinale *VVolsco* & *Cromvvello* Barone prius communicato partim evertit, & partim ad meliores usus convertit. Anno tricesimo secundo regni sui solemniter renunciatus est *Hibernie* Rex & non modo in *Anglia* sed etiam *Dublinie* Hibernorum Metropoli, decretum est, ut Rex & ejus successores, non amplius *Hibernie* Domini sed Reges dicerentur & subscriberentur.

Papa exulat ex Anglia. Abbatie dejectæ & dissolutæ.

Anno Regni sui tricesimo sexto, Rex multis Proceribus suis & nobilissimis viris comitatus in *Gallias* iterum profectus

Rex secunda vice trajecit in Galliam & Boloniam expugnat.

fectus e Regione Bollonię castrametatus est, breuiq; tempore oppidum occupavit, & quum ibi Architalassum suum Dominum de Lisle seu Vicarium, reliquisset, in Angliam redijt. Vnde jure dici poterit, victoriam ei in finem semper devolasse, nec immerito cognomentum *Inuictissimi* obtinuit.

Regis Vxoris.

* Sive de Sancto Mauro.

Charitatis opera a Rege effecta.

Rex totius vitę suę tempore sex uxores successivę habuit, 1. *Catharinam* Ferdinandi Regis Hispaniarum filiam: 2. *Annam Bolleniam* Marchionissam Pembrokeanam, Thomę Bollenij Comitis VViltonię & Ormondie filiam: 3. *Janam Seymor*, Ioannis * Seymori Equitis aurati filiam, & Edovvardi Seymor Comitis Hertfordiensis (& deinceps Ducis Somersetensis) sorore: 4. *Annam Clevensem*, Ducis Clevensis filiam: 5. *Catharinam Haward*, Edmundi Baronis Havverdi filiam & Thomę Havvardi Ducis Norfolcię neptem: 6. *Catharinam Par*, Baronis Latymeri viduam, & Guilielmi Par Marchionis Northamtoniensis sororem. Aliquot ex prædictis uxoribus summo supplicio ut afficerentur mandavit, sed quā justē nequeo pronuntiare, neq; mihi libet, aut fortasse licet in quæstionē vocare tam illustris Regis justitiā, prout quidam, nimis audacter & petulanter fecerunt; & nonnulli dictitant Ipsum fuisse meliorem Regem quā virum: sed (ut mea fert opinio) fuit cum bonus Rex tum bonus vir. Quippe, Papę principatum in Anglia abrogavit, & veram Religionem in hoc Regno constituere incepit: in vitæ suę multa præclara charitatis opera dedit. Et inter alia concessit Londinensibus Cœnobium Fraterculorum ut dicunt cœsiatorum in Pēdo-trophium & ædem sacram ejusdem unā, cum duabus alijs, nempe sancto *Nicolao* & sancto *Ewino* sacris, civitati dedit, ut unam integram *Parochialem Ecclesiam*, cui nomen inditum est *Christi ædes*, conficerent, hæc inquam ædes a Rege Henrico fundata & annuo redditu ditissimo in perpetuum dotata fuit: Et inter multa alia Regiæ charitatis opera, ille suo Testamento, paulò ante mortem ipsius. Mille marcas aureas (sive circiter sexcentas & quinquaginta

ginta libras Anglicanas) pauperibus distribuit.

Decano & Canonicis, sacelli divo Georgio sacri ad Arcē VVindesoriensem annuos redditus sexcentarū librarum, in æternum legavit, hac cautione & provisione adhibita, ut ibi tredecim pauperes & senectute affecti generosi, pauperum Equitum titulo distinguendi alantur & sustententur, ut eorum singulis in singulos dies præbeantur duodecim denarij, et eorum singulis semel in anno parentur singulæ togæ talares et proluxæ ex albo panno, cum periscede, et divo Georgio aculipicto supra pectus. Eorum autem præsidi (sive præfecto) futuro, conceduntur tres libræ, sex solidi et octo denarij monetæ Anglicanæ in æternum, præter suprà commemoratum stipendium annuum. Quin etiam provisum est, ut annuatim, certis vicibus decem libræ, per modum eleemosynæ, egenis dispensentur et communicentur.

Hic Rex fuit proceræ et magnæ staturæ, facie et vultu ^{Regis figura et statura.} Majestatis pleno, prout ista ejus Effigies ad vivum representat. Ingravescente jam ætate sua valde corpulentus et obæsus fuit, sælici ingenio et memoriâ, Musarumque Mæcenas, utpote qui ipse non mediocriter eruditus fuerit: valde munificus, prout tam magnificum Principem deceuit. Proinde Ioannes Lelandus ille clarissimus Antiquarius, ejus proculdubio, Regiam benignitatem expertus, illius Encomium et beneficentiam hoc subsequente Epigrammate palam fecit.

Ante suos Phœbus radios ostendere mundo

Desinit, & claras Cynthia pulchra faces:

Ante fluit rapidum tacitis sine piscibus æquor,

Spinifer & nullam sentis habebit avem:

Ante sacra quercus cessabunt spargere ramos,

Floræque sollicita pingere prata manu:

Quam Rex divæ tuum, labatur pectore nostro

Nomen, quod studijs portus & aura meis.

Et idem Lelandus ejus immortalem famam et Gloriam

perfectam habens, illius nunquam morituras Laudes, his
proximis versibus cecinit.

Quantum puniceis nova rosetis

Cedunt vere suis rubeta spinis:

Quantum Lilio amemoris hori

Gemmae omnes alio nitore cedunt:

Quantum caetera puniceis decora

Malis pomis quidam rubore cedunt:

Quantum coniferis breves myrica

Concedunt quoque gloria cupressi:

Quantum stelligero repressa velus

Caelo mole sua & nigrore cedit:

Tantum omnes alij, celebrant:

Fama, nomine, gloriaque vera

(Ut mittam ingenij valentioris

Lumen flumina fulmen atque vires

Rari iudicij tui perennes)

Concedunt tibi Principes sereni,

HENRICE, d patria tua columna

Talis, qualis erat celebris illa

Olim quam extulit Henricus triumphans.

Regnavit fere triginta octo annos, & cum agrotasset,
Testamento condito & mandatis Familiae datis, obitus est
VWestmonasterij, anno Christi M.D. XL. Vj. vixisset
autem supra annos LV. menses VII. Corpus ejus, quem-
admodum ipse morti jam vicinus petijt, sepultum est
V Vindeforae in Collegio, prope amplissimo & verè Re-
gio Monumento, quod Cardinalis V Volseus inchoarat
quidem, sed nunquam perfecit.

Morte sic Regnum finijt Henricus Rex, propter prima
administrationis tempora illustre, propter victorias crebas
& res in bello feliciter gestas gloriosum, propter magnas
sub eo mutationes factas memorabile, propter Ecclesiae
sub eo coeptam reformationem laudabile: attamen verò
(veritatem non occultare) propter uxoriæ rem infelici-
simam,

simum, denique propter crebra tributa Reipub. nonnihil
damnosum, civibusque grave ac onerosum.

De hoc nobilissimo & potentissimo Monarcha, hanc
threnodiam invenio, quæ sane vice Epitaphij & Epicedij
esse poterit.

HENRICUS Princeps propè lustra peregerat octo,
Et populum magna prudens cum laude regebat,
Ex quo magna sole tractavit sceptrâ Britanni:
Cum Deus omnipotens, morbo obrepente, moneret
Hinc emigrandum de vita. Proh dolor ingens!
Quot pia plebs Lachrymis quam tristibus ora rigavit?
Qua graviter Regni procures planxere cubantem?
Anglia tota jacet mærens, lugubris & amens,
Nil opus adportant Medici, nil profuit herba,
Quæ solet humanis membris adferre salutem,
Pharmacæ nil prosunt, præbetur potio frustra:
Heu nulla tristis mors est medicabilis arte.

SCRIPSIT HENRICVS

Ad Leonem Pontificem ejus no-
minis. *Affertionum Sacra-
mentorum lib. I.*
Ad Epistolam Lutheri lib. I.
De Christiani hominis institutione
lib. I.

De instituenda rebus lib. I.
Sententiam de Martino Concilio
lib. I.
De iusto in Scotos bello lib. I.
*Ad Duces Saxoniæ Erasmus Rote-
rodamum & alios magni nominis viros*
Epistolæ discretissimæ.

A 3

THO.

Henricus, denique propter actum in Reipub. nonnullis
 dandis, civibusque grave ac onerosum.
 De hoc nobilitate & potentissimo Monarcha, hanc
 thesaurum in regno, que tunc vice Episcopi & Episcopi
 esse poterit.

HENRICUS Princeps prope lustrum perierat hic

THOMAS CROMWELLVS
Fortuna speculum CROMWELLVS scindit ad alta
Ut casu grauiore ruat Regisque fauore
Tollitur hinc que cadit liuore

THOMAS CROMWELLS.

THOMAS CROMWELLS, utcumq; non ita claro genere nobilibusque parentibus ortus, tamen acri & excellenti ingenio præditus atque adeo eximjis virtutibus ornatus, operam in juventute dedit & inservijt Cardinali *Wolseo*, cui valde charus & acceptus fuit. Postea strenuum Athletam se gessit, in Christi Evangelio promovendo & propagando, quod tunc temporis, cœpit in Anglia pullulare & vires acquirere. Quo nomine Rex Henricus octavus eum præcipua gratia dignatus ipsius imprimis opera primùm in Papæ tyrannide abolendâ, & post in Monasterijs demoliendis usus est, quibus in domicilijs manifestò apparuit, tam nefaria & horrenda flagitia fuisse commissâ, ut ea vel semel quidem nominare salvo pudore nequeam. Prima dignitas quam in eum Rex contulit fuit Baronía de *Okeham* in agro Rutlandiensi, anno 1536. Secundò eum equitem auratum Ordinis scilicet *Georgiani*, Rotulorum præfectum, Privati Sigilli Custodem Secretarium postea summum fecit: præterea eum illustri Comitis *Essexij* titulo exornavit anno 1539. Et Rex eum his ornamentis decorare non contentus, illum magnum *Angliæ Camerarium*, Ecclesiastici Ordinis Præsidem, Vicarium suum generalem, & unum ex intimis suis Consiliarijs constituit. Cæterum quia tantopere autoritate & gratia apud Regem valuit, tantam sibi invidiam apud reliquos tam Magnates quam Præsules Pontificios conflavit ut multa crimina ei intentare non erubuerint, nec destiterint, et accusandi insectandique finem non fecerunt priusquam eum condemnassent.

Ecce rerum humanarum fragilitatem: Iste, cujus felicitatem omnes admirabantur, plurimi in visam habebant, quod ab infimo loco ad honorum summorum apicem in paucorum annorum curriculo conscendisset: subitò, et nihil minus expectans, in ipsorum Regionum Consiliari-

orum concessu comprehenditur, atque in Carcerem cō-
jicitur, unde nunquam donec ad ultimum supplicium sub-
eundum, emissus est. Nam in Parlamento jam Aprilis
XII.º convocato, Majestatis Læsæ simul ac Herefics ac-
cusatus, at lata lege inaudita damnatus est: tumque post-
quam comprehensus fuerat nondum XX. die transacto,
securi publicè percussus, nempe XXVIII.º Iulij, anno
1540. regnantisque Henrici Octavi XXXII.º.

Si quis velit plura de vita hujus spectatissimi Domini
Cromvelli cognoscere, inspiciat & evolvat Martyrolo-
gium Ioannis Foxi, in quo tota vitæ suæ ratio splendide
copiosèque describitur.

THO.

THOMAS MORAY

num ille? Circo Iconi Babylonici poculo
tis inter nostras Affigat non numero (et
HOMERUS, quem Religio grae

THOMAS MORVS QVONDAM SVPREMVS
TOTIVS ANGLIE CANCELLARIVS DIGNISS.
Hic est ille THOMAS plebis de pulvere magnus.
Qui tulit inanium principis ira caput.

1. *Die erste* ist die *Reinigung* der Seele
 2. *Die zweite* ist die *Erleuchtung* der Seele
 3. *Die dritte* ist die *Erhaltung* der Seele
 4. *Die vierte* ist die *Verherrlichung* der Seele
 5. *Die fünfte* ist die *Verewigung* der Seele
 6. *Die sechste* ist die *Verewigung* der Seele
 7. *Die siebente* ist die *Verewigung* der Seele
 8. *Die achte* ist die *Verewigung* der Seele
 9. *Die neunte* ist die *Verewigung* der Seele
 10. *Die zehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 11. *Die elfte* ist die *Verewigung* der Seele
 12. *Die zwölfte* ist die *Verewigung* der Seele
 13. *Die dreizehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 14. *Die vierzehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 15. *Die fünfzehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 16. *Die sechzehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 17. *Die siebenzehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 18. *Die achtzehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 19. *Die neunzehnte* ist die *Verewigung* der Seele
 20. *Die zwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 21. *Die einundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 22. *Die zweiundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 23. *Die dreiundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 24. *Die vierundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 25. *Die fünfundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 26. *Die sechsundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 27. *Die siebenundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 28. *Die achtundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 29. *Die neunundzwanzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 30. *Die dreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 31. *Die einunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 32. *Die zweiunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 33. *Die dreiunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 34. *Die vierunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 35. *Die fünfunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 36. *Die sechsunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 37. *Die siebenunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 38. *Die achtunddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 39. *Die neununddreißigste* ist die *Verewigung* der Seele
 40. *Die vierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 41. *Die einundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 42. *Die zweiundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 43. *Die dreiundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 44. *Die vierundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 45. *Die fünfundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 46. *Die sechsundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 47. *Die siebenundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 48. *Die achtundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 49. *Die neunundvierzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 50. *Die fünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 51. *Die einundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 52. *Die zweiundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 53. *Die dreiundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 54. *Die vierundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 55. *Die fünfundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 56. *Die sechsundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 57. *Die siebenundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 58. *Die achtundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 59. *Die neunundfünfzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 60. *Die sechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 61. *Die einundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 62. *Die zweiundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 63. *Die dreiundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 64. *Die vierundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 65. *Die fünfundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 66. *Die sechsundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 67. *Die siebenundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 68. *Die achtundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 69. *Die neunundsechzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 70. *Die siebenzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 71. *Die einundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 72. *Die zweiundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 73. *Die dreiundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 74. *Die vierundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 75. *Die fünfundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 76. *Die sechsundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 77. *Die siebenundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 78. *Die achtundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 79. *Die neunundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 80. *Die achtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 81. *Die einundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 82. *Die zweiundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 83. *Die dreiundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 84. *Die vierundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 85. *Die fünfundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 86. *Die sechsundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 87. *Die siebenundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 88. *Die achtundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 89. *Die neunundachtzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 90. *Die neunzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 91. *Die einundneunzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 92. *Die zweiundneunzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 93. *Die dreiundneunzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 94. *Die vierundneunzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 95. *Die fünfundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 96. *Die sechsundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 97. *Die siebenundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 98. *Die achtundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 99. *Die neunundsiebzigste* ist die *Verewigung* der Seele
 100. *Die hundertste* ist die *Verewigung* der Seele

In ferat autem Scythia continens confines & ab-
 octum montibus est, caputque super Taurum depo-
 nitur.

THOMAS MORVS.

THOMAS MORVS, quem Religionis gratiâ inter nostras *Effigies* non numero (etenim ille, Circaeo scorti Babylonici poculo exhausto, deperijt meretricem illam inque porcum conversus est, & hinc oppugnavit potius quam propugnavit Euangelium) propter admirandam doctrinam & divinum ingenium suis coetaneis nequaquam celsit, sed illos omnes faciliè antecelluit. Vnde ad multos annos Regi *Henrico octavo* plurimum acceptus fuit: qui eum primò Equitis aurati dignitate insignivit, & post alios collatos honores etiam in sacrum suum Senatum cooptavit, summumque adeo totius *Angliae Cancellarium* constituit: qua dignitate perditus potitus est, sed aliquibus causis impulsus, eam sua sponte reliquit. Quo quidem tempore complures præclaros libros & subtiles tractatus conscripsit, sed inter omnes *Utopia* ejus faciliè excellit, ejusque summum ingenium maximè demonstrat. Summa & intima familiaritas cum literis tum alijs vijs modisque inter eum & magnum illum *ERASMUM* Roterodamum intervenit.

Sed e mentitâ illâ Papæ autoritate ab *Henrico Rege* jam abolitâ *Morus* hic noster tam ob Regium jus & primatum ab eo abnegatum quam alijs justis de causis in judicium vocatur, & damatum poenam sequi oportuit ut securi percuteretur. Hoc autem in loco prætermittere nequeo illud Epigramma quod de eo tum in vinculis invenio;

*Quid de se fieret, meditans in carcere Morus,
Inspicit Urinam, Nil ibi triste videt.
Urinam Regis potius lustrasset; in illa
Vidisset mortis turbida signa suæ.*

In feriali autem Scæna constitutus constanter & alacriter mori visus est, caputque super Truncum depositurus;

siturus; Carnificem eum veniam poscenti, respondit se hac lege illi condonaturum, dummodò sibi a Barba ipsius amputanda caveret, (quamvis enim dum vixit plerunque derasus esset et imberbis, prout ex ejus Effigie videre est, videtur tamen in seniori ætate se pulchram et prolixam barbam nutritivisse) qui jocandi lepos, utcunque solitum ejus morem et acumem ingenij declaravit, nihilominus in morituro magnam reprehensionem meruit. Hoc pro explorato scio quod Martyrum Evangelicæ professionis ergò morientium novissima verba religionem et sanctitatem multò magis spirarunt, quod ex vitarum suarum insequente curriculo facile apparebit, Gloria igitur sive justitiæ, sive Misericordiæ divinæ, in morte et obitu tam veritati inimicorum quam ei faventium aliquo modo elucebit. Et de nostro *Moro* quasi *ἡ ὁποῖα ἐκείνου* satis. Obtruncatus est in editiore planitie sive area sub Turri Londinensi anno 1535. annoque Regis *Henrici octavi* vicesimo septimo. Conditus jacet in Ecclesia *Chelsejense* propè Londinium, et Epitaphium habet, ut sequitur:

EPITAPHIUM

THOMÆ MORI quod paulò post abdicatum munus Cancellarij ipse sibi composuit, & sepulchro suo affixit.

Thomas Morus, urbe Londinensi, familia non celebri, sed honesta natus, in literis utcunque versatus, quum ut causas aliquot juvenis egisset in foro, et in urbe, suo pro Shyrevo jus dixisset, ab invictiss. Rege Henrico VIII. (cui uni Regum omnium gloria prius inaudita contigit, et fidei defensor, qualem et gladio se et calamo verè præstitit, meritò vocaretur) adscitus in aulam est, delectusque in Concilium, et creatus Eques, Proquæstor primum, post Cancellarius Lancastriæ, tandem Angliæ miro Principis favore factus est. Sed
interim

interim in publico Regni Senatu lectus est orator populi, præterea Legatus Regis nonnumquam fuit, aliàs alibi potestremo verò Cameraci, Comes et collega junctus Principi Legationis Cuthberto Tonstallo, tum Londinensi, mox Dunelmensi Episcopo; quo viro vix habet orbis hodie quicquam eruditius, prudentius, melius. Ibi inter summos Christiani Orbis Monarchas rursus resecta fœdera, redditamque mundo diu desideratam pacem, et lætissimus vidit, et Legatus interfuit.

Quam superi pacem firment, faxintque perennem.

In hoc officiorum vel honorum cursu quum ita versaretur, ut neque Princeps optimus operam ejus improbareret, neque nobilibus esset invisus, neque injucundus populo; furibus autem, homicidis, hæreticisque molestus: Pater ejus tandem Ioannes Morus Eques, et in eum Iudicum ordinem à Principe cooptatus, qui Regius confessus vocatur; homo civilis, innocens, mitis, misericors, æquus et integer, annis quidem gravis, sed corpore plus quam pro ætate vivido, postquam eò productam sibi vidit vitam, ut filium videret Angliæ Cancellarium, satis in terra jam se moratum ratus, lubens migravit in Cœlum. At filius, defuncto patre, cui, quamdiu supererat, comparatus, et juvenis vocari consueverat, et ipse quoque sibi videbatur, amissum jam patrem requirens, et editos ex se liberos *IV.* ac nepotes *XI.* respiciens, capit apud animum per senescere. Auxit hunc affectum animi subsequuta statim velut adpetentis senij signum, pectoris valetudo deterior. Itaque mortalium harum rerum satur, quam rem à puero semper, optaverat, ut ultimos aliquot vitæ suæ annos obtineret liberos, quibus hujus vitæ negotijs paulatim se subducens, futuram posset immortalitatem meditari, eam rem tandem (si coeptis annuat Deus) indulgentissimi principis incomparabili beneficio resignatis honoribus impetravit, atque hoc sepulchrum sibi, quod mortis eum nunquam cessantis adreperere quotidie com-
mone-

monefaceret, translatis huc prioris uxoris ossibus, extruendum curavit. Quod ne superstes frustra sibi fecerit, néve ingruentem trepidus horreat, sed desiderio Christi lubens oppetat, mortemque ut sibi non omnino mortem, sed januam vitæ felicioris inueniat, precibus eum, Lector optimè, spirantem, precor, defunctumque prosequere;

Pro uxoribus suis,

Chara Thomæ jacet, &c.

Sub quo hæc quoque subjuncta Carmina occurrunt:

*Chara Thomæ jacet hic Joanna uxorcule Mori,
Qui tumulum Aliciæ, hunc destino quique mihi.
Una mihi dedit hoc conjuncta virentibus annis,
Me vocet ut puer & trina puella patrem.
Altera privignus (quæ gloria rara novercæ est)
Tam pia quam gnatus vix fuit ulla suis.
Altera sic mecum vixit sic altera vivit,
Charior incertum est, hæc sit an hæc fuerit.
O simul o juncti poteramus vivere nos tres,
Quam bene si factum religioque sinant.
Et societ tumulus, societ nos obsecro cælum,
Sic Mors non potuit quod dare vita dabit.*

DE THOMA MORO ANGLIÆ OLIM CANCELLARIO

Ad Thomam Baronem de Ellesmer Angliæ Cancellarium sapientis:

*Integritas morum Morum commendat, & ardor
Ingenij, & docto dulcis in ore decor.
Te quoque Cor Sapiens, Gravitas, & Gratia vultus
Eximite populo, conspicuumque facit:
Totius Integritas vitæ sine labe peractæ
Te Moro æqualem moribus esse probat.
Excipias Mori casus, & flebile fatum,
Et causam mortis; cætera Morus eris.*

SCRIPSIT MORVS.

V *Topiam*
Luciani Dialogos aliquot
transulit,
In Declamationes Luciani.
Epigrammata, quorum plurima ver-
sa sunt ex Græcis.

Progymnasmata Græca.
Comedias:
Dialogos familiares:
Declamationes.
Pro Erasmo aduersus fratrem lib. 1.
De optimo Reipub statu.
Et alios.

THO-

Brightmannus noster (scriptor sane sanctus nec etiam indoctus) vnum esse ex Angelis in S. Ioan: Apocalypsi intimatum scribit: quam proprie vero nec audio nec possum asserere.

THOMAS WOLSEY

THOMAS WOLSEY CARD.
Fortunæ Variantis opus VOLSEY ad alta

Scandit iter dubium, certâ militante ruinâ

THOMAS WOLSEIVS.

THOMAS WOLSEIVS, *Ipswici in Suffolcia* natus, cum humilibus Parentibus ortus esset, nihilominus admodum Adolescens missus est *Oxoniam*, & literis in Collegio Magdalenensi expolitus est, ubi Scholæ grammaticæ ad idem Collegium ad jacentis & pertinentis Magister factus est: & postea à *Marchione Dorsettiae*, ejus filios *Oxoniae* docuerat, ornatus fuit sacerdotio in Provincia *Somersettensi*: Cæterum, *Marchione* illius *Mœcenate* demortuo, *Wolseus* fuit *Ioanni Naphanto* equiti aurato & magnæ auctoritatis viro Capellanus, qui sui Capellani precibus inductus effecit ut Regis *Henrici septimi* Sacellanus designaretur. Et jam (ut erat vir ambitiosus) optatum sibi locum adeptus in *Aula Regia*, quæ primus est *Scalæ* ad honores gradus versabatur. Enimverò fuit excellentissimo ingenio, magnopere cruditus, blandus, affabilis, & in eorum, quorum benevolentiam maximè appetebat, animis sibi conciliandis callidissimus: Et hoc modo in gratiam amicitiamque *Henrici Regis* se inseruit, qui statim eum in re magni momenti ad Imperatorem semper *Augustum* in *Belgio* commorantem, ablegavit: quo *Wolseus* tam festinanter contendit, ut intra quatrimum post missionem suam (vento Cœloque faventibus, res non minus admiranda quàm memoranda) *Regis* negotio ex animi sententia confecto, ad *Aulam* rediret. Vnde Rex ad *Decanatum Lincolnensem* eum promovit, & morti vicinus, sibi ab *Eleemosynis* eum esse voluit: Atqui, illo *Prudente Principe* ablato, *Wolseus* tam celeriter & tam peniùs se in gratiam novi *Regis Henrici octavi* insinuavit, ut illum in numerum intimorum *Consiliariorum* cooptaret, & res ei integras penè deferret committeretq;: *Wolseus* autem auctor fuit *Regi*, ut posthabitis rebus *Consilio* definendis, suis ipse obsequeretur voluptatibus, ei persuadens se intra unicum horulæ nocturnæ quadrantem, res in

in Senatu gestas tam plene relaturum, ac si ipse per totum diem tam prolixis consultationibus interfuisset, hisque artibus Regis cupiditati insigniter morem gessit.

Hinc Rex eum Episcopum *Tornacensem in Gallijs*, mox Episcopum *Lincolniensem*; & exigui temporis intervallo Archiepiscopum *Eboracensem* fecit: deinde a Papa obtinuit *Wolseus* ut ei *Legatus à Latere* esset, ac non ita multò post, anno 1515. ad ipsum Cardinalatum ascenderet. Postea vero, ita egit cum Rege, ut eum *Angliæ* magnum *Cancellarium* constitueret. Sed omnibus his honoribus & ornamentis minimè contentus, Episcopatum *Bathoniensis Ecclesiæ* affecutus est: illam vero dignitatem mox deposuit ut *Dunelmensis* Episcopus constitueretur, sed permutatione facta cum hoc etiam Episcopatu sese abdicasset *Wintoniensem* suscepit. Iam ad altissimum dignitatis suæ gradum pervenit, anno 1529. cumque ita in præcipiti staret ut altius attolli ei non daretur; scala nutare cepit, & inter cadendum mortuus est *Wolseus*. Quippe, Rex, nonnulla offensione concepta, eum Cancellariatu exuit: Tum verò Cardinali nostro objectum est quod in (*Præmunire*) seu bonorum confiscationem inciderat, omnesque ejus opes & facultates (quæ erant inæstimabiles) jam occupatæ in Regis potestatem venerunt. Ac de repente, omnibus illis maximis honoribus & fortune spoliatus, eò res rediit ut sine re, sine spe, oberrare coactus sit, adeo ut ne Lectum quidem in quo dormiret, nisi mutuatum habuerit. Deinceps in Provinciam *Eboracensem* amandatus est: ubi, non diu commoratum, Comes *Northumbrius* eum *Læsæ Majestatis* reum apprehendit, & Londinum deportandum curavit; At *Leicestræ*, in ipso itinere morbum contraxit; & in Lecto decumbens, mortæque ingruente, resipiscitis ritu hæc verba habuit: *Si Deum tam diligenter coluisssem quam Regem colui, me in cana senectute non dereliquisset, &c.* Vnde, anno 1530. XXIX. Novembris cum esset sexagenarius in *Leicestriensi Abbazia* expiravit, ubi sepultus est; Vtrum vero Romano-Catholicus obiit an se-

Onuphr. in
Epit.
Rom. Pon-
tif.

cuius nondum constat. Vt cunq; non sit Lectori aut Inspe-
ctori molestum, quod istum Cardinalem inter Heroas re-
fero: nam id sanè facio, non religionis ipsius nomine, sed
propter alias eximij ingenij, eruditionis, eloquentiæ, &c.
dotes. Preterea tam promptum adiutorem seipsum Regi
in supprimendis Monasterijs præbuit, ut *Onuphrus Pan-*
unius Episcopus Veronenfis, eum, *facem & scandalum*
generis humani, denominet, & ut dicitur, à Papa excommu-
nicatus ultimum diem suum clausit. Fuit quidem ambitio-
nis æstro mirabiliter percitus, at vero regaliter munifi-
cus. Dum fortuna favit, duo magnificentissima & verè Re-
gia Collegia inchoavit, alterum *Ipswici* ubi lucem edi-
tus, alterum verò *Oxonie* ubi innutritus est: *Windsore* eti-
am tumulum splendidissimum & admiratione dignissimū
Regis Henrici Octavi tempore corripit. Sed (quod dolē-
dum est) ejus occasus, eorum perfectionē impedit. Quæ,
si ad fastigium perducta fuissent, inter tria mundi miracula
dinumerari potuissent. Et minimè mirum videri debet,
quòd tanta opera aggressus est, quorum unum consum-
masse Principi satis est, quum ejus reditus & proventus
annui fuerint infiniti: & (prout doctum nostræ ætatis
Theologum auctorem habemus) ejus *vestigalia & annui*,
omnes omnium Episcopatum & Decanatum Angli-
corum fructus facile excederent. Huc addatur etiam quod
Aulam Hamptoniensem, unam è præclarissimis domibus
Regijs, & Palatium Regium *VVestmonasterij, Whitehall*
dictum ædificavit & perfecit:

Thoma Wolsey Cardinalis

Ego & Rex meus.

Dicere Grammatices ratio permittit, Ego et Rex
Ethica te jubet ars dicere, Rex et Ego,
Hæc est nimirum vivendi ars, illa loquendi:
Principis hæc Aula serviat, illa Schola.

RÉGL-

REGINALDVS POLVS

REGINALDVS POLVS.
Principis e stirpe et magni cognominis haeres
Exul, amat patrias ROMÆ mīdare penates.

Et hicce nihil vobis subdicitur, quod Car. in illis Ca.
v. 1. et 2. cum criminat hunc quia in ipso cum Re.
gione parum esset orthodoxus, quod haereticas opiniones
tenet de iustificatione ex hoc solius: sed et in omni
flam-

REGINALDVS POLVS.

EGINALDVS POLVS, filius Richardi Poli equitis aurati, (hic autem fuit *Henrici* septimi consobrinus) & *Margaritæ* comitissæ *Salisburyensis*, filia *Georgij* Ducis *Clarentiæ*, secundi fratris Regis *Edwardi* quarti; primam habuit institutionem *Oxonie* in Collegio *Magdalena* sacro, & ætate cunctis, in transmarinis regionibus, experientia & noua causa, peregrinationem suscepit. Rex *Henricus* octavus eum, ut qui ipsum ex paterno & materno genere, arcta propinquitate attingeret, non vulgari studio est complexus, & ante obitum suum, *Oxoniam* Exoniensem in eum contulit.

Maximam huius temporis partem in *Francia* consumpsit: primo *paulo* consilium plus minus, ubi per studium habuit cum *Paulo Bembo* Scriba summi Pontificis primario, qui eum tantopere Domino suo commendavit, ut anno 1538, illum cardinalitia dignitate exornaret. Et deinde, Papa eum sapiusculè ad Imperatorem semper *Augustum* & *Galliarum Regem* ablegavit. Silentio prætereo, quid perfidè gesserit adversus *Henricum Regem* suum, propterea quòd in animo habeo, ea solummodò describere quæ in eo recta & laudabilia extiterunt. Enimverò quamvis fuerit Cardinalis, et *Romanæ Ecclesiæ* administrator, tamen splendor nobilitatis suæ, multis clarissimis virtutibus est comitatus. Quippe, constat eum non modò doctrinâ, verum etiam modestiâ et morum integritate usque adeo præcelluisse, ut fuerit apud omnes ordines gratus, et omnes eum colerent et observarent. Neque fuit elato, sed demisso animo, quæ ejus modestia in hoc innotuit, quod defuncto *Paulo tertio*, papatum ei oblatum respuerit.

Et liceat mihi vobis subindicare, quòd *Cardinalis Caraffa* et alij, eum criminati sint quasi qui in ipsorum Religione parum esset orthodoxus, quod hæreticas opiniones teneret de justificatione ex fide solum: quod *Antonium Flami-*

Flaminiū notum Euangelij Professore diligere et venerari, quod Hæreticos languide persequeretur, & multa alia huius generis ei obiciebantur. Age verò: Hic noster Cardinalis, non solum recusavit papatum, & dixit esse onus suis viribus majus, sed etiam ejus vice alio Pontifice electo, affirmavit nihil sibi fuisse prius et antiquius, quam vitam suam in quieta contemplatione traducere: Hinc secessit in Monasterium intra Territorium *Veronense* Monachis completissimum, quorum Patronus existimabatur: Sed priusquam ibi confirmatus resideret, nuntiatum est ex Anglia, Regem *Edovvardum* vitam cum morte commutasse, & ad *Mariam* Diadema fuisse devolutum, quam novit sibi optimè cupere. Discedendi veniam à Papa facile obtinuit, & eò rem redegit, ut esset Pontifici Legatus à latere, & hac de causâ, missus est in *Angliam*, ibique ut primum venerat, & Regnum Papæ reconciliârat, *Angliæ Restaurator* dictus est, tum præstantissimus Archiepiscopus *Cranmerus* fuit loco suo dimotus, & anno 1555. Cardinalis in ejus locum ascitus suffectusque: sed Cardinalis *Caraffa* ad Papatum Profectus & *Pius quartus* denominatus, eum Legati potestate abdicavit. Huic sedi tres ferè annos præfuit, donec tandem incideret in morbum & postquam renuntiatum ei est de obitu *Reginæ Mariæ* illicò animam efflavit, ipso nempe die, quo obiit Regina, 17.º Novembris, anno Christi 1558. quum esset (plùs minùs) quinquaginta octo annos natus, & in Ecclesia Cantuariensi contumelatus jacet in Capella S. Thomæ, hoc tantum Elogio brevi, Epitaphij vice adscripto, DEPOSITVM CARDINALIS POLI.

Ad Spectatorem & Lectorem.

At de nostrate Cardinali sat multa, si non nimis multa dixi, propterea quòd fuerit multis nominibus veræ Religionis inimicus, nihilominus pluribus alijs de causis supra commemoratis arbitror mihi fas esse absq; tantilla offensione POLVM Boni Cardinalis appellatione insignire. Idcirco

Idcirco illi inter ceteros locum assignavi : & minus observato temporis ordine eum hic collocavi propterea quod melius cohæret cum socijs suis Cardinale VVolseo & Thoma Moro equite, omnes sunt ejusdem farinae, & fuerunt in eodem ludo edocti ad malitiam, quam concordat cum sanctis Martyribus qui Evangelij causa sanguinem suum profuderunt.

THOMÆ VVOLSEII ET REGINALDI POLI CAR- DINAL: ANGL: COMPARATIO.

*Lis erat, an major Polus an Wolseus uterq;
Magnus, Cardinei splendor uterq; chori:
Tempora purpureo redimitus uterq; Galero.
Insula cum Lauro cinxit utriq; comam.
Ausoniâ triplici cingendus uterq; Tiarâ
Si suus ex merito quemq; maneret honos:
Hinc cumulus Wolseus opum; Polus inde Parentes,
Hic Proavum laudes jactat & ille suas:
Alter Romanos, patrios habet alter honores,
Ingénio Wolseus major at arte Polus.*

SCRIPSIT POLVS.

DE Concilio & de reformatione
Angliae. lib. 2.
De summo Pontifice, in mo-
dum diglogi.

Epistole quinque, in volumine Epi-
stolarum clarorum virorum.
Pro Ecclesiastica unitatis defensione.
lib. 4.

EDO-

EDWARDVS SEXTVS REX.

*Desium populi, et vera pietatis alumnus.
Ut bona cuncta, diu vivere non licuit*

EDOVARDVS.

* Sive de
S.^{to} Ma-
ro.

DOVARDVS ejus nominis sextus, (uni-
cus potentissimi & invictissimi Regis *Hen-*
rici octavi filius, ex Domina *Iana* * *Seimor*
susceptus) *Angliae Franciae & Hiberniae*
Rex, Defensor fidei &c. Patre ipsius defun-
cto, regnare coepit vicesimo octavo Janu-
arij anno Domini *M.D. ILVI.* novem annos, plus mi-
nus natus : suavissimus, mitissimus & summæ spei Prin-
ceps.

Euangeli-
um promo-
tum.
Et simu-
lachra ex
Ecclesijs e-
jecta.

Hic in teneris annis impulsu Avunculi sui Edovardi
Seimori Domini Protectoris (postea Ducis *Somerfetten-*
sis) imprimis veram Religionem Deique gloriam prove-
here conatus (cujus fundamenta ejus beatissimæ memo-
riæ Pater jecerat) idololatra simulchra demolienda et ex
omnibus Regni sui Ecclesijs tollenda curavit: Viri præ-
stantes eruditione in mandatis habebant ut Christi Eu-
angelium annuntiarent, et Coena dominica in utraque
specie fuit populo distributa; jamque gloriosa Ecclesiæ
et Reipub. instauratio in omnibus ipsius ditionibus in-
choata est.

Missæ ab-
rogata.

Circa tertium regni sui annum, ex decreto Parlamen-
tario Missale fuit abolitum, et Ritualis Liber de unifor-
mitate communium precum, et de administrandorum
Sacramentorum ratione, editus auctoritateque confir-
matus est.

Conspira-
tio adver-
sus D.
Protecto-
rem.

In quarto sui regni anno, quidam motus excitati sunt
& homines rebelles insurrexerunt in provinc. *Somerfet-*
tensi, *Devoniensi* & *Cornubia*, & præ se tulerunt inter-
septorum interclusorumque Agrorum refractionem. In-
terea Loci Galliarum Rex molitus est ab *Anglis* recipere
Bolloniam aliaque oppida in eo tractu, et eadē operâ sta-
tuit Insulas *Gernseiam* et *Ferseiam* occupare, sed irritò
conatu: tandemque domesticæ seditiones sunt compositæ.
Eodem anno multi è magnatibus male animati, consilium
contra Dominum Protectorem iniçerunt, et a malitiosis
querelis

querelis & calumnijs non destiterunt usque dū omnibus rebus ornatissimum Ducem, reum peregissent de collāsentque. Ille inquam detruncatus est, qui meritissimò gratia & auctoritate apud Regem Henricum octavum valuit, quique (propter ipsius sapientiam & humanissimos mores) summè gratus fuerat, cujus immatura mors non minorem luctum optimo cuique attulit: Sed de hoc eximio Duce satis superque.

*D. Protector
tor Laudatur.*

Hunc Regem Cives & subditi singularibus studijs sunt prosequuti; Quippe qui, natura & ingenio mitis clementeque fuerit, et cui hominum vita et salus fuit commendatissima: Huic ingenij celeritas, censuræ gravitas et iudicij maturitas, minimè defuerunt, (quæ in tam tenellis annis prorsus admirabilia) defuerunt. Religio ei a prima infantia in delicijs fuit: In liberalibus scientijs peritiâ tantâ fuit, (ut alias illius præstantes virtutes silentio præteream) ut videretur innata potius quam studio et industria acquisita. Vnum autem in eo fuit (ut auctore habemus FOXVM nostrum) perrarum et magnopere admirabile: Omnes Portus & Sinus non modo *Anglicos* verum etiam *Scoticos* & *Gallicos* enumerare potuit, &c. Latinam, Græcam, Gallicam, Italicam & Hispanicam linguam perfectè calluit. Nec, ut Cardanus perhibet, fuit inscius aut ignarus Dialecticæ & principiorum Physices, nec hospes in Musicis, Nam ut quidam scripsit, ut quâ scitè ac jucundè caneret psalleretque. Cum Rogero Aschamo qui ejus studijs admotus, Locos communes Melanthonis, integrum Ciceronem, magnam partem Historiarum Livij, selectas Isocratis Orationes (quarum duas in latinum convertit) Sophoclis Tragædias, Novumq; Testamentum græcè legit, è quibus linguam purissima dictione, & mentè aptissima præceptione instruxit, bonisque literis non ad pompâ, sed ad vitâ & virtutem ususest in quibus ita fuit assiduus, ut ad miraculū usq; fuerit inter sui seculi Principes eruditus. Et (ut cōprehendā brevī) tantâ fuit indole in quibusvis heroicis virtutibus, insignibus animi dotibus & ornamentis, ut in ipsa pueritia & adolescētia, omnes antecessores

Rex Laudatur.

*Regis
Animi
dotes &
eruditio.*

Io. Foxus.

*Hieronymus
Cardanus.*

fores suos facilè superaret.

Morbi
gens.

Sexto anno Regni sui ægrotare capit, mense Ianuarij, & tæbe sive Phtisi tentari captus est, et post aliquot menses seipsum indies debilitari sentiens, omnibus rebus in Regno suo rectè compositis, animum et manus levavit, fixisque oculis suspexit in Cœlum, et hanc compendiosam zeloque plenam precationem sequentem nuncupavit, quam non possum non recitare.

Regis Pre-
catio.

Domine Deus, libera me ex ista misera & ærumnosa vitâ, & inter electos tuos recipe, nihilominus non mea sed tua voluntas fiat. Domine, in manus tuas commendo Spiritum meum, nosti Domine quam feliciter mecum ageretur, si tecum versarer, tamen propter electos tuos, si tibi complaceat, me sana & vitam meam protrahere, ut te verè colam. O Iehovâ Deus, benedic populo tuo & serva hereditatem tuam Domine, salutem da populo Anglicano & a Papismo gentem defende, & tuam sinceram Religionem tuere, ut ego & Cives mei veris laudibus nomen tuum afficiamus: & subiunxit, Languero, miserere mei Deus, & recipe Spiritum meum.

R. etas &
obitus.

Atque hoc modo, ex ista vita decessit (non sine suspitione veneni) sexto die Iulij, septimo anno Regni sui, ætatis suæ decimo sexto Anno Christi 1653. requiescit sepultusq; jacet juxta caput Avi sui Regis Henrici septimi in ejus Sacrario VVestmonasteriensi sub Altari ex ære deaurato & artificiosè elaborato. At obiit, non sine veneni suspitione, Nam sparso ubique apud vulgus rumore, quasi in Calend: Ianuarij, Regi a quo nescio, pro strena Novi Anni oblato florum odoratorum fasciculo venenum infusum fuisset, ex cujus odoro pulmo- nes vitium mortiferum ac lethale contraxissent: De tanto siquidem facinore nunquam postea inquisitum est, id quod nullo modo Maria soror facere neglexisset, si vel minimè suspicandi occasionem nacta fuisset.

Opera
charitatis.

Ultimo Regni sui Anno, dedit Prætori, Communitati & Civibus Londinensi Regiam suam Bridevvel dictam ut foret Engastulum & Domus correctionis egenis,

nis, vagis & otiosis urbis hominibus, amplisq; redditibus in perpetuum hanc domum ditavit. Publicum etiã Divi Thomæ Hospitium in Australi urbis opere vel parte situm, vulgo *Southwarck*, de integro restituit et annuo ornatum, prædictæ Civitati & Civibus concessit. Hoc anno Cœnobium Franciscanorum Londini in Pædotrophium nobilissimum conversum est, ubi nempe egeni pueri 400. jam inde ab eo tempore alimenta percipiunt, et educationem liberis hominibus dignam sortiuntur: Hospitium *CHRISTI* id hodie appellatur.

In cuius obitum hoc sequens Epitaphium ab Hieronymo Cardano exaratum invenio.

*Flete nefas magnum, sed toto flebitis orbe
Mortales: vester corrui omnis honor.
Nam Regum decus, juvenum flos, spesq; bonorum,
Delitiæ seculi, & gloria gentis erat.
Dignus Apollonijs lachrimis doctæq; Minervæ
Flosculus, heu misero, concidit ante diem.
Te tumulo dabimus Musæ supræmaq; flentes
Munera Melpomene tristia fata canunt.*

SCRIPSIT EDVARDVS REX.

*Comœdiam elegantissimam de Meretrice Babylonica. Lib. 1.
Ex auditis Concionibus. Lib. 1.*

C 2

EDO.

Regia nec virtus, nec sceptra regia, Princeps
 Exhere inuidiae potuerunt fraudibus unquam
 Nempe bonos sors praeva premit, scevatque malignos

AB Lud.

EDOYARDVS SEIMORVS.

DOYARDVS SEIMORVS sive de Sancto Mauro (filius clarissimi Ioannis Seimori Equitis Aurati) primum ab Henrico VIII. Rege qui ejus sororem Ianam, virtute illustrem Heroidem in uxorem sumpsit, fuit Equestri dignitate insignitus, deinde creatus est Vicecomes Beauchamp seu de Bello-campo Anno D.ⁿⁱ 1536. & anno sequente Comitatus Hertfordensis fuit in eum collatus, (qui comitatus ad multos annos fuit intermissus et interquieuit, ab ipsius Gilberti de Clara Comitis Glocestrensis et Hertfordensis tempore) postea ab eodem Rege factus est Eques nobilissimi Georgiani Ordinis aureæ Periscelidis, supremus Angliæ Camerarius, unusque ex intimis Consiliarijs Regijs, & apud illum præpotentem Regem imprimis fuit gratosus, qui postremo eum scripsit instituitque unum è sedecim ipsius ultimæ Voluntatis & Testamenti Executoribus.

Deinceps Edouardus Princeps (ejus nepos ex sorore Iana) Regali corona insignitus, creavit eum primò Baronem de Sancto Mauro & deinde Ducem Somersetensem: Huc accedit quod (cùm esset hujus Regis adolescentuli avunculus) generali Regis, Consiliariorum et Procerum consensu, renuntiatus fuit Regiæ personæ Protector sive Custos, & etiam omnium ejus Regnorum subditorumq; Gubernator, & locum tenens generalis Regij exercitus tam terrestris quàm maritimi constitutus est: Præterea, summus Thesaurarius & Comes Mareschallus Angliæ factus est: Insularum autem Gernseiensis & Ierseiensis Imperator sive Præfectus; et nobilis Academię Cantabrigiensis honorandus Cancellarius: Quæ omnia munia muneraque unà cum ipsius magnis ornamentis et dignitatibus ille præclare et cum singulari Regis Reipublicæq; favore gessit sustinuitq;, donec, Temporis progressu (proh dolor) discordia et contetio inter illum et fratrem ejus D. Thomam Seimorum Angliæ

Architalasum ceu (ut loquamur) Admirallium orta est. Illi hæc Apophtegmata oblivione delentes, *vis unita fortior, velle & nolle idem, eadē est firmissima amictia, & singula hostilia facile franguntur, conjuncta non item:* & satanæ infidijs implicati, non sat fideliter in memoria sua continuerunt Psalmistæ dictū, *Ecce quàm bonum & quàm jucundum est, habitare fratres in unum:* Inde, prout quidam scriptis prodiderunt, de uxorum suarum ^{tempore} dissidebant, tantisper dum fatali ictu Caput Architalassi, ab ipsius humeris abscissum fuerit Anno Domini 1549. & Regnantis Edoardi tertio. (Vnde quidam scribit Epiphonematicè,
 En quo discordia fratres
 Perducit miseros)

Illo demortuo simultas accensa est inter Protectorem nostrum, & illum magnanimum Ioannem Dudleium Comitem VVrvvicensem, et ipsi Regi ex sanctioribus consilijs. Temporis autem decursu, Protector ille, captivatus in Turrem Londinensem conjectus est, multaq; accusationum capita excogitata eique objecta sunt, ad quæ Ille tam sapienter prudenterq; respondit, ut his criminationibus absolutus fuerit et relaxationem invenerit, sed dignitati non item, Protectoris munere exclusus & in Senatorum Regium album adscriptus. Veruntamen, Somersetius & VVarvvicensis in gratiā redierunt. Cæterū anno 1551. Somersetensis Dux secundā vice, fuit in Custodiam datus, idque (prout plerique conscribunt) Dudleij, tunc Ducis Northumbriensis, callido stratagematē et machinamento; sed, ut ego interpretor, potius ista incarcerationatio & conspiratio accepta ferenda est Magnatum Procerumq; Pontificiorum Papæq; partibus faventium qui erant Regi juveni a secretioribus consilijs, malitiæ et syncretismo: Vtcunque in iudicium protractus, duplici crimine oneratur Dux, Proditionis nempe sive Læsæ Majestatis ac Feloniæ (quæ fuit conjuratio in Northumbriensem) reus perageretur: tamen in iudicio à proditione absolutus fuit, sed Feloniæ reus inventus est. Et hinc, ô tempora, ô Mores!) hic eximius et perbonus Dux nullius Felo-

Feloniz unquam conscius, Feloniz nomine decollatus fuit; Calendis Februarij eodem anno; regnantis autem Edouardi sexto: Et Deum testema ppello absq; Regis consensu & approbatione, Namq; nulla de re Rex adeo doluisse prædicatur, nihilominus non inficias eo, quin obliquis vijs & modis, Regis Chirographum obtineri potuerit ad Avunculi interitum et decollationem. Quod attinet ad hujus illustrissimi Somercetensis Ducis præclara et nobilia facta in vita ipsius, et imprimis ejus summè religiosos sermones paulo antè & in ejus obitu habitos, et preces sanctissimas ab eo conceptas, necesse habeo Lectorem remittere, non solum ad Foxi nostri Martyrologium, sed etiam ad omnia alia eorum temporum Chronica, utpote quæ sint inspectione lectioneque longè dignissima. Et certè, quum reformatæ Ecclesiæ Gallicanæ in ipsorum Kalendarijs, in hodiernum usque diem, Ducem nostrum in Martyrum numerum ascribant, quid impedit quò minus nos Angli Eum nostratibus Martyribus multò magis annumeremus?

FUTURA PRÆTERITIS.

C 4

DOMI-

IANA GRAYA

*Regia stirps tristi cinxer diademate crines
Regna sed omnipotens hinc meliora dedit*

DOMINIANA GRAIA

OMINA IANA GRAIA, maxima nati-
filia Illustrissimi Principis Henrici Du-
cis Suffolciensis, cum nupta esset Domino
Guilfordo Dudleio quarto-genito Ioannis
Ducis Northumbriensis filio: Statim post
defunctum Regem Edouardum, Londini
publicè renunciata est Regina Angliæ &c. juxta Regis
illius ultimam voluntatem seu Testamentum. Sed Regina
Maria & ejus Consiliarij eam confestim deposuerunt.
Heroïna fuit multis illa quidem virtutibus pro sexu or-
nata, Religione verò et pietate maximè excelluit, prout
ejus pia exhortatio ad plebem & sancta morientis preca-
tio in Foxi Martyrologio extantes, abunde testantur.
Eam autem bonarum literarum artisque poeticæ non ig-
narum fuisse, hæc ipsius manu scripta carmina subse-
quentia demonstrant;

*Non aliena putes homines quæ obtingere possunt:
Sors hodierna mihi, tunc erit illa tibi.*

*Deo juvante, nil nocet livor malus:
Et non juvante, nil juvat labor gravis.
Post tenebras spero lucem.*

Et ut doctus quidem scripsit, Erat illa annos nata cir-
citer sedecim, forma non infelici, literarum cognitione
incredibili, ingenio acutissimo, & prudentia in illa etiam
ætate plus quam muliebri, pietatis puriorisque doctrinæ
studiosissima, & adeo honoris delati neutiquam appetens,
ut regia ornamenta sine gemitu & lachrymis non susce-
perit, ut cunctis palam & manifestum foret à parentibus et
amicis plane invitam coactam esse, ut id fastigij conscen-
deret.

Ipsa

Ipsa vero cum Domino Guilfordio illo marito suo, uno eodemque die ad Turrim Londinensem decollati fuerunt, anno 1553.

De hac spectatissima Domina conscripta invenio quæ hic subiiciuntur Epigrammata,

Miraris Ianam Grajo sermone valere?

Quo primum nata est tempore Graja fuit.

I. P.

Tu quibus ista legas incertum est, lector ocellis:

Ipse equidem sicis scribere non potui.

I. P.

EPITAPHIUM.

Iana iacet sero non æquo vulnere mortis,

Nobilis ingenio, Sanguine Martyrio,

Ingenium latius ornavit fœmina musis,

Fœmina virgineo tota dicata choro.

Sanguine clara fuit, regali stirpe creata,

Ipsaq; Regina nobilitata throno.

Bis Graia est pulchrè Graijs nutrita camenes,

Et prisco Graium sanguine creta Ducum.

Bis Martyr, sacra fidei verissima testis:

Atq; vacans Regni crimine Iana jacet.

L. H.

EXTAT DE DOMINA IANA GRAIA, ANGLICE.

E Pistola ad eruditum hominem qui a virtute verbi Divini defecit.

Colloquium cum Frecknamo de ejus fide

Et sententia de Sacramento.

Alia etiam Epistola quam ad suam sororem scripsit, una cum sermone quem mox decollanda in Theatro habuit.

ELISA-

ELIZABETHA

ELIZABETHA REGINA

Diva potens Vestra populoque potentior. aequat
 Ingenio Reges. et pietate Deos.
 Anno 1582. Regni sui duodecimo Fins V. (imo
 plane

ELIZABETHA.

LIZABETHA, illustrissimæ beatissimæq; memoriae Princeps, (potentissimi Regis *Henrici octavi* filia, suscepta ex *Anna Bollenia* Marchionissâ *Pembrokiana*) *Anglia, Franciæ & Hiberniæ* Regina, Fidei Defensatrix &c. Mari sor ore sua fato functa, ad Principatum evecta, et regnare cepit decimo septimo Novembris anno Domini *MDL. VIII.* De cuius (ô *Phoenix* incomparabilis) vita laudatissima verba factururus, desidero linguam plane Angelicam et de hujus Heroidis virtutibus scripturus, exopto calamus ex ala Cherubica evulsum, et loco atramenti aurum fusile expeto: Vos ergo, ô Superi et cœlestes virtutes, mihi in subsequente narratione vestram operam accomodate, et mentem stylumque dirigite! Prima ipsius inauguratione, Regnum suum sanguinea Regiæ Mariæ administratione valde conturbatum et Ecclesiam idolomanijs superstitionibusq; contaminatam inveniens; Regnum primo bello labefactatum & aere alieno oppressum pacavit & erexit. Deinde papismo exterminato, veram Religionem et Lucem Evangelicam restituit: quod Regiæ magnificentissimæ Pater præclare inchoarat, et beatissimus Frater promovere feliciter studuit, Hæc Heroidum *Phoenix* temporis progressu plenissime absolvit. Et ut suos subditos plane undequaq; felices efficeret, monetas æneas & reddidit (ad perpetuam rei memoriam regniq; gloriâ) argenteas, & aureas idq; proprijs sumptibus et impensis. Ad hæc Armentaria sua instauravit & deinde subditis suis in singulis Oppidis et Villis *Armis* et apparatu militari instruxit, Regnumq; omni terrâ mariq; comunivit. Proinde, ornamentis pacis instructa et bellicis telis bombardisq; præmunita, continuam pacem & amicitiam cum Gallia coluit: adjacens Scotiæ Regnum sedavit, pacavit sustentavitq; quod antea civili dissidio & seditione laborabat.

Regnum
tranquilli-
tatum.

Papatus
extermi-
natus.

Monetæ
ærose pu-
rificate.

Scotia
adjuncta.

Pius P.V.

Anno 1569. Regniq; sui duodecimo Pius V. (imò plane

plane impius (sceleratissimus Pontifex Romanus misit Bullam tumidam e Roma omnia mala intonantem & intentantem ad quam Regineam Majestatem respondendentem in hac Prosopopœia invenio, quæ præmittere nullo modo potui;

PROSOPOPOEIA S. REGINÆ ELIZABETHÆ CON-

tra Bullam R. P. ejusq; pia exhortatio ad Patriæ Cives & ad omnes Christiani orbis PRINCIPES.

REGNAT in excelsis Dominus qui regna gubernat

Ille unus terris præsidet Altitonans.

Ille Deus solus Regnorum temperat Axes,

Ille omnes toto volvit in orbe rotas,

Ille suos sacro perfusos Chrismate Reges,

Atq; Duces sanctos muniet ille suos.

Ergo quid insanat Bullatus Episcopus in me?

Cur me deturbat plumbea Bulla throno?

Cur Pius extirpat summi plantaria Christi

Destruit & delet quod Deus ipse struit?

Unxit me Christus clementer protegit unctam,

Atq; Pontificum faucibus eripiet.

Hactenus illius me victrix Dextera juvit,

Nec decurtabit Brachia longa Deus,

Si Deus est mecum quid bruto fulmine terret?

Cur novus iste Gigas culmina celsa petit?

Cur hic Nimrodus rursus debellat Olympum?

Quid contra Iovam Bella nefanda gerit?

O Pie confracta est Petriana hæc Ancora Navis,

O Pie, vana tua est specula, vana fides.

Vos quibus Omnipotens Regales tradit habenas

Vos quorum populos subdidit Imperio:

Ne vos in populos servili Rege prematis,

Barbaricum vobis excutitote jugum.

Pellite qui pugnat pro sceptro, fasce Corona:

D

Non

*Regina
contra
Bullam.*

*2. Regina
ad Reges
Exhorta-
tio.*

*N*on hæc sors Papæ : Spartæve Pontificum.
 Pontificum non est carnalibus utier Armis,
 Quid, tot Regna vorat spiritualis homo?
*N*on est Pontificum furibundas condere Bullas;
 Regnis infestas spargere ubiq^{ue} faces.
 Quid gladius? verbum. Quid clavis? apertio verbi.
 His Christi Mysta pungere corda solent.
 Tales Signiferos Christus protrusit in orbem,
 Tales Ensiferos Clavigerosq^{ue} dedit:
 O Reges data sancta. Dei Patris oscula *G N A T O*.
 Unicus is Regum Rex, Capitumq^{ue} *C A P U T*.
 Huic qui non servit non regnat Syphar & umbra est
 Exemploque meo discite Regis opem.
*N*on deerit vobis: Fœmellam sepsit in-ermem,
 Pontifices abeant : huic reſerato fores:
 Huic portas aperite, novos excludite Reges:
 Hic Rex iustitiæ Maximus introeat.
A N G L I A Chara mihi, mea viscera, Filia, Mater:
 Bulliferis istis ne moveare Pij.
 Quid feci aut merui cur indignere Britanne?
 An quia tu fœlix, hinc ego displiceo?
 An quia tot Donis per me Deus ipse beavit,
 Hinc ego, Dona, Deus, nausea facta tibi?
 Cur Egyptiacas redeat meus Anglus ad ollas?
 Cur Sodomam spectet Lotha misella suam?
 Dum soror Italici pendebat tota renata,
 E nutu: rerum scena dolenda fuit.
 Relligio corrupta fuit: vitiatus & omnis
 Cultus divinus, commaculata fides.
 Damna foris, pugnas intus mea Musa tacebit:
 Ipsa ego vobiscum fellea pocla bibi.
 Nunc nunc Manna datur : Cœlestis pabula vitæ,
 Pax & prosperitas, cuncta secunda fluant:
 Qui pascit Corvo mea florida *L I L I A* servat,
 Et capitis pilos & *D I A D E M A* meum.
 Est Leo Iudaicus nostrum tutela *L E O N U M*
 Num Leo Romanus fit Leo terribilis?

*N*um

Psal. 2.

Psal. 24.

3. Ad An-
glos

Num formidatis, Mitrati insignia Papæ,
 An Gladius, *CLAVES*, Clava nocere queant?
 Sint potius Christo grates, effundite vota,
 Omnibus occurrat Dæmonis insidijs.
 Congeminate preces Christo, ut bona vestra perennet.
 Ne Rhombus regnet; congeminate preces.
 Congeminate preces, ut sancta Ecclesia perstet:
 Congeminate preces, vivat ut ELIZABETH.

Ipsa, serenissima nostra Regina, per multos annos Bel- ^{Belgæ ad}
 gas ab insolentis & insultantis Hispani violentia tyrannideque vindicavit. Iste Hispani cruoribibæ Ruinam ^{juti.}
 Angliæ minitantes, et Regnum spe devorantes, ingen- ^{Classis.}
 tem Classem, invictam (falsò dictam) adornarunt, se- ^{Hispanica,}
 cum deliberatissimum habentes, anno 1588. universam ^{1588.}
 Angliam incursionibus devastare: sed attende pessimum
 et infamem eventum; Mensibus Iulij, Augusti, Septem-
 brisq; Angli Deo Duce, Comite industria et Francisco
 Drake Navarcho nobilissimo suas partes callidè et stre-
 nuè agente, totam Classem Hispanicam (universo penè
 terrarum orbe acclamante) lacerârunt, ceperunt, depres-
 ferunt, devicerunt, fugârunt. Victoria certè ad Dei glo-
 riam illustris et ad Reginæ famam insignis: Vnde beatus
 Beza, suæ ætatis Elizæus, conscripta quædam carmina ^{Theodorus}
 gratulatoria ad Reginā misit, quæ memoriæ causa attexuj. ^{Beza.}

Staverat innumeris Hispanus classibus æquor,
 Regnis juncturus sceptrâ Britanna suis.
 Tanti hujus rogitas quæ motus causa? superbos
 Impulit Ambitio, vexit Avaritia.
 Quàm bene te, Ambitio, merfit vanissima, ventus:
 Et tumida tumidos vos superastis aquæ!
 Quàm bene raptore Orbis totius Iberos
 Merfit inexhausti justa vorago maris!
 At tu, cui venti, cui totum militat æquor,
 Regina, O mundi totius una decus.
 Sic regnare Deo perge, Ambitione remota
 Prodiga sic opibus perge juvare pios,

*Vt te Angli longum, longum Anglis ipsa fruaris
Quam dilecta bonis, tam metuenda malis.*

10: Spec-
edus
Th. Imp:
Ma. Britan-
nia, in hi-
storia pag.
253.

Hic hostium domitrix victoriosa & inexpugnabilis, suis semper propitia & amabilis, non modo à subditis & alijs conterminis gentibus Orbis Christiani & Europæ, fuit adamata & magnificè prædicata, verum etiam per totam rerum Vniuersitatem inclaruit. Et hujus assertio- nis veritatem Legati et Oratores e Turcia, Mauritania, Numidia, Persia, et Muscovia evincunt, et quod non tam rarum est quàm verum, Magnus Sultanus Muraht Turca- rum Imperator Reginā et Regni sui administrationē ad- miratus est, prout liquet ex Literis ab ipso Sultano mag- no ad Reginalem Majestatem anno 1590 missis, quarum Literarum exemplum, in libro qui Theatrum Imperij Magnæ Britanniae inscribitur anglicè licet conspiciere. In illis Literis eam appellat, *gloriosissimam Reginam, foeminā splendore clarissimam, foeminarum potissimam, Ihesu affecta- torum præpotentium Principem, excellentissimam Eliza- betham sapientissimam Brittannicarum Insularum Guber- natricem, perpetuæ felicitatis Dominam & heredem*, & sua sit ei ut pergeret bellum adversus Hispaniarum Regem inimicum suum maximum, &c. Datum Constantino- poli anno 1590.

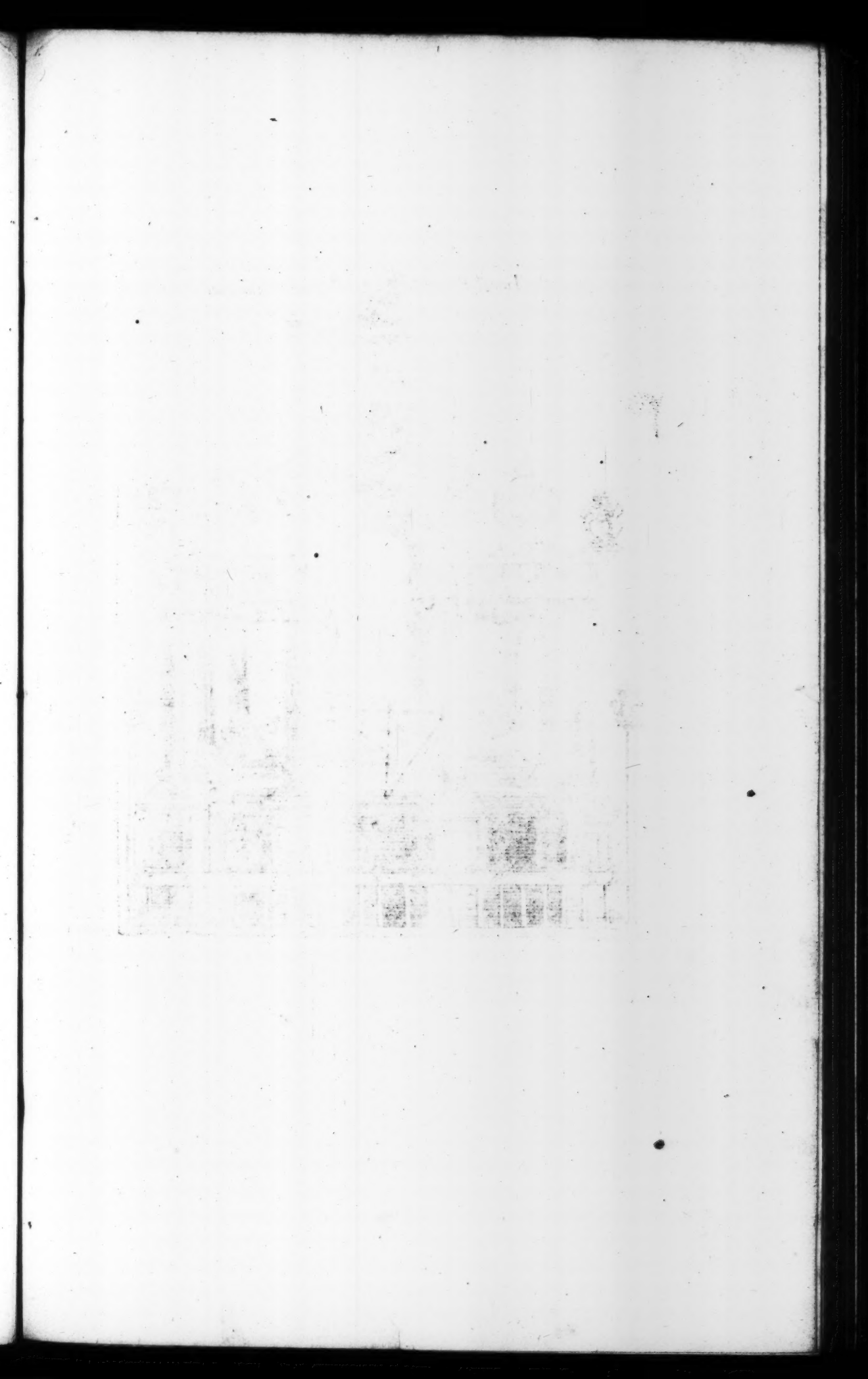
Ejus vel Nomen fuit Hispanis terrori quos in acie se- pe expugnavit, & Mari identidem, ut supra dixi, disjecit.

In toto Imperij sui cursu synceram Religionem pro- movit, et propagavit Euangelium Christi, alma Nutritia omnibus peregrinis qui propter idem Euangelium exu- labant. Illa exquisitè calluit et locuta est latine gallicè, Ita- licè, Hispanicè, imo Græcè et Hebraicè, adeo ut vix indi- geret interprete qui cujusvis Oratoris mandata expone- ret: unde vir eruditus ita loquitur.

ELIZABETH VIRGO Regina & Regia proles
EXCELLENS Linguis, Cognitione Fide.

Hæc

Tumuli Elisabethe Reginae Vera delineatio

R.E. Obi-
tus.

Hæc Virgo Imperatrix altera Pallas, & Triumphatrix Regina, quum penè ad septuagesimum vixisset annum, pacatè et feliciter plusquam quadraginta quatuor regnavit annos, senio cana, & fama prædicabilis, ægroravit mense Martio Anno 1602. & vitam Deo reddidit piè et religiosè 24. die ejusdem Mensis Richmonti, non sine summo dolore subditorum suorum fidelissimorum, Corona terrestri et marcesibili cum Cœlesti & æterno Diadematè permutata.

Hæc Virginea Regina fuit nata vigilijs nativitatem beatæ Virginis Mariæ proxintè præcedentibus, Anno Christi 1533. et commigravit ad Christum vigilijs annuntiationem ejusdem Beatæ Virginis immediatè antegressis, Anno 1603.

Iacet sepulta & requiescit in V Vestmonasterio è regione avi sui Regis Henrici VII. ejus legitimus successor, Rex IACOBVS, noster Dominus serenissimus et supremus Gubernator Splendidum, magnificum & vere regale erexit Monumentum super ejus tumulum has sequentes & nullo modo omittendas invenio Inscriptiones.

MEMORIÆ SACRVM.

RELIGIONE AD PRIMÆVAM SYNCERITATEM RESTAV-
RATA, PACE FVNDATA, MONETA AD IVSTVM VALO-
REM REDVCTA, REBELLIONE DOMESTICA VINDICA-
TA, GALLIA MALIS INTESTINIS LIBERATA, BELGIO SVS-
TENTATO, HISPANICA CLASSE PROFLIGATA, HIBERNIA
PVLSIS HISPANIS ET REBELLIBVS AD DEDITIONEM COAC-
TIS PACATA, REDITIBVS VTRIVSQUE ACADEMIÆ LEGE
ANNONARIA PLVRIMVM ADAVCTIS, TOTA DENIQUE AN-
GLIA DITATA, PRVDENTISSIMEQVE ANNOS 45. ADMINIS-
TRATA, ELISABETHA REGINA VICTRIX, TRIUMPHATRIX,
PIETATIS STDIOSISSIMA, FOELICISSIMA, PLACIDA MO-
RTE SEPTVAGENARIA SOLVTA, MORTALES RELIQVIAS
DVM CHRISTO IVBENTE RESVRGANT IMMORTALES, IN HAC
ECCLESIA CELEBERRIMA AB IPSA CONSERVATA, ET DE-
NVO FVNDATA, DEPOSVIT.

ELIZABETHA.
M E M O R I Æ
Æ T E R N Æ.

ELIZABETHÆ ANGLIÆ, FRANCIÆ, ET HIBERNIÆ REGINÆ, R. HENRICI VIII. FILIÆ, R. HENRICI VII. NEPTI, R. EDVARDI III. PRONEPTI, PATRIÆ PARENTI, RELIGIONIS ET BONARVM ARTIVM ALTRICI, PLVRIMARVM LINGVARVM PERITIA, PRÆCLARIS TVM AMINI TVM CORPORIS DOTIBVS, REGISQVE VIRTVTIBVS SVpra SEXVM.

Principi incomparabili.

IACOBVS MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCIÆ, ET HIBERNIÆ REX, VIRTVTVM ET REGNORVM HÆRES, BENE MERENTI PIË POSVIT.

*In Schif.
Angl.

*Confulle Speedū
in Hift.
pag. 770.

EX auditione accepi, quod etiamnum nostris diebus superest nefaria, ſive Papaliū Atheorum, ſive Atheorū Papistarum ſex & factio, qui, non obſtantibus omnibus clariffimis & verè gemmeis noſtratis nuper Regina, verè virginis virtutibus, toti terrarum orbi, ita conſpiciſ; tamē non erubeſcunt (videor enim mihi eorum obmurmurationes audire) prædicare, primò, Illam, quòad natalitia, ipſius, à polluto cubili ſuā traxiſſe originem. Deinde, quòad vitæ ſuæ conſuetudinē, Illā minimē caſtam extitiſſe, cujus injuſtiſſimæ criminationis, ille ſcleroſus proditor * Sanderus, fuit primus author, iſte aute calumniator, prout in vita ipſius, fuerit in Deū, in principem, in patriam perfidus & perduellis, ita miſerum & infamē in Hibernia invenit vitæ ſuæ exitum: ut nihil amplius de iſto homuncione dicam, faxit deus, ut ejus memoria magis, magiſq; foeteat, & computreſcat. Qui autem unctam Domini calumniantur & falſis convitijs conſectantur, maledicti ſunto ſingulis maledictionibus quæ in S. Pentateucho Moſis, tranſgreſſoribus denuntiantur, ij etiam & eorum nomina in æternum computreſcunt. Ego met autem, quicquid virulentæ & maledicæ paſtiſtarum linguæ & pennæ promulgaverint, audeo aſſeverare, quòd nemo rectè & verè Chriſtianus in tota rerum univerſitate, Ejuſ ſive ortum, ſive vitam, in quæſtionem vocaturus ſit. Illa, cujus, * omni virtute præſtans mater, proſeminata & edita

edita fuit nobilissimis et summa virtute parentibus, et illa, quum esset legitima inclytissimi Regis & nobilissimæ Reginae filia, & quæ tam religiosè & innocenter vixit, potuitne istis turpissimis criminibus esse obnoxia? Illa, in totius imperij sui administratione fuit, ratione sapientiæ suæ altera *Schebæ* Regina: & Religionis pietatisq; Christianæ nomine, altera *Débora*, & (quemadmodum in *Isaia* prædictum est), Sanctorum & Ecclesiæ nutritia. Et si vitam ejus spectes, quomodo fieri potest, ut Illa incesta foret, quæ nullam ex suis pedisequis honorarijs, et ancillis, incontinentiæ crimine semel et iuste convictam, in suum conspectum venire unquam sustinuit: Adde etiam quod, illa fuit sui seculi *Phœnix*, et non modò foëminarū, verum etiam totius mundi miraculum, et hoc ejus tum administratio, tum raræ et planè singulares animi dotes comprobabant. Et si hæc non satis possunt ora obstruere illorum oblatrantium Cerberorum, qui eructant et exhalant blasphemias vuculas adversus beatæ memoriæ Reginae, propterea quod Illa Iesum Christum profiteretur et ejus Evangelium purè et potenter propugnaret, non possum me continere, quin semel et simul, ad eorum sempiternum opprobrium, illis dicam; quod sint filij Diaboli et quod eorum linguæ à Diabolo gubernatæ, diabolicum planè spiritum exhalant, et ejus dialectum, frequentant.

Et quanquam beata hæc Regina pro seipsa respondere nequeat, prout potuit, quamdiu in terris, gloriosè regnaret; tamen, in cælis triumphat, ibi confidet, ibiq; omnes Dei, et suos hostes et adversarios, generali sensu, deridet. Proinde, Tartareos omnes et Atheos papicolas suæ vanitatis pudeat, et, majoris ignominie metu, conticescât. Peroro, adhibita illa ingenui et perdiligentis scriptoris imprecatione. Sit in maledictione et in perpetua maledictione ille calamus, aut illud os, quod hanc (odoratissimam) Rosam à polluto cubili deducit: vel, quod asserit ejus cubile fuisse unquam contaminatum. Istorum serpētum ora, quò Dominum Deum suum papam (papè) defensitent, prodigiosorum mendaciorum virus evomuerunt, et

calamos suos Linguasq; ceu tot hastas et enses, exacer-
runt in unctam Domini. O Deus fortis ultionum, fac, ut
isti impoenitentes & blasphemi conviatores, unà cum in-
sidioso Serpente, et cum Satana mendaciorum Patre
in stagno ignis qui ardet sulphure, recipiant portionem
suam. Descende, Domine Iesu, et veni citò, tuam ipsius
causam in terrâ vindicaturus. Amen.

SCRIPSIT ELIZABE-
THA REGINA.

TRanstulit è græco in Latinum I-
socratem.

Orationem ad Nicoclem de reg-
no, lib. i.

Tertiam ejusdem Orationem in angli-

cum è gallico vertit,

Meditationes Regina Navarra.

Precationes quasdam pijsimæ.

Ejusdem Liber precum publicarum seu
Ministerij Ecclesiasticæ administra-
tionis.

Sacramentorum in Ecclesia Anglicana.

Shes Patris. et Patru. fatorum lege Peremptus
Ante diem. Lacrimas et inania vota relingo

HENRICVS FRE- DERICVS.

HENRICVS FREDERICVS amor et de-
licia *Brittanica* gentis, nuperrimus *Wallia*
sive *Cambria* Princeps, *Cornubia* Dux,
Cestræ Comes palatinus, Eques *San Georgi-*
ana sive aureæ *Pennicellidis* nobilissimus:
serenissimæ nostræ Regis *Iacobi* primogenitus, et Regno-
rum *Magna Britania* *Hibernia*q; Heres designatus, ad
omnia summa natus videbatur. Cujus inexpectatæ et nū-
quā satis dolendæ obitus causā, nequeo de tam incompara-
bili Principe absq; lachrymarum stillicidijs scribere, lo-
qui, cogitare. Hujus multiplices et clarissimas virtutes
identidem contemplatus, talem mihi videor videre ejus
προσωπογραφία ad vivum depictam: puta, si *Pietatem* (om-
nium virtutum fundamentum) spectas, redivivum *Iosi-*
am: si *Sapientiam* consideres, alterum *Salomonem*: si *Doc-*
trinam una cum fortitudine felicissime copulatam notes,
Cæsarem, imò & *Alexandrum*: si *Exercitia* Principe dig-
na observes, alterum *Cyrum*: si *Artes*, regem *Ptolomæum*:
si denique venustissimæ formæ dignitatem inspicias, alte-
rum *Adonidem* conspiciari videor. Primam harum vir-
tutum attestantur omnia matutina vespertinaq; sacra, ab
eo religiosissimè frequentata, & sanctissimè constituta
adversus *Blasphemias* disciplina domestica: secundam
evincit frugalitas ejus, & œconomicae rationis studium,
imò, ipse suis & non alienis solum oculis quid ipsius se-
quelæ, ministriq; agerent, despicere voluit: quod ad ter-
tiam attinet, quis nescit ipsum quasdam horas ad lectionē
& studia seposuisse, idemq; de ejus vere regijs & belli-
cis exercitijs affirmari potest: et in *Geometricorum* *In-*
strumentorum usu, suas habuit horas seorsim destinatas.
Quæ dico, certus sum quod omnes ejus Aulæ nobiles et
pullati Ministri jam superstites, sua voce testimoniòque
confirmaturi sunt: quinimò in Celsitudinis suæ facie per-
fectæ

fectæ Regiæ Majestatis idea enituit. Est ergo cur unanimi consensu nostram omnium ineffabilem & inexpressibilem iacturam, imò cujusque damnum dispendiumque qui sibi in Principis magnificentia et virtute complacuit, deploremus, Proh dolor. Princeps verè Princeps, in quem totius Christiani Orbis Oculi defixi sunt, expectatissimos virtutum suarum insignissimarum fructus percepturi. Tamen, ceu recens & tenera Rosa, in ipso ætatis Flore (seu potius primo verè) fatali immaturæ mortis manu est præcæptus: O dolorem incredibilem! Quare tu Magna Britanniæ, tuum Principem & Athletam (Athlantem veriùs dixerim) Lachrymis prosequere. Et non solum est cur nostra hæc Britannia eum deflare debeat, sed aliæ etiam confines & vicinæ Regionibus in hujus fletus societatem venire debeant: quum (tanto amore Evangelium & tanto odio Papiſmum prosequutus est) præ omnibus orbis Christiani Principibus, ipse in propria persona, Romæ (quæ est Antichristi indubia sedes) mœnia scalis ascendere verisimillimè crederetur; intuemini enim illum hic graphicè depictum & Lanceam suam in Romam vibrando intorsurum;

Quocirca

S'ies patrie et patrie fideum   *Hee thatth LIFE of this FACE now saw*   *Oresten PRAYE*   *Hee thatth PRAYE*
lege perentur   *The MILDNESS in it noting, and the AYE*   *Concludeth with this PRAYE*   *Should LIVE with WAR*
Ante diem, la chamas amana   *Will iudge that PRAYE, and eith in so LOW*   *To both His agnes flucallie glaries*
vota relinquo   *So soon advance him to his STATE above*   *In eva SOLDIER'S griefs SCHOLLETT*

QVocirca, mœrorem nostrum non mediocriter minuat, quòd ex ista mortalitate una cum spe quam nobis dederat virtutum suarum, quarum fructus Parentibus regalibus suis debuit, cum gloria & prædicatione quam à Patria sua expectabat, & cum illis commodis & bonis, quæ optimus quisque sibi ab ipso pollicebatur migraverit: nihilq; post se præter immortale virtutum suarum memoriam & triste sui desiderium, reliquerit. Qui illum non adamavit, eum nunquam agnovit: qui eum viventem noverat, & defunctum non deplorat, est planè ferus & ferreus.

Ex adverso, luctum planetumq; dimittamus, & ejus felicitatem plausu & congratulatione prosequamur. Deo naturæq; debitum suum reddidit: immaturus obitus felicitatis æternitatem sibi maturavit. Quippe, cum longè fœlicior sit qui prospero flatu, licet impetuoso & violento in optatum portum celeriter provehitur, quàm qui propter diuturnam & ingratham tranquillitatem, eum serius attingit. IPSE qui cognoverat hanc vitã non nisi mutuò sibi fuisse commodatam, ita vitam instituit, ut non invitius moreretur, si modo ille dici queat expirasse, qui ex tenebris in lucem translatus est, quiq; dolorem delectatione & mortalitatem immortalitate commutavit: In quo Dei in eum benignitas, magis potuit extare & eminere, quàm eum a peccati reliquijs, & istius Mundi immundi molestijs & miserijs subducendo, & eripiendo, priusquàm temporum pericula, senectutis sollicitudines & varia mala, quæ sunt istius mortalitatis adjuncta inseparabilia, & imprimis Majestatem comitantur, degustaret aut amplius experiretur? Proinde, Providentissima sua ipsius natura, falsis et caducis mundi voluptatibus sese obstatam sentiens, et æternitatis siti accensa, eum impulit, ut tū nos relinqueret, cū tantum honorem et splendorem in ipso ætatis suæ flore et vigore adeptus esset, quantū quis longa corporis contentione et animi studio acquirere valuerit. Ægrotare cæpit sub Festum *omnium Sanctorum*, in illa sævissima et ventosissima hyeme, anno 1612, duode-

E

cinque

cimq; ferè dies oblanguescens, fatali illo sexto Novembris die, religiosissime & Christianissime vitam decimo octavo ætatis anno terminabit, unde Papistæ ^{ἐπιχαριστικοί} non verentur sextum Novembris nobis contumeliosissime obijcere: in hunc modum oblatrantes, vos Evangelici, qui tanta religione et lætitiæ solemnitate quintum illum Novembris concelebratis, quid factum est de Principe vestro, sexto illo Novembris die? Quibus in hunc modum respondemus, idque non sine iustis causis & ad perpetuam eorum infamiam; Nonis Novembris, sine dubio omnia Dæmonia Inferorum malè habuit, quod procuratorum suorum conjuratio sulphurea speratos exitus non invenerit: sic è diverso, illo sexto Novemb. die Angelorum & Sanctorum Cœlestium universitas mutua congratulatione nostrum piū Principē excepit, unde vir sanè eruditus, hos subsequentes versiculos conscribit:

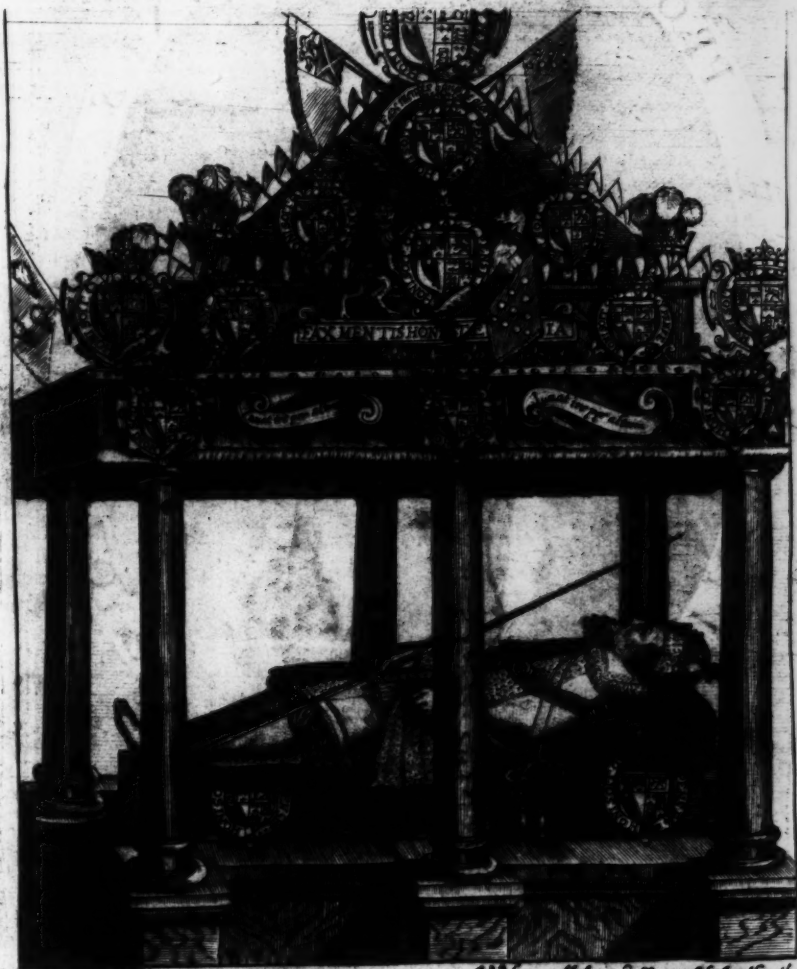
O Invidorum quisquis es, Romæ nepos,
 Qui fata nobis exprobras Novembrium
 Crudelis audi: Nunquid autumas Scelus
 Illud nephandum, Sulphureum, igneum Malo
 Obliterari posse succedaneo?
 Ocellus orbis HENRICI quoquo die
 Novo beavit spiritus celi domos,
 Infame vestri nomen Ausi perpetim
 Ad execrantes transvolabit Posteros.
 Tantoq; deinceps ætatiore Calculo
 Signabitur, quanto ultimum HENRICI diem
 Attingit usq; proptius. Unus docet
 Lactura (quamvis Numinis dempti manu)
 Quantum lisset Orbi, uno vulnere
 Si tota Magni stirps JACOBI regia
 Tulisset unum funus à vestro DITE.

Et quis non animadvertit aut saltem animadvertere debet, quanta et quæ continua vis pluviarū, sit ejus mortem consequuta? quæ pluvix quid aliud fuerint, quàm Cœlorū propter ademtum Principē lachrymæ. Quamobrem

rem de ejus beata immortalitate persuasissimus, finem facio. Verum enimverò ejus virtutum βασιλικωτάτων (in animis et linguis omnium hominum memoria perpetuabitur. Lachrymæ ita mihi eripiunt oculorum usum, ut calamus ulterius progredi nequeat.

Iusta ipsius funebria cum magna celebritate summo honore & omnium ordinum lamentatione persoluta sunt septimo die Decembris subsequenti anno 1612. Ejus autem Cefotaphij descriptionem hîc contempletur.

*Crueli crudelis Patri patri agmina
Raptus, ut atrox informetur avis*

HENRICVS modica Sanctum Caput inditum

Maximus Ille, suo ni genitor minor

Hugo Hollandus fuit

Whom all the world of the best Earth

Shrunk under, now under his good

His father's in fact, in Honor his Birth

His Youth, in good his Death

Geo Chapman

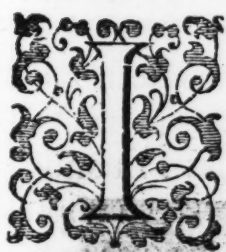

*Ingenium magni, moderatus Principis exul
CHECUS, at inconstans in pietate fuit. B*

IOANNES CHECVS,

IOANNES CHECVS, sanguine nobilis, in Civitate Cantabrigiensi natus, & optimarum literarum studijs in Academia Cantabrigiensi educatus, in Collegio D. Ioannis Evangelistæ, ubi socius ac Orator Academiae factus fuit: ibique tam eximias progressiones in literis & Linguarum imprimisq; Græci idiomatis scientiâ habuit (in Græcæ autē Linguae peritiâ excelluit) ut in gratiam & favorem Regis illius Henrici octavi influxerit, qui filium ipsius unicum unicèq; dilectum Edovardum Principem ei in disciplinâ & Literis expoliendū tradidit: Qui Princeps tam præclaro doctore usus est, adeo ut (sive Religionem & pietatē, sive doctrinam & Linguarū scientiam consideres) Phoenix Mundi evaserit, prout luculentius ex mea vitæ ejus Epitome apparet. Hic autem Princeps excellentissimus quamprimū in Regali solio fuerit collocatus hunc Checū nostratem Equestri Ordinis dignitate decoravit, quo ferè tempore illustres juvenes Guilielmus Cecilius (qui ejus sororem duxit) & Henricus Sijdnejus, (ille charissimus Regis Edovardi sodalis & thori consors) Equestri dignitate insigniti fuerunt: & invenio, quod hi bini Equites aurati, Sijdnejum dico & Checū, fuerunt summo amore & intima familiaritatē conjunctissimi, & hic amor familiaritasq; mutua inter eos permanfit usq; ad serenissimi & beatissimæ memoriæ Regis obitum:

Invenio etiam summam fuisse consuetudinē inter ipsū & literatissimos Equites Thomam Smithum et Thomā Eliotam, et eruditum illum Rogerum Aschamum, qui illi successit S. Ioannis Collegij^{octavi} et Academiae orator (ut ex libro ejus Epistolarum apparet:) Taceo amicitiam et familiaritatem ejus cum Ioanne Sturmio Ioachimo Camerario et multis alijs doctissimis exteris, quos recitare longius esset quàm ut hic inferam.

At, non ita multo post Regis expirationem, hic Che-

cus, Christi & purioris Religionis causa, exilium passus est, in Germaniam confugit, & Argentorati commoratus est, ibiq; Linguâ Græcam publicè & ex auctoritate prælegit. Cæterum A°. Christi 1554. et secundo Mariæ Reginae regno Argentorato Bruxellas in Brabâtia profectus est, idq; non, uxoris ducendæ gratia, ut somniat Thuanus, quis enim crederet illum alias aggressum nuptias cum ipse eodem tempore haberet uxore, virtute et juventute præditam. (Quæ etiam post maritum superstes erat plusquâ lx. annos et (quod memoria imprimis est dignum) hoc vel ultimo anno 1616 diem obiit:) sed, (prout ~~Forum~~ nostrum authorem habemus) ut Anglos Oratores sive Legatos & alios amicos in illis Regionibus residentes visitaret: Sed (proh dolor) in cursu et itinere suo inter Antuerpiam et Bruxellas, ille inopinato et de repente a Regis Philippi ministris seu satellitibus comprehensus fuit, ab equo depulsus, et funibus ad Plaustrum alligatus, donec obvoluto capite (nesciusq; quorsum aut quonam ipsum abrepturi essent) coniectus est in Navem, et instar captivi in Arcem Londinensem abductus et inclusus: quumq; animus ejus a Papismo penitissimè abhorreret, tamen tum minitationibus tum horroribus propositis tentatus et sollicitatus fuit, ut suam ipsius (veram) Religionem abrenuntiaret: Cujus peracerbæ tractationis tædio et ægritudine contabescens, non multo post spiritum emisit, idq; Londini, ut ex auditione accepi, in edibus Petri Osborni Armigeri.

Et quamvis ad palum (prout quidam scriptis prodiderunt) non fuerit crematus et eandem sortem cum alijs eodem tempore combustis Martijribus non subierit; nihilominus spectato et expenso apprehensionis suæ et incarcerationis modo, est, cur eum vix numerâdis Mariani temporis Martyribus, jure justeq; accenseamus et ascribamus.

Obijt mense Septembri A°. 1557. & inhumatus jacet in Ecclesia S. Albani (VVoodstreet) cum hoc Epitaphio subsequente:

Doctri-

Doctrina CHECVS linguæq; utriusq; Magister,
 Aurea naturæ fabrica morte patet.
 Non erat è multis unus, sed præstitit unus
 Omnibus & Patriæ flos erat ille suæ:
 Gemma Britannia fuit, tam magnum nulla tulerant
 Tempora Thesaurum tempora nulla ferent.

TRANSTVLIT SCRIP-
 SITQVE CHECVS:

Transtulit ex Græco sermone
 D. Io. Chrysostomi homilias con-
 tra observatores Novilunij, de
 dormientibus in Christo, de providen-
 tia Dei homilias 3. de fato homilias 3.

Transtulit in Linguam latinam li-
 brum Thoma Cranmeri anglicè scrip-
 tum de sacramentis, excusum Londini
 1553.

Item ex Græca lingua transtulit De-
 mosthenis Olynthiacas, Philippicas, con-
 tra Leontem, & adversarias orationes
 Demosthenis & Aeschynis.
 Josephum.

Leonis Imperat. librum de apparatu
 bellico, impressum Basiliæ.

Euripidis & Sophoclis quædam.

Asceticum Maximi Monachi.

Aristotelem de Anima.

Scripsit librum de pronuntiatione
 Lingue Græcæ.

Commentaria in Psalmum Domine
 probasti,

Panegyricum in Nativitatem Edo-
 wardi Principis.

Corrèctiones quasdam Herodoti, Thu-
 cydidis, Platonis, Demosthenis & Xe-
 nophontis lib. plurimos.

Damnæ ex seditione lib. 1.

An licent nubere post divorcium
 lib. 1.

In Psalmum 139.

De Eucharistia sacramento lib. 1.

Epiaphiorum lib. 1.

Super obitu Bucerii lib. 1.

De Ludimagistrorum officio lib. 1.

Introductionem Grammatices lib. 1.

In obitum Antonij Dennei lib. 1.

De fide justificatione lib. 1.

De aqua lustrali, cineribus & palmis,
 ad VVintoniensem lib. 1.

Collegitq; dicta Parliamenti super re
 Eucharistica, lib. 1.

Ille etiam olim, tamen non nisi nuper
 typis editam, conscripsit dulcem Elegi-
 am Anglicam, in qua longè præstantis-
 simi Regis Edvardi VI. agrotatio: una
 cum temporis lociq; circumstantijs, &
 luctuosus, (honorum omnium) obitus
 descripta fuit: Hæc autem Elegia Anno
 demum Dⁿⁱ. 1610. Londini per H: Hol-
 landum excusus est.

P E M B R O C H I Æ C o m i t i s V i r t u s t o t R e g i b u s v n a
D u x i t i n o f f e n s o t a n d e m i p s u m t r a m i t e a d a s t e r a

GVILIELMVS HERBERTVS.

VILIELMVS HERBERTVS (Guilielmi Herberti Comitis Pembrochiensis ejus nominis primi, per Ricardum filium, Nepos) regnante Henrico VIII° Eques auratus, & illi à cubiculo Arcanòq; Consilio factus est: Et postea unus Executorū ultimi voluntatis ejusdem R. Regi autem optimo Edovardo VI°. Georgiani Ordinis Periscelidis eques, præfectus Equorum, & primò Baro Herbert de Caerdiffi, deinde Pembrochiæ Comes & ab intimis Consilijs factus est, &c. Anno suo climacterico mortem cum vita commutavit, & magnificentissimè in S^{ti}. Pauli templo Londini, una cum hac inscriptione sequenti in marmore sepultus contumulatusq; jacet, in qua illustris ejus vita & honores eleganter quamvis breviter describuntur:

Vng je seruiray.

Perpetuæ Pietati Sacrum.

Guilielmo Herberto Pembrochia Comiti, Equiti Aurato, prænobilis ordinis Anglici:

Henr. VIII. R. a Cubiculis: Edoardi VI. R. Equitum Magistro, Wallia Prasidi, Tumultu Occidentali cum Russello & Grayo Baronibus paribus auspicijs summa rerum Præposito:

Maria R^a. contra perduelles ac expeditione ad Augustam Veromanduorum bis totius Exercitus Duci, bis summo in Agro Caletum Limitum præfecto: Elizabetha R^a. Officiorum seu magno Regiæ Magistro:

Pariter & D^{na}. Anna ex vetusta Parrorum gente oriunde, sorori Catharina R^a. Henr VIII. R. sexto matrimonio conjuncta ac Marchionis Northamptonj prudentissimæ femina, pietatis, religionis, probitatis, omnisq; avita virtutis retinentissima fidiß^a. Comitissæ Conjugi.

Secunda conjuge superstite Georgio Salopia Comite genita, insigni præter antiquum nobilitatis decus, virtute femina.

Obijt	{ Aetatis }	{ Anno }	{ 63. }	{ Liberis relictis }	{ ex prima }	{	Henrico Pemb. Comiti.
							Edvardo Equ. aurato.
							D ^{na} . Anna Bar. Talbot nupta.

Henr. F. ac Comes P P. chariss^s sibi ac suis P.

GVAL

*Cui fauor a magna moderatus Principe surgit
Natus Virtute et I Græmia quæ meruit B. lud*

GVALTERVS D'E- VREVV,

GVALTERVS D'EVREVV, (Nomen per-
vetustæ Familiæ in *Normania*, unde ge-
nus suum repetijt) Vicecomes, *Herefordi-*
ensis et *Bourghchierij*, Dominus *Ferrarius de*
Chartley, *Lovaniæ* &c. a *Sereniss^a*. Regina
Elizabetha b. m. Comit^{is} *Essexiæ* et *Emæ*
titulo illustratus, anno 1572. eodemq; anno aureæ *Pe-*
riscelidis seu honoratissimi Ordinis *Georgiâni* electus
est eques. Hic Comes sicut facillimis moribus et generosa
indole fuit, ita rei militari mirificè studuit, proinde, Re-
gina *Elisabetha Hibernici* negotijs et bellicis muneribus
eum præfecit, ubi feros et agrestos *Hibernos* perdomare
nitebatur, totiusq; Gentis Comes *Mareschallus* constitu-
tus est: sed (proh dolor) vix inceperat rudes et incom-
positos *Rebelles* subjugare et a feritate ad mansuetudinẽ
et Religionem revocare, cum in morbum fatalem inci-
deret, et *Dubliniæ*, auno 1576. è mortali vita religiosis-
simè emigraverit, universo regno ejus obitum plangente
et deplorante. Corpus ejus in *Angliam* transmissum in
natali solo et oppido, putà, *Carmardenæ* in *Wallia*, hono-
rificè et cum magna solemnitate Exequiarum sepultum
est.

EPITAPHIUM

Generosissimi Domini Gualteri Comit^{is} *Essexiæ*, &c.

Natus in excelsis *Mariduni* mœnibus ut sum:
Mœnia sic capiunt me *Maredune* tua.
Nempe meum corpus, capis ô *Maridune* benigna,
Quod *Mars* non fregit *Mors* violavit atrox.
Qui mentem in corpus fudit *Rex summus Olympi*,
Is mentem tulit in cœrula templa poli.

NICO.

NICOLAUS BACONVS eq. aur.

Ingenio BACON magnus cuius loquac
firmavit ius tas (quod teritis) opes Sigilli

(A)

NICOLAUS BACONVS.

NICOLAUS BACONVS ex antiqua nobilitatis familia Baconorū in Provincijs Norfolcienſi & Suffolcienſi oriundus : adoleſcens in literis enutritus eſt, et Legibus Angliæ municipalibus ſtudit : adeo ut Regnantibus Henrico viii.º Syndicus fuerit; Edoardo vi.º. Conſultor et Armiger evaſerit ; et quandiu imperitare Maria Regina Attornatus (ut Angli loquuntur) Curia VVardorum factus ſit. Poſt obitum Mariæ Reginae, Elizabetha in ſceptro et regno legitimè ſuccedens eum Equitem auratum fecit , et propter ſapientiam et gravitatem Cuſtodem magni Sigilli Angliæ et ab arcanis Conſilijs conſtituit, Primus ille erat quem tanto titulo honorarat Regina : In hoc autem munere cum ſumma laude per multos annos verſatus eſt. Et quod fuerit non ſolū ſapiens, eruditus et gravis, ſed etiā per quā religioſus , non tam hujus eminentis muneris in Repub: executio, quam pia et præſtans diſciplina Domestica evicit: Cui aſſertioni meæ, indulgentiſſima mea & ornaſiſſima mater , etiamnum ſuperſtes, teſtimonium præhibet, quæ ante quadraginta annos ejus chariſſimæ uxori Annæ (clarſſimæ illæ doctiſſimæq; Heroinæ) operam navavit & famulata eſt, idq; ante mariti obitum.

Hic ille Baconus , acutiſſimo & feſtiviſſimo ingenio, ſalutari ſapientia et ſummo rerum uſu excellens, hanc illuſtrem dignitatem retinuit, et eam præclare adminiſtravit quandiu vixit : Ille (inquam) hunc celebrem et excelſum locum octodecim annos tenuit, idq; duplo diutius quā quiſquam alius Cancellarius aut magni Sigilli Cuſtos illum locum ante eum tenuit ſexcentorū annorum ſpatio : Solummodò excipio duos celebres Preſules Radulphum Nevilium Episcopū Ciceſtrenſem, et Ioannem Staffordum Episcopum Bathoniense-VVellenſem, quorum uterq; perinde ac D. Baconus octodecim annos

in hac honorifica administratione versatus est.

Illius temporibus Decreto Parlamentario potestas et auctoritas Custodis Magni Sigilli, in usum sui & successorum ejus in eodem loco coequata fuit cum Cancellarij potestate et auctoritate.

Annalista noster de eo sic scribit; *Vir fuit præpinguis, ingenio acerrimo, singulari prudentia, summa eloquentia, tenaci memoria, & S. Concilij alterum Columnen.*

Dum in vivis fuit annuas et perennes pensiones sex discipulis, sive literarum studiosis, in Collegio quodam Cantabrigiensi quod Benedicti nomen obtinet, sustentandis dedit, et concessit unicuique horum studiosorum tres libras nummorum sex solidos et octo denarios (monetæ Anglicanæ) per annum, in æternum.

Diem suum obiit Londini anno Dⁱ. 1578 cum esset sexaginta novem annos natus: Corpus autem ejus in Æde Paulinâ contumulatum cernitur, et honorificè sepultus dormit, jacetq; subter magnifico Monumento cum maximè raro & notabili Epitaphio jambicis carminibus constante: hoc Epitaphium ille dum vixit adornavit & concinnavit, in quo pressè et succinctè describuntur media quibus ad splendorem adq; immortalitatem aspiravit: quod dignum et æquum putavi hic inferere;

*Hic Nicolaum ne Baconem conditum
Existima illum, tam diu Britannici
Regni secundum Columnen; exitium Malis,
Bonis asylum, cæca quem non extulit,
Ad hunc honorem fors; sed Æquitas, Fides,
Doctrina, Pietas, unica & Prudentia.
Neu morte raptum crede: qui unica brevi,
Vita perennes emerit duas: agit
Vitam secundam cælites inter animus.
Fama implet orbem, vita quæ illi tertia est,
Hac positum in Arâ est corpus, olim animi domus;
Arâ dicata sempiternæ memoriæ.*

Hic

Hic gravis Consiliarius & in Reipub: negotijs peritissimus, complurium nobilium liberorū & virtutibus excellentium sobolem, omnes ejus terras, latifundia, possessiones, hæreditario jure occupaturā post se reliquit. Filius autē Franciscus quamvis junior, tamen omnibus reliquis suis fratribus longè doctior, & L: L: Brittanicarum peritior, nobilis Patris sui virtutes, nimirum, Sapien-
tiam, Doctrinam, Bonitatem, Beneficentiam, succelsionis & hæreditatis jure possidet potissimū: Vnde primū euasit consultus Consultorq; Legum in celeberrimo illo Foro Hospitij Graienfis, & gratiā apud incomparabilis excellentiæ Reginam Elisabetham excelluit.

Rex autem augustissimus Iacobus eum Equitis aurati dignitate decoravit, constituitq; eum Procuratorem generalem Regium, & postea Advocatum sive Attur-
natum generalem designavit: Et propter ejus plane singularem tum eruditionem tum sapientiam, in eorum numerum qui sunt a Consilij sanctioribus & secretioribus cooptatus est: Quinimō hodierno die succedit nobilissimo Patri, in honoratissimo Reipub: munere, & factus est Custos Magni Sigilli Angliæ, quem perillustrem Magistratum, splendē magnificē & cum summā æquitate tenet administratq;

Illud autē Heroum seu Sepulchrum Patris hoc presente anno (nempe 1617.) sumptibus & expensis ejus honoratissimi filij et successoris D. Francisci Baconis Custodis Magni Sigilli instauratur exornaturq; pulcherrimē.

MEDIOCRIA FIRMA.

GILBERTVS ciues alim deduxit in orbem
 Quo CHRISTI imbuerit barbara colla fide B

HVNREDVS GILBERTVS,

VNFREDVS GILBERTVS sive IILBERTVS Occidentalis Anglus, Eques auratus clarissimus Deo optimo maximo et Principi suæ, piam navaturus operam, religioso imprimis & planè heroico intinctu, et ut populares suos et benè affectos promoveret; paganos et infideles misera Diaboli mancipia miseratus, quibusdam probis et religiosis Nobilibus in comitatum et auxilium adhibitis, decrevit non solum præamplas illas et spatiosissimas Regiones, a promontorio *Floridæ* ad *Aquilonem* protensas, aperire; sed etiam Christianam Religionem et Christianos Incolas in maxime opportunis illarum Regionum locis plantare, prout in hac Epitome intelliges.

Anno igitur 1563. undecimo Iunij, hic insignis eques quinq; navibus & celocibus instructus à *Causettæ* sinu seu statione solvens profectionem destinavit occasum versus: & 20. Iulij littus Terræ noviter repertæ tenuit. Die verò Martis, quierat tricesimus Iulij, venit in pleniorē Novæ illius Terræ conspectum, & oras legendo proventus est, donec ad Insulam *Pengam*, ad Promontorium *Baccaleau*, Caput S^{ti} *Francisci* & sinum *Conceptionis* pervenisset: ubi occurrit uni e navibus suis dissipatis: Et à promontorio illo sive *Capite S^{ti} Francisci* directo cursu progressus usq; dum ad S^{ti} *Iohannis Portum* applicuisset, ibi etiā aliam e dispersis suis novibus offendit, ingressusq; Portum, in triginta sex lembos sive piscatoria Anglorum Gallorum & Lusitanorum navigia incidit: illarum vero Regionum possessionem, Regine nomine & ad usum ejus tenuit, ubi insignia Angliæ regalia, in plumbo insculpta super pilam ligneam ceu trophæum erexit: 13 die Augusti ex hoc portu discedens conscendit *Myoparonem* suum. *Sciurum* dictum et usq; ad promontorium seu Caput de *Rase veliseatus* est: uti etiam ad Caput de *Briton*, quæ inter se distant centum leucas. Inter hæc duo promontoria propter brevia & fyrtes illorum tractuum re-

* an'icè
The Squir-
rel.

pentinamq; vim tempestatis, non modò depressa est na-
 vis ipsius prætoria cum omnibus classiarijs suis & vecto-
 ribus, sed etiam tota classis magnopere periclitata est, &
 seipsum ægrè ex hoc discrimine explicuit. 31°. die Augu-
 sti ob annonæ vestiumq; penuriam, decretum est in An-
 gliam redire: & rediturus quidem erat, prætervectus jam
 promontorium de Rasa: eodemq; tempore eidem
 myoparoni *Sciuro* (aliàs *Squirrell*) in qua Eques ipse
 Humfredus vectus est comitem se adhibuit, altera na-
 vis, *Aurea Cerva*. Hæc duo navigia cùm renavigassent
 300. leucas (plus minus) ad tractum orientalem prædicti
 promontorii, domum versus, vehemens & immitis pro-
 cella eum denuo invasit: qui ppe maria sursum ad morē
 fastigiatarum Pyramidum et quasi varij venti concurre-
 rent, assurgebant. Tempestate nondum posita, die Lunæ
 qui fuit nonus Septembris celox illa in quâ ipse Humfre-
 dus strenuus eques vehebatur propemodum submersa
 est: Aurea verò Cerva animadvertens quanto periculo
 invehebatur, se propius ad Sciurum admovit, fluctibus
 quidē rabiosis pene oppressam, tunc temporis verò diu-
 ino beneficio, liberatam et classiarijs sive *Epibatis* Cervæ
 Auræ indicia lætitiæ præ se ferentem: ac præfectus quidē
 ipse eminentiore loco sedens et librum in manu gestans,
 vectoribus Cervæ Auræ in hæc verba clamitavit (*A mare
 æque ac a terra tantundem est ad cælos via*) et hoc apoph-
 thegma, ut spectatum Iesu Christi militem decuit iden-
 tidem iteravit. Sed eodem die Lunæ ad horam duodeci-
 mā noctis, Sciuri (qui erat a fronte Auræ Cervæ) lumina
 jam extincta visa sunt, et eodem momento celox prædic-
 ta ab oceano fuit absorpta: nihilominus qui in Aurea
 Cerva vehebantur, totam noctem & deinceps sine nulla
 intermissione prospectabant, donec ad littora Britannica
 pervenissent; & Cerva quidem Aurea 22. Septembris
 anno 1583. Falmoutham appulit.

* anglicè
 The gol-
 den Hynd.

Magnanimus iste & intrepidus eques, sæpè ante hanc
 ultimam suam profectionem, illustrem operam Regineæ
 Majestati in diversis regionibus & maximè in Germa-
 nia inferiore apud Belgas impenderat.

HEN-

*Nulium WDNEYO debet BRITANNIA sed Julius
Posteritas inculte omnis Jernie tua* *A. lat*

HENRICVS SYDNEIVS.

ENRICVS SYDNEIVS, vir domi nobilis, filius hæres Guilielmi, Sydneij Equitis aurati, ex vetere illustriq; familiâ è Ducatu Andegavensi in Galliâ stemma ducens. Ipse sub finem regnantis Henrici octavi, ab infantiâ educaus & innutritus fuit in Aulâ Regiâ. Fuit principi Edovardo adeò in delicijs, ut eum, non modò comitem (seu socium) verū etiam thori consortem fecerit. Et quum ille præstantissimus princeps fuit in regali solio collocatus, ipso tertio regni sui anno, Equitis aurati dignitate eum decoravit & privati Cubiculi primario Cubicularium fecit, ablegavitq; eum ad Henricum, Gallorum Regem non obstante hoc quod hic optimis studijs addictus generosus, annum ætatis suæ vicesimum primum non excesserat. Qua tamen legatione cum sua summa laude perfunctus est. Quamprimum ille summè pius & religiosus princeps, esset morti quâ proximis, in confortis sui ulnis expirare voluit.

Regina Maria eum amandabat in Hiberniam, & ibi eum Thesaurarij & Iusticiarij dignitate exornabat: ubi se tam honorificè gessit, ut ab ejus Regni incolis magnum amorem & summam laudē reportaret; & deinceps, quaternis vicibus (quod est notatione dignissimum) sit factus Dominus Iusticiarius.

Anno 1564. Regina Elizabetha illustris memoriæ, ei honorem nobilissimi Georgiani ordinis aureæ Periscelidis attribuit, & non ita diu post, dicta Regina, ei VValliæ præfecturam commisit: quem locum multos annos tenuit. Tribus autem distinctis vicibus constitutus fuit & missus cum imperio proregis in Hiberniam, ac nonne hoc est commemorabile? In Hibernia autem instauravit et refecit Castellum Dublinense, et in eo commodum hospitium Gubernatori præparavit, ad quem usum, in hodiernum usq; diem destinatum est. Extruxit etiam commoda spatia et receptacula (sive Tablina) in quibus originum Hibernicarum, & antiquitatum monumenta

numenta codiceſq; aſſervarentur, ſed anteaſtis tēporibus harum rerum cura ſtudioq; jacuit. Ille complures pontes, & nonnulla oppida in Provincijs Ultonienſi & Conacienſi ædificavit, reparavit, communivit, idemq; in alijs locis factitavit. Hibernica Statuta, nunquam prius publicata, typis committi & excudi curavit. In animo habuit Academiam in Hibernia ad doctrinæ propagationem fundaſſe, & procul dubio fundaſſet, niſi à morte præreptus & præventus fuiſſet. Caſtellum Ludlovvenſe in vvallia limitibus non ſine magnis ſumptibus redintegravit, ibiq; propterea quòd præſes eſſet, habitavit. Multa alia commemorabilia geſit in Hibernia, & in limitibus vvallia Sæpiuſcule legatus eſt, & miſſus cum mandatis, in Galliam & Scotiam, imo quandoq; (quod non eſt ingrato ſilentio involvendum) bis in uno anno.

Illius nobilia facinora, illuſtres occupationes, et mores ſpectatiſſimi, quæ deſcriptionis compendium non patietur nūc in præſentia enumerare, extant in poſteriore volumne Chronicorum Holinſchedenſium, excuſorum anno 1587. ad quem librum ego lectorem remitto.

Fuit tam præclarè et heroicè animatus et tam in ſermone affabilis, ut mirabile ſit quantopere in animos omnium ubicunq; verſaretur, influxerit, et favorem eorum ſibi conciliarit. Quod ad perſonæ ſuæ laudem attinet, ille (quemadmodum eundem chronographum autorē habemus) in juventute ſua, adeo ipſo corporis filo et habitu ſpectabilis, tam ſingulari faciei pulchritudine, et vultu amabili commendatus fuit, ut ſolus Aulæ typus, et imitationis exemplar exiſtimaretur: Et hæc, non tam naturæ quàm gratiæ dona, etiam in ipſa ſenectute ipſum comitata ſunt. Cæterum, quod eſt inſtar omnium, imò quod ſupra omnia eſt, ille ſolidè et ex animo, Euangelium Chriſti eſt amplexatus, et in totius vitæ ſuæ curriculo uſq; ad extremum halitum, illud ardenti zelo profeſſus eſt, ut luculentius apparet in quadam Tractatiuncula, quam ipſe conſcripſit inſcripſitq; Pia ad filium ſuum Philippum Sijdnejum Epiſtola, Anglicè impreſſam. Ille
in ux-

in uxorem duxit nobilem & spectatissimam divam Mariam, filiam natu maximam clarissimi Principis Iohannis Dudle Ducis Northumbriensis (& sororem duorum honoratissimorum Comitum VVarvicensis & Leicesterensis) ex hac autem uxore multiplicem & nobilem progeniem habuit. Ægrotavit (ut putabatur) ex frigida Paralyfi, VVigornia ibiq; naturæ suum debitum ultimū persolvit, & religiosè animam suam in manus Christi ^{et} Servatoris sui commendavit, anno Domini 1586. quū annum ætatis suæ quinquagesimum septimū ageret. Corpus ejus fuit translatum *Wigornia*. *Penshurstum* id *Cantio*, ubi cum antecessoribus suis honorificè sepultus est, & spectabili monumento dormit. Post tres menses ab obitu hujus herois, optima heroïna, ejus uxor piè in Domino obdormivit, & sub eodem Monumento, cum marito, terræ mandata est.

*Carmen Exelle dedit. Belli Mars contulit artes
Sed iuueni Vitam Mors rapit ante diem B*

PHILIPPVS SYDNEIVS.

PHILIPPVS SYDNEIVS, Honoratissimi Equitis Aurati aureæq; Periscelidis *Henrici Sydneij* filus primogenitus & hæres. Paternarum Virtutum et honorum avidus, ut ita dicam, & rapax fuit. Quas dotes in tenella ætate affecutus est exercuitq;, adeo ut Imperatrix nostra *Elisabetha, b. m.* eum Equitem Auratum fecerit, nec immerito, nam fuit verè aureus. Primam ætatem agens in Aula Regia, maximam partem educatus est, & propter elegantissimos compositissimosq; mores, Illustrissimus Aulicus evasit, nulli æqualium secundus, & interea temporis illam ingemiosissimam omnibusq; admirabilem Arcadium suam concepit et edidit. Et hic me a proposito meo minimè aberraturum existimo, si vobis ante oculos proposuero, quid noster peracutus Epigrammatistes de eo & ejus Arcadia conscripserit,

de eo.

Quod sit ab antiquo tantum cantatus Homero,
Felicem Macedo Rex vocat Æacidem.
O me infelicem! quia tu Divine Philippe,
Felix carminibus non potes esse meis.

Qui scribenda facit, scribit vè legenda beatus
Ille, beator es tu, quod utrumq; facis.
Digna legi scribis, facis & dignissima scribi:
Scripta probant doctum, te, tua facta, probum.

de ipsius Arcadia.

Ipsæ tuam moriens (sed conjuge teste) jubebas
 Arcadium sævis ignibus esse cibum.
Si meruit mortem, quia flammam accendit amoris;
Mergi, non uri debuit iste liber.
In librum quæcunq; cadat sententia: nullâ
Debuit ingenium morte perire tuum.

Anno

Anno ætatis suæ xxx^o. (quemadmodum pater ejus id ætatis fuit Regijs negotijs destinatus) Legatione missus est a Regina ad potentissimum Cæsarem, Vienna in Austria. Neque in Curiali vita solum acquievit & amoenissimis Arcadiæ pascuis se oblectavit, sed etiam ejus generosus et excelsus spiritus in bello militiaque (ad quæ adeo propendebat) quid posset, tentare voluit, fuitque tam Marte quàm Muls nobilitatus, inde factum est ut hic Heros, propter eruditionem, pietatem et militares laudes possit inter maxime rara hujus temporis ætatisq; exempla numerari. Hac de causa serenissima Regina Elizabetha, eum suo Cautionario seu fiduciario Oppido *Ulfinga & Castellor. Rammekens in Zelandia* honorificè præfecit. Sed proli dolor, in primo ætatis vere & flore, immatura mors eum vita orbavit. Quippe, in quodam prælio prope *Zurphantam in Geldria*, xxiij^o. Septembris, anno 1586, ictu Bombardico femur vulneratus, insanabilem plagam accepit.

Omnia quæ in ejus laudem scriboparum sunt, tamen si demortui Sydneij decus et famam minus divulgarem vitio mihi verti posset, quum ipse non possim non confiteri, quin nobilissimo Sydneiorum superstitem homini multis, si non nominibus addictissimus atq; obligatissimus.

Diem suum obiit xxiii^o. die post illud mortiferum vulnus acceptum *Arnhemia Geldrorum*. Corpus ejus reportatum in *Angliam*, cum majoribus suis inhumatum est, at funus et exequiæ per honorificè summamq; solemnitate, tanto Heroe digna concelebratæ fuerunt in Ecclesia Divo Paulo sacra Londini, xv^o. Februarij Anno eodem.

IN OBITVM PHILIPPI SYDNEII,

duorum fratrum (tunc) superstitem, Roberti

militis (nunc Vicecomitis Lisle) & Thomæ Armigeri

(jam defuncti) EPICEDIVM.

Sis quoq; carminibus nostris celebratior Heros,
Hac te parte sequi, quæ licet, ecce, juvat.
Sanguine fraterno conjunxi viximus una.

G

Viximus

*Viximus, aut frustra vivitur ulterius.
Fata viam lethi inveniunt, ubi semper acerbum
Imperium Martis, est quoque Mortis idem.
At raperent nos treis, finerent, vel vivere nos treis.
Quam grave conjunctos dissociare, fuit?*

NAVIS, QVA ILLVSTRISSIMI

Sydneij Corpus Vlissinga Londinum ad-

vehabatur, de suo atro apparatu & Nobilitate Vectura.

C*UR atra sim quæris? SYDNEII ad sidera rapti,
En vebo per tumidas nobile corpus aquas.
Parcite jam fluctus, adversi parcite venti?
Nobilius corpus num tulit ulla ratus?*

Noster Poeta eum hoc subscripto decoravit,

VITA SEV EPITAPHIVM PHI-

lippi Sydneij, ad ejusdem fratrem honoratissimum Robertum Vicecomitem Lisle, &c.

Q*Ua dignos ipsi vitâ scripsere libellos,
Florum vitam scribere non opus est.
Sydneij, in tumulto est, corpus non vita; Philippi
Producit vitam gloria longa, brevem.*

Illustrissimus hic Eques Philippus Philippi Mornæi
Plessiaci de veritate Religionis Christianæ librum, in
vernaculam Linguam vertit.

Serenissimus IACOBVS VI. Scotorum Rex, (nunc noster Monarcha Magnæ Britanniae) eum tali Epitaphio heroico parentavit.

UIdit vt extinctum nuper Cytherea Philippum,
 Fleuit & hunc Martem credidit esse suum,
 Abripuit digitis gemmas, colloq; monile,
 Marti iterum nunquam seu placitura foret:
 Mortuus humana qui lusit imagine Divam,
 Quid faceret iam si viveret Ille rogo?

ROBERTVS DVD- LEIVS.

ROBERTVS DVDLEIVS, filius illustis-
simi Principis *Joannis Ducis Northumbri-*
ensis, Hunc primò serenissima Regina *E-*
lizabeta b. m. creavit Comitem *Leice-*
striensem, Baronem de *Denbigh*, anno 1564.
et paulo pòst fecit illum Equitem auratum
secundū honoratissimum Ordinē Sancti Georgij, idem a
Christianismo Rege signitus est Eques juxtā Ordinem
Sancti *Michaëlis*; Deinde factus est Reginalium Equo-
rum Magister; Summus Regiæ familiæ Præfectus seu
Oeconomus, & unus ex intimis Consiliarijs Reginæ: et
tantopere gratia & favore Principis floruit, ut eum tot
honoribus cumulaverit quot sustinendis homo subditus
paresse posset: adeo ut, omnes eum tanquam Regulum
honorarent, colerent, diligerent, timerent. Et utcunq; ali-
quorum hominum linguis & calamis fuerit læsus & in-
famatus, etiamnumq; lædatur & infametur, tamen pro
explorato scio, illum non solum fuisse in procuratione
Reipub: egregium subditum, & Conciliarium prudē-
tissimum, sed etiam potentem Evangelij fautorem & fer-
ventissimum ejusdem Professorem: qui et nobilissimæ
Academiæ Oxoniensis Cancellarius factus fuit.

Postquam per multos annos in Aula, gratia, autoritate
& favore valuerit, tandem Regina illustrissima eum in
Belgium transmisit anno 1585. ubi fœderatarum Provin-
ciarum factus est Præses, quam Provinciam ad bienni-
um exercuit, sed a Regina accersitus revocatusq;, Re-
gina jubente, Copijs ejus navalibus adversus Classē
Hispanicam, anno 1588. præfuit.

Fuit aspectu venustus, staturâ rectâ & procerâ, facie
dignitatis Majestatisq; plenâ, prout hæc effigies vivè de-
monstrat. Fuitq; in vitæ consuetudine comis & amabilis.

Quamquamq; famosissimus noster *Φιλαρχαίος* in suis usq;
adeo affectatis operibus pronuntiat, illum nulla bona
opera

opera nec quicquam memorabile præter solam magnitudinē post se reliquisse, aut posteris commendasse, tamē certò scio, et quis nescit, eum nobile *Gerontocomium*, in oppid^o *Warwico* extruxisse, stipendiòq; dotasse. Inibi multi pauperes utriusq; sexus aluntur et catechizantur: Hoc opus certe ad Numinis Omnipotentis gloriam tendit, estq; insignis charitatis documentum: Et hæc scripsisse placuit, quò aculeatum dentatì Scriptoris calamum, si non colliderem tamen retunderem: sed si jam in vivis esset Comes, procul dubio, ejus gratiam assentando perinde aucuparetur, ac multorum Magnatum, ejus vivorum Mœcenatum, blanditijs captat, atq; perinde ac jam præstantissimo Heroi defuncto obloquitur. Quod ad me attinet, in Schola Christi hoc christianum et charitatis plenum axioma didici, non luctandum cum larvis, nec male loquendum de mortuis, qui placidè in domino obdormiunt.

Ad *Kenelworthensem* Arcem suam profecturus, in via morbum contraxit, et spiritum Deo reddidit in Cornburiensis Vivarij diversorio in Comitatu Oxoniæ, anno 1588. Corpus ejus sepultum jacet, in Templo D. Mariæ VVarvvicensi, et ibi religione et virtutibus præcellentissima Comitissa Leicestrensis, ejus quondam uxor, pulcherrimum Monumentum ei nuper construxit: Et habet hanc Inscriptionem superinpositam;

DEO VIVENTIVM S.

SPE CERTA RESURGENDI
in Christo, Hic situs est illustrissimus Robertus Dudleyus (Joannis Ducis Northumbriæ, Comitæ Warwici, Vicecomitis Insulæ, &c. filius quintus) Comes Leicestriæ, Baro Denbighiæ Ordinis tam Sancti Georgij quam Sancti Michaelis Eques Auratus: Reginæ Elizabethæ (apud quam singulari gratia florebat)

bat) Hippocomus, Regiæ Aulæ subinde Seneschallus, ab intimis Consilij: Forestarum, Chacearum, Parcorum &c. citra Trentum, Summus Fusticiarius: Exercitus Angliæ, a dicta Regina Elizabetha missus in Belgio ab anno 1585. ad annum 1587. Locum-tenens, & Capitaneus Generalis Provinciarum Confederatarum, ibidem Gubernator Generalis & Præfectus: Regniq; Angliæ Locum-tenens, contra Philippū secundum Hispanum numerosa classe & exercitu Angliam 1588. invadentem: Animam Deo Servatori reddidit, anno salutis 1588. die 4. Septembris:

Optimo & charissimo marito mæstissima uxor Letitia Francisci Knollis Ordinis Sancti Georgij Equitis Aurati & Regiæ Thesaurarij Filia, amoris & conjugalis fidei ergo Posuit.

Dux belli AMBROSIVS nulli pietate secundus
 Ut iuvat innocē's sic armis terribat hostes

AMBROSIVS DVDLEIVS.

AMBROSIVS DVDLEIVS, unus ex filijs natu maximis inclyti Principis Ioannis Ducis Northumbriensis, Regina Elizabetha b. m. primò eum in secundo anno Regni sui Tormentorum sive Machinarum Bellicarum Præfectum constituit. In quarto anno Regni sui Baronem Insulæ sive Lisle & Comitem VVarvvicensem eum creavit: et in eodem anno ille cum magno Exercitu missus est a Regina in Normanniam Gallorum, & ejusdem exercitus fuit constitutus Archistrategus & Imperator, ubi paulo post ejus appulsum ad Novum-Portum contra Gallos seipsum tam prudentem, animosum atq; strenuum præbuit, ut nimis foret prolixum & plane extra scopum meum rem gestam exponere. Nihilominus ibi (proh dolor) miles quidē Gallicus sordidissimus ejus femur glande seu globo insidiosè transfixit: tamē Deo juvante, ex illo vulnere convaluit & in Angliam redijt: deinde Regina optima eum aureæ Periscelidis ordinis Georgiani honoratissimi insignivit insignijs. Ann° Domini 1569. & xii°. Regni sui, illum (una cum Heroe Edovardo Clintone Angliæ Archithalasso) cum Copijs adversus Perduelles in boreali Regni parte, putà Northumbriæ VVestmorieq; Comites misit: & in hoc militari munere se tam sapienter & strenuè gessit, ut istos duos rebelles-Comites fugere & aufugere in Scotiam compulerit.

Mihi ergo licet de hoc splendissimo Comite verè dicere, cum fuisse virum prudentem, solertem, politicum, bellicosum & præstantiam animi in prælijs ostendisse: eiq; Poetæ verba recta accommodare licet:

*Res magnæ non absq; gravi discrimine fiant,
In dubijs prodest generosa audacia rebus:*

In decimo tertio anno Regni Elizabethæ, Illa ei dedit

dedit honorabilem Dignitatem primarij Promi Angliæ, & postremò unum ex intimis Consiliarijs fecit.

Ille, quamdiu vixit, Christi Euangelium sincerè amplexus & professus est: fuitq; verè Religionis Zelotus & professorum Euangelicorum Patronus exoptatissimus: & fuit alijs nominibus tam bonus vir, ut *boni Comitis VVarvvicensis* denominationem sortitus fuerit, etiamnumq; sortiatur: Enimvero, fuit semper beneficus, magnificus, valdeq; liberalis; & notabilem exercuit Charitatem erga egenos Christi famulos: quippe, annua stipendia multis pauperibus Verbi Divini Ministris anumerari fecit, propter eorum Zelum et industrias Conciones: et varijs ejus modi Charitatis Officijs functus est.

Domum magnificā planè et dignitatis plenam in Hartfordiensi agro ædificavit, et **NIN** sive **NORTHAVV** vulgo Northall appellavit (Ea est hodiè sedes honoratissimi Herois Francisci Domini Russelli:)

Ille senectute confectus diem suum obiit sine prole, Londini, in Aedibus Bedfordiensis, Anno Christi 1589. Corpus ejus cum multis solennitatibus et pompis funebribus honorificè sepultum fuit in Templo VVarvvicensi D. Mariæ sacro, ibiq; jacet, sub pulcherrimo Monumento, eum Majoribus suis, et propè ad Robertum Comitem Leicestrensem ejus fratrem.

Omnia tempus habent.

*Te Francifce Chio Chabiam cum deferis exul.
Pectore. Pro meritis Gramia digna capis*

FRANCISCVS WALSINGHAMVS,

RANCISCVS VVALSINGHAMVS, ortus familia multis seculis illustri, claritatem generis nobilitate, ingenij præstantibusq; animi dotibus superavit. Puer, ingenuè domi educatus, generosis moribus artibusque optimis animum excoluit. Adulescens, peregrinatus in externas Regiones, earum Instituta, Linguas, Politiam, ad eandem scientiam Reique publicæ usum didicit. Juvenis, Edwardum Maria regnante subiit voluntarium Religiosis ergo. Serenissimæ Regine *Elizabethæ, b. m.* matura jam ætate, Orator fuit apud *Gallum*, turbulentissimo tempore, annis compluribus. Rursum, bis in *Galliam*, semel in *Scotiam*, semel in *Belgiam*, super gravissimis Principis negotijs Legatione functus est: eiq; annis sedecim ab intimis Consilijs & secretis fuit, ac triennium Cancellarius Ducatus *Lancastriæ*. Quibus in muneribus, tanta cum prudentia, abstinentia, munificentia, moderatione, pietate, industria & sollicitudine versatus est; ut a multis periculis Patriam liberarit, servarit Rempublicam, confirmarit Pacem, juvare cunctos studuerit, imprimis quos doctrina aut bellica virtus commendaret, seipsum deniq; neglexerit, quo prodesset alijs, eosq; valetudinis & facultatum suarum dispêdio sublevaret. Cœloq; assumptus fuit vi°. Aprilis, anno Dⁱ. 1570. Sepultus jacet in Ecclesia Cathedrali Sancti Pauli Londoni:

EPIGRAMMA, Vicè Epithaphij VValsinghami;

S*ic reticenda domi fido secreta recondis
Pectore, sic discus discutienda foris:
Ut tua sitnè fides dubitem, an prudentia major.
Virtute indubiò hac, magnus utraq; vir es.*

RIC.

FRANCISCUS WALSHAMVS

FRANCISCUS WALSHAMVS

FRANCISCUS WALSHAMVS

Septuaginta proles, Qui magni Martis abominis
GRÆVILLVS patrius Janguine tinxit aquas

RIC

82

RICHARDVS GRENVIL.

RICHARDVS GRENVIL, Eques auratus,
Occidentalis Anglus, Devonienſis.

Anno Redemptionis noſtræ 1585. præclarus hic miles & Navarchus, cum claſſe 7. navium Plimmutha ſolvens, ſub auſpicijs Gualtheri *Raleigh* equeſtris ordinis viri, *Virgineam* verſus vela fecit. Menſe autem Majo, ipſe cum claſſiarijs ſuis anchoris in ſinu de *Muskito* jactis, terram intra Inſulam *Sancti Ioannis* conſcendit. Vbi prope littus ipſum propugnacula & monumenta cape- rant ponere: ibidem etiam novum myoparonem con- ſtruxerunt; quo perfecto noſter iſte *Thalaſſiarcha*, ulte- rius in mediterraneas regionis illius partes progreſſus eſt: ſed deprenſo Hiſpani cujuſdam perjurio, qui promiſerat ſeſe annonam illi & commeatum de integro ſuppedita- turum, omnes quæ undiq; erant ſylvas conbuſit, & cum ad propugnaculum jam dictum rediſſet, illud etiam igne abuſumſit. Tum verò cum omnes ad unum ſe ad naves re- cepiſſent, præfectus ab Inſula *S^a Iobannis* ſolvens vela fecit: et ſubſequenti nocte, duas naves onerarias five phaſelos Hiſpanorum cepit: quarum una mercibus ſatis opimis onuſta, vectoresq; habuit: nonnullos magni nominis *Hi- ſpanos*: Quos grandi ſatis pretio redemptos in *S^a Iobannis Inſulam* expoſuit. Ac deinceps in altum velis paſſis pro- vectus, circa Iunii menſis initium appulit, jactisq; anchoris ad *Iſabellam* in *Hiſpaniola* inſula ſtetit. *Iſabellæ* præſes cū paucis alijs Hiſpanis, ad littus deſcendit, & colloquium cū præfecto noſtro petijt. Quem quidem Anglorum ſpecioſa comitatum caterva jam terrā tenētem Præſes ſatis comi- ter excepit. Poſt aliquot verò verba ultro citroq; habita, Præfectus noſter convivium ipſi ſuiſq; comitibus facien- dū curavit. Et repente convivū illud in duobus arboretis topiario opere viridantibus frondibus exſtructis opipare

H

magni-

magnificèq; ab Anglis ornatum instructumq; fuit : fer-
culaque omnia in vasis argenteis apposita. Quo quidem
iam peracto, *Hispani* ut parem gratiam referrent, mag-
num candidorum taurorum armentum de montibus
deducendum mandarunt, singulisque nostrorum capi-
taneis & generosis singulos equos inauratos : et selectos
ex illo numero designarunt tres tauros, quos more suo
patrio agitent & venarentur. Ac ludicrum sanè illud
satis gratum et jucundum illis fuit : et tandem tres illi
tauri ad unum omnes necati sunt. Tum post varia hinc
inde munera honoraria lautitiæque data acceptaque mul-
tasque merces ex utraque parte permutatas, honorificis
verbis insignem benevolentiam & amicitiam præ se fe-
rentibus, Hispanis valedixerunt : qui nostros proculdu-
biò tam benignè exceperat, non aliam ob causam, quàm
quod sibi ab Anglis metuerent, quos ita validos con-
spexerunt.

Tum *Thalassiarcha* noster cum comitatu suo præter
Insulas *Caicos Guagneuma & Sygateo* navibus vectus, ad
continentem *Florida* delatus est, ubi per lustratis explo-
ratisq; pluribus & præcipuis illius regionis locis, videlicet,
Woconoma, Poymocha, Secota, &c. et illic ultra mensem
commoratus, Augusto mense naves solvit, & Angliam
versus vela fecit, intraque unius hebdommadis spatium
Hispanicam navem opulentis mercibus onustam trecen-
torum doliorum capacem, cepit. In Octobri cum hac
præda progressus, ad *Plimmutham* appulit, relicta post se
in *Virginia* majore sociorum suorum parte sub ductu
Capitanei *Radulphi Lane* illius coloniae præsidis.

Postrema Expeditio.

Vt plures variasque hujus præclari Militis & Na-
varchi expeditiones resque gestas omittam, Anno
1591. cum in una Reginea navi, quæ [†] *Ultio* di-
cebat *Subthalassiarcha* esset, & casu quodam a reli-
qua Anglica classe relictus, juxta Insulas *Açores*
sub-

† Angli
The Re-
venge-

subsisteret, ab ingenti classe Hispanica quinquaginta trium scilicet navium oppugnatus est, in qua Magnus ille *San-Philippus* mille quingentorum doliorum capax Prætoriana navis erat. Et unica cum ei esset Anglica navicula, præsentis constanti; animo fortiter strenueq; adversus quinquaginta tres naves rem gessit: nonnullas tamen earum in pugna perforavit demersitq; : Tandem verò, aliquot suorum classiariorum amissis, ipseq; graviter vulneratus, cum esset, authores illi fuerunt & Capitaneus & Nauclerus, ut se Hispanis dederent: quod eorum consilium dedignatus irridensq; prorsus repudiavit, dicensq; se vel decies mortem potius appetiturum, quam semel Patriæ, Regine sue, et sibi ipsi dedecus conflatum, insultus quindecim magnarum navium sigillatim eum oppugnantium, sustinuit. Postremo, cum jam quicquid in navi sua pulveris tormentarii erat absumptum esset, omnibus suis hastis lanceisq; diffractis, quadraginta suorum militum fortissimorum interfectis, et nonaginta alijs vel agrotis vel graviter vulneratis, malis ad unum omnibus ceterisq; armamentis in mare e navi discussis, discisis, laceratisq;, cum jam nihil spei, opis et auxilij vel virorum vel armorum reliquum esset, postq; hoc unicū navigiū per quindecim horas cum tam ingenti validaq; classe dimicasset, fortissimus tamen hic Miles constanti animo in sententia, nequaquam sese dedendi perstitit: Sed multis acceptis vulneribus, jam infirmus et debilitatus, cum nulla spes esset vel curationis vel vitæ, invitus in prætoriam Hispanorum navem deportatus esset: Quo quidē motu et agitatione corporis in lipothymia incidit: postq; verò respirasset, ipse Præfectus classis Hispanicæ satis comiter et honorifice eum tractavit, suis ipsius Hispanis Chirurgis curandum mandavit, et quæcunq; ad sanitatem recuperandam facerent suppeditavit: Sed omnia, proh dolor, in cassum: nam intra biduum sentiens mortem instare, in hanc sententiā (uti Ioh: Hu: Lijnschoten retulit) Hispanorum idiomate verba fecit. *Hic ego Richardus Grenvil, alacri & quieto animo morior, cum ut verum fidelemq; decuit militem, vitæ meæ cursum*

peregerim, ut qui pro mea Patria, Regina, religione & Honore depugnaverim. Quibus nominibus ex hoc corpore cum summo gaudio alacriter excedit anima mea, eternamq; post se memoriam & famam strenui fidiq; militis relinquet qui suo munere pro sui officij ratione defunctus est. Atq; ita nullum præ se ferens æstantibus tristitiæ vel mæroris signum, 3°, demum die expiravit.

THO-

[Faint bleed-through from the reverse side of the page]

Ignavos Fortuna fugit tu promissus in Sos tes.

Pergis, et impavidus procula distans orinas

*Ignarus Fortuna fugit tu promissus in 505 lrs.
Peris, et impavidus peras diuina opima* **B**

THOMAS CANDISCH.

THOMAS CANDISCH, Armiger, in Agro Suffolciensi natus, Rei Nauticæ expertissimus.

Hic vir verè nobilis & de patria sua præclare meritus. *Thomas Candisch* anno 1585, navem de sua adornavit, in qua ipse Præfectus, cum *Richardo Grevillo* equite aurato vectus, navigationem suscepit in *Virginiam*: & *Insulas Canarijs* præternavigatis, pervenit ad *Insulas Dominica, Hispaniola, & S. Johannis, de Puerto Rico, Lucas, & Floridam*, in occidentis *Indijs*. Proinde ita erectus, animatus & ad navales res gerendas confirmatus, statim a reditu suo, profectionem instituit in mare *Australe*, ut deinceps totius terræ ambitum circumcundo obiret. Quam Provinciam feliciter (sicut mox docebimus) confecit.

* *Anglice*
The Desire
*The content
*The Hugh
Gastant

Octavo enim die Julij 1588. tribus navibus & phaselis puta, **Desiderio, Placentia & Hugone* elegantissimisque, Epibatis centum viginti quinque instructis, e portu *Plimouthæ* solvit, quintoque die Augusti *Forteventuram* insulam delatus est, ad Caput *Blancu*, & ad litus *Guineæ*, ad *Sierram Leonam*, ubi multa Maurorum nigrorum oppida in oris & finibus sita flammis absumpsit: Tricesimo die Augusti ultra lineam *Æquinoctialem* provectus, transmissio Oceano pervenit ad tractum *Brasiliæ*, cujus oram præterlegens, Insulam *S. Sebastiani* attigit, inde ad portum *Desiderij* progressus, sexto die Ianuarij angustias freti *Magellani* intravit. 23°. Februarij, mare *Australe* ingressus, & secundum litus *Chili* celeri cursu ad Insulas usque *Lamochæ* & de *S. Maria* contendit: ubi suos in terram exposuit, & ibi salubribus cibus & fructibus sese refecerunt: 28°. die in latitudine 33. graduum nave vectus, terræ motum sensit: sinum *Quinteræ* subiit: longoque cursu litora sublegens, naves in portum *Marmoranum* subduxit, ubi navem magnam et quatuor liburnicas seu phaselos repperit: navis verò ipsius (**Contenta*) in stationem se rece-

recepit, atq; hic magna vis, ad 300. dolia vinorum *Castiliensum* seu *Hispaniensum*, in lintres scaphasq; subducta, ab estu & arenis absorpta est. Hinc velis factis ad oppidum *Aricam* pervenit, & illinc per totam noctem alium pro-
 vectus, cepit *Liburnicam* *Quinteranam*, quæ *Liman* versus ferebatur, ut *Proregem* de *Candish* adventu certiores faceret. 6. Maij duos phaselos commicatu et mercibus onustos potitus est: deinde finem sive stationem de *Parto* subiit: oppidum ipsum & quinque naves incendit: 12. die Junij lineam Aequinoctialem transcendit *Boream* versus, ubi etiam post triduum, tres naves quidem capit, sed eas non ita opulentas: 28. oppidū *Aquapulco* attigit, quod statim concremavit: illinc ad maxime Australe Promontorium *Insulæ Caliphornia* delatus huc illuc fluitando accessit & recessit, usq; ad quartum diem Octobris, & ibi pulcherrimam navem, cui nomen fuit *S^a Anna Magna*, septingentorum doliorum capacem a Philippinis redeuntem conspexit: qua captā, naves de suis binas, quadraginta dolijs præcipuarum mercium oneravit: reliquas vero merces & navem ipsam incendit, quæ si asservatæ essent, quamplurimos ditare potuissent: ab *Insula Caliphornia* cursum ad *Ladronas Insulas* inflexit, & inde ad *Philippinas*, *Tadaiam*, *Manillā*, *Capullam* profectus est; et ad *Insulas Molluccas* progressus, *Mindano*, *Cebelem*, et *Borneo* prætervectus, vicelimo octavo die fretum *Iavæ* tam majoris quam minoris penetravit: 16. Martij, e *Iava* majore passis velis ad *Caput Bonæ spei* devenit: 7. Junij ad *Insulam de S^a. Helena* delatus, ibi seipsum refecit: vicesimo Junij ex ista *Insula* excedens reditum in *Angliam* meditatus: Quarto Julij 1588. lineam æquinoctialem superavit, vicesimo quarto mensis Augusti. 6. *Insulas Acores* prætergressus deinceps ad *Chersonesum* sive promontorium occidentale *Lizard* dictum pervenit. nono Septembris 1588. longa itineratione feliciter confecta, præclarus hic et fortissimus *Navarchus* ad *Plimmoutham* applicuit.

Secunda Profectio.
 Anno 1591. magnanimus hic et generosus vir a Plim-
 moutha expeditionem iterum in Oceanum Australem
 agitavit; infrà dictarum navium nempe *Myoparonis* sive
Galionæ Lecestriæ, Capræ Desiderij, & duarum Celoci-
 um præfectus: ubi post multos navigando exantlatos la-
 bores, duo oppida in litore *Brasiliensi* cepit. Postea longo
 & directio cursu meridiem versus instituto, ad fretum
Magellanicum contendit, sed illud subiturus & ventis ad-
 versis præclusus, ecesse habuit secundum tractum *Bra-*
siliensem renavigare: et Angliam repetere destinans, in
 ipso reditu vitam cum morte commutavit: corpus autem
 ejus in Oceano sepultum est.

EPITAPHIUM

Candisij.

Sorte tua poteris si tu vixisse secunda
Contentus, nulli fors magis æqua fuit.
Fortunam tendando iterum, fortuna secundo
Noluit inconstans esse secunda tibi.
Te celebrem Fortuna magis clarere volebat:
Nanq̃ bona clares sorte, malaq̃ simul.

*CARLEVM Gallus. CARLEVM Sarmata. laudat
 Viri tatesque. binijs Belgica terra. Gerbat.*

...machinam de ... Anglice ...
 ...inde dum instructo agmine ...
 ...bis mille pedes & sexcentos equites ...
 ...adversus hostes ...
 ...hic ...
 ...illius ...
 ...fuerat ...
 ...quod ...

CRISTOPHERVS

CARLEIL.

CRISTOPHORVS CARLEIL Occidentalis Anglus in Cornubia natus, Rei nauticæ ac Bellicæ peritus : Armiger, Anno 1572. ætatis suæ vicesimo secundo in militiam proficisci cupiit, partim quod ea vivendi ratio omnium aliarum professionū nobilissima videretur, & partim quod crederet se nullo alio modo potuisse tam illustrem & necessariam operam patriæ suæ præstare; præsertim quum illius temporis veterani & exercitati milites ad tantam paucitatem fuissent redacti: Proinde anno prædicto, ad Flushingam transmissio mare, in obsidione *Metelliburgica* stipendia meruit, quandiu prælia navalia durarent. *Boisottus* verò *Principis Auraci* Thalassiarcha, hunc tam charum habuit, ut nihil in senatu & consilio agitatum, executioni, nisi ipso certiore facto et ejus sententia prius petita, mandaretur.

Anno redemptionis 1572. navem unam & myoparonem de suo habens, petijt Rupellam, ut stipendia faceret sub Condæo Principe, qui tum Barvaie a Gallorum Rege obsessæ, suppetias laturus erat: Princeps autem ille Condæus in propria persona adversus Regiam classem rem gestaturus, ei Anglicas naves Anglicis nautis et Gallicis militibus instructas, credidit et commisit.

Hac Provincia defunctus, redijt ad oppidum *Stenwijck*, ab Hispanica corona cinctum, opem eidem allaturus. Qui etiam insignis rei gerendæ causâ, ad propugnaculum de *Smart Sluis*, Anglicæ Cohorti præficiebatur: unde dum instructo agmine ad exercitum contenderet, bis mille pedites & sexcentos equites in itinere adortus, hostes fudit fugavitq;, octingentis eorum militibus cæsis & amissis. Et quandoquidem Principis illius castra ex variarum nationum hominibus tunc conflata essent, unde plurimæ turbæ & incommoda exorta sunt, eò quod plures uno præfecti primarij non adessent
qui

qui imperarent, idcirco Tribuni militum in unum coacti, Carleilum unanimi consensu præfectum Castrorum et Copiarum constituerunt: ad quam quidem dignitatem dici potest quod licitis et honestis rationibus evectus est. Carleilus *Stenwik* tandem obsidione liberato, ex *Antuerpia* in Angliam regressurus, a Principe & ordinibus confederatis accersitus Castrensibus Copijs iterum præpositus est: ut in aciem continuo proditurus, complurium Gentium unâ Castrametantium præfecturam in se reciperet, usq; dum Iohannes *Norrisius* eques auratus & Imperator scientissimus sibi adjungeretur.

Anno Domini 1582. summus Moscoviticę classis præfectus designatus est: quod Rex Danię tributum se vecturę comeatusq; nomine impositurum esse minabatur. Quę classis Regis Danici navibus occurrit: animadvertentes verò quam parum ipsas moraretur, eam absq; tantilla infecutione incolumem abire permiserunt. Et cum attigisset oppidum *S^a. Nicolai in Moscovia*, ibi Legatus ab Imperatore *Rusis* missus, cum mandato in Angliam eundi, eum præstolabatur: qui se prædicti, Præfecti sive Thalassiarchæ regimini committens, ab eo ad Reginam (*Elisabetham b. m.*) deductus est. Anno 1584. Iohannes *Perrot* Prorex Hiberniæ ejus fidei Præsidium Colrainense, Regioneq; de Route custodiendas, adversus *Hiberno-Scotos*, inde exterminatos commendavit: in cujus provinciæ administratione, Proregi & Senatui Hibernico cumulatè satisfecit.

Anno 1585. ab honoratissimis Dominis Reginę majestati a consilijs ex Hibernia evocatus, ut Franciscum Drakum equitem celeberrimum comitatus, copijs terrestribus in expeditione illa Indicâ præficeretur: in qua, oppida de *S^o. Iago*, *S^o. Domingo*, *Cartagena* & *S^o. Augustino* capta sunt: quas copias tam peritè rexit, ut hostes (quorum principes, veterani sc. & spectatissimi milites erant) dictitarint, se nunquam prudentiam militarem & Disciplinam bellicam magis ordinatam & compositam, quàm inter milites Anglicanos observasse.

Hic

Hic vir verè nobilis, valde fortis & ad miraculum
diligens & industrius, in omni re gerenda felicissimus,
& quod eum non minimè commendabat imprimis pro-
bus & honestus, Londini, undecimo die Novembris
1593. vitam cum morte commutavit

MARTI-

FORBISHERUS quans NEPTUNIA regna frequentat
 Pro Patria at tandem glorie peremptus obit

MARTINVS FRO- BISCHER.

ARTINVS FROBISCHER, in Comita-
tu Eboracensi natus, Rei Nauticæ peritissi-
mus foelicissimusque.

Prima Expeditio ejus.

Ano 1576. ut exploraret fretum illud
sive iter quâ per mundi partes *Caurum spectantes *Chi-* *Sive Co-
nam navigatur, solvit *Harwico* 28° Ianuarij; et quum rum.
præterlegisset *Shetlandias*, direxit cursum ad †Corum †Sive Cau-
rum.
(seu occasum solis æstivum:) undecimo Iulij *fflandiam*
in conspectu habuit: et deinceps Regionem *Labrador*
dictam petijt. Ac complures Insulas maritimas, con-
spexit quidem, sed propter glacialium Insularum mul-
titudinem littus attingere non potuit: postea se re-
cepit in continentis stationes et portus, ubi aquam sibi
suisque comparavit, navemque suam refecit: quam illi-
us loci agrestes & barbari qui Salvvagij dicuntur con-
scenderunt: 27. die Augusti recessit à promontorio
Labrador, præfectionem vulturnum versus (sive ortum
brumalem,) in Angliam instituens, & ad portum Har-
vvicensem incolumis appulit.

Secunda Expeditio.

Anno 1577. septimo die Iunij Capitaneus idem
sive Navarchus Martinus Frobisherus destinatissimum
habens, profectionem iterum regiones illas ad Co-
rum sitas suscipere, unâ nave Regineâ, (cui nomen
erat *Auxilium** & alijs duabus phaelis instructus, Har- *Sive Aux-
vico solvit, ut quâ *Cathayam* itur plenius exploraret: iliatrix.
Anglicè
the Disc.
ubi prætervectus Insulas *Orcadas* contendit Corum ver-
sus (sive occasum solstitialem) & venit in conspectum
Frislandiæ, glaciei ubi in terram descendere percupi-
ens, ab innumeris insulis impeditus est: illinc oram

continentis petijt , & promontorium quoddam (quem locum *Regineam Forlandiam* denominavit tenuit ad cuius Australem tractum est Insula. Ostium autem illud (seu angustus sinus) qui hanc Insulam & Forlandiam dictam interfuit Frobisleri fretum vocatur: nocte quæ præcessit hujus freti ingressum naves ejus in summum discrimen venerunt propter ingentes illas glaciei insulas, quæ in ejus naves jam illapsuræ, & collisuræ eas longè superarunt. Decimonono Iulij hoc suum fretum introijt, tutamq; stationem nactus terram attigit: ulteriusq; in mediterraneas regionis partes progressus est. In reditu autem, ad miniculo duarum navicularum quæ ex suis minimè erāt, penitus illud ipsum fretum penetravit: ubi summam adhibuit diligentiam, in omnem illum maritimum tractum explorando: subinde verò propter Barbarorum in illis locis fraudes & astutias, magnum periculum subiturus erat. Illic autem invenerat metallicū quid, sive rudimentum, auri æmulum, quo cum naves suas onerasset in Angliam illud intulit: sic cum regionis ipsius incolarum & fructuum sive commodorum notitiā satiatus esset, reversus est & portum *Milfordiæ* subiit 19. Septembris 1577.

Tertia Expeditio.

Præterea Anno 1578, ultimo die Maij, Martinus hic idem Frobishorus classis octo navium prefectus Harvvi-co solvens, *Metam* incognitam dicto suæ profectionis scopum fecit: & litora prætervectus juxta Plymmoutham & Bristolliam, inde egressus, cursum ad occasum solis æstivum destinavit. 20 Iunij, procul, Frislandiam altam & montosam Insulam, seu regionem, conspexit, in quo tractu innumerabiles eademq; præruptæ glaciei Insulæ fluitarunt; nihilominus arte & industriâ usus, ibi in terram expositus est. Secundo die Iulij, iterum terram attigit ad illam regineam Forlandiam fretum ingressus & bolide jactâ ad Comitissæ VV arvvicensis sinum fixis anchoris substitit. Quo quidem temporis momento,

una

una e navibus suis quam *Dionysiam* vocavit, tam miserè ab insulis illis glaciatis afflicta et pulsata fuit, ut confestim deprimeretur. Præfectus ipse minutissima sua navigia ulterius propulit, et sinum qui *Lackmanni* sinus dicitur, aperuerunt. Interim verò procella coorta est, et propterea quod glacies tam vehementer naves illis coactus est in oceanum renavigare. 30 die præfectus suas naves in illum Comitissæ VVarvicensis sinum sive stationē reduxit, & ibi ad anchoras steterunt, e illiusq; metalli onera in navigia importarunt: multi nobiles qui se huic Duci comites adjunxerant, generosa quadam animi inductione hic habitare statuerunt, nisi quod commeatus & annona in nave *Dionysia* jam perijisset. Cùm ex isto freto excederet, magna tempestas subito exorta est (prout ipsi navigantes nobis retulerunt) ac parum abfuit quin ad unum omnes inter scopulos perijissent: Præterea, procellosa hæc tempestas in causa fuit quod *Classis* ejus distracta est: & ipse præfectus, propterea quod tunc temporis in terram expositus est, necesse habuit domum in navi *Gariele* sese recipere ac 28. Septēbris in reditu ipso ex multis procellis eluctatus ad littus Anglicum inter sillinas, et *Bellerium* promontorium, *Terræ* quem dicunt finem, naves sua applicuit.

Quarta Expeditio.

Anno 1585 *Franciscus Drakus* equestris ordinis vir, 23. naves phaselosq; nactus, profectionem in occidentales Indias instituit: cui subthallasiarcha (sive vice admirallius) fuit *Martinus Frobisherus*, et ipse clarissimus eques auratus: in qua profectione, capta sunt oppida *S^{ti}. Iacobi*, de *Sancto Domingo*, *Cartagena* & *Sⁱ. Augustini*. Præterea Anno Domini 1588. hic *Frobisherus*, præfectus navis, unius reginalis, quæ *Triumphus* dicta est, in freto, *Brittānico* cum ingenti illa Armada (seu classe) Hispanica conflictit. Deniq; anno 1594. quando Hispani appulerunt prope *Brestam*, & Arcem extruxerunt *Croido* cognomi-

Triumphatrix angl. Tbe Triumph.

natam eamq; tenuerint, Regina Elizabetha cum navibus decem eximiae magnitudinis, praefecit, ut Portum *Brestam* defenderet: quam provinciam cum summa laude administravit, non solum displotis e navibus tormentis aeneis, quibus *Castellani* infestabantur, sed etiam dum terrestribus copiis arcem ipsam munitissimam oppugnaret; sed dum hic fortiter rem gereret globulo bombardico pro dolor, ex Arce librato laetale vulnus accepit, veruntamen vivus Plymmoutham deductus, ultimum diem clausit, et ibi sepultus jacet.

EPITAPHIVM

ejus.

*Fuvidit Fortuna tuis Martine triumphis.
Virtutis vitium hoc sic solet esse Comes.
Invidiam tua jam superavit mascula virtus,
Post mortem manet haec, sed levis illa fugit.*

IOAN-

IOANNES HAVKINS.

OANNES HAVVKINS, in Comitatu Devonix natus, Rei Nauticæ expertissimus.

Prima Expeditio.

Anno 1562. multis profectionibus ad *Canarias* Insulas antè suspectis, solvit ex ora Britannica cum tribus Liburnicis & centum classiarijs *Sierramq; Leonam* ad fines Guenex attingit: ubi trecentos Mauros quos Nigros vocant cum obtinuisset illinc trajecto Oceano, in *Hispaniola* ad Portus *Isabella*, *Porto*, *Plata*, & *Monte Christi* in Boreali parte Insule appulit, ibiq; suas merces distraxit, & permutatione facta, retulit secum coria, Zingiber, Saccarum & aliquot Margaritas, retractisque e statione navigulis ad Cacos, retulit sese in Angliam 10. Septembris 1563.

Secunda Expeditio.

Similiter, anno 1564. e finibus Angliæ excessit, destinans iter ad Indias occidentales: & unam e Regineis navibus, Iesum de Lubecâ dictâ, cum tribus phaselis adeptus, appulit ad *Canarias*; deinceps, transiit in fines *Africa* ad Caput usq; Blanco, & Caput viride, litorisq; oram legēs juxta multas Insulas Meridiem versus, varios Maurorū conatus & insultus periculosos cum effugisset, flumen *Calowsam* intravit: ubi duas Nigrorum Maurorū Dromadas sive Carvellas in potestatem suam redegit: illinc *Sierram Leonam* provectus, ad *Indos* occidētales contendit; & primò ad *Dominicam* delatus, deinde *Margaritam Burbarvato*, Insulam *Curacao*, & flumen *Hacha*, ubi suis in terrâ expositis, cum negotiatus esset, iter quidē ad *Hispaniolâ* instituit, sed propter fluenti sive estus violentiam, ad Insulam *Pinos* aquam e continenti in naves accepit. Decimo quarto Iunij ad Caput S^a. *Antonij* devectus est, ac de-

ac deinde ad oras *Floride*, & quia ibi non fuit adaquandi locus, ad Insulam *Cubæ* renavigavit: ubi suo conatu iterum frustratus reflexit cursum, oram legens ad promontorium *Florida*, secum statuens invenire Gallos, *flumini* *May* incolas, ubi læti & alacres convenerunt, & ab illis locis rediit in *Angliam* parans 20. Septembris 1565 (propitio Deo) *Radstowam* in *Cornubiæ* provincia appullus est.

Tertia Expeditio.

Anno 1567. idem Iohannes Haukinsus profectionem in *Guineam* & *Indias occidentales* meditatus ab ora *Anglicana* discessit: sed perlustratis finibus *Guineæ* & egregia illic navata opera, in quadam oppugnatione telo venenato vulneratus est: nam se adiutorem *Regulo* ejus loci prebuerat in oppido quodam expugnando, ubi octo *Matorum* illorum millia habitabant: illa verò plaga relicta & transiisse oceano, delatus est ad *Dominicam*, *Margaritam* & flumen *Hacha*, ac oppidum ipsum, quibusdam rationibus inductus vi & armis cepit: illinc ad extremas *Cubæ* oras, sive ab promontorium de *S. Antonio* proventus propter turbulentam tempestatem coactus est in sinum sese immittere, & ad *Sanctum Iohannem de Ullua* penetrare. In hac statione, naves cum thesauro satis magno auri et argenti cepit cujus summa bis centum millenis libris æstimata est, ac universi quidem hujus thesauri compos factus est. Sed dum ibi commorabatur, ingentes naves *Hispanicæ* numero tredecem Stationem illam ingressæ sunt, quibus certis stipulationibus intrare permis-erat sed *Hispani* contra fidem de inducijs datam perfidè egerunt; unde prælium acerrimum est utrinque infecutum, adeo ut vix, aut ne vix quidem *Iesus de Lubeca*, & *la Mignon* è statione abductæ fuerint. Tamen Naves *Hispanorum* duas prætoriam sc. et subprætoriam demersit; Sed quum *Iesus de Lubeca* Haukinsi

Sive Delicia navis nomen.

ipsius navis, globis tormentarijs miserè laceraretur, coactus est eà desertâ domum in Miniona illa repetere. Ab illo quidem loco in sinus *Mexicani* intimum recessum penetravit, sed com meatu, cibarijs & alio necessario apparatu destitutus, centum e suis classiarijs in litus expositos, Deo, & ut dicitur fortunæ committere: coactus est 18. demum octobris 1568. fretum *Bahamum* permensus vicesimo quinto Ianuarij, ad sinum vulgo *Mouſſſbay* in Provincia *Cornubiensi* terram attigit.

Quarta Expeditio.

Anno 1595. Iohannes Haukinsus & Franciscus Drakus, nunc equites uterq; aurati, in navali præfectura, ex regineo mandato socij et Collegæ clasis viginti octo navium, quarum sex erant reginales præfecti ex Angliæ finibus solventes, Indias occidentales versus navigabant. Cæterum ad Insulam quæ appellata est *S. Ian de puerto* (five *Porta*) *Rico* magnanimus hic eques Iohânes Haukinsus duo decimo Novembris die, Anno 1596 in Corona, navi Reginea, supremum diem obiit, et corpus ejus honorificè oceano mandatum fuit.

FRAN.

Quom. timuit suis etiam Neptunus in undis
 Et redijt toto victor ab Oceano
 Fadifragos bellens pelago servavit Iberos
 DRAKEVS huic tumulus aquoris unda fuit

FRANCISCVS DRAKVS,

RANCISCVS DRAKVS, natus est loco mediocri in Comitatu Devoniae, è sacro Lavacro à Fràncisco Russellio postea Bedfordie Comite, susceptus qui prænomenque pro more indidit. Dum adhuc in annis teneris, Pater Protestantium doctrinam amplexus, ex *Lege Sex Articulorum*, ab Henrico VIII°. contra Protestantes lata in questionem vocatus, solum vertit, & in Cantium se subduxit. Hénrico demortuo apud Clasiarios in Classe Regia locum invenit, ut preces prælegeret, & mox Diaconus ordinatus, factusque Vicarius Ecclesiae Vpnoiae ad Medvveagum flumen (ubi Clasis statio) præ paupertate filium nauclero vicino tradidit, qui navicula, qua oram lègit, & nonnunquã in Zelandiam & Galliam merces devexit, illum ad nautica officia duriter exercuit. Iuvenis gnavus & sedulus, ita senî industriam probavit, ut coelebs moriens illi naviculam testamento legaverit. E qua cum pauxillum nummorum corrasisset, & accepisset Ioannem Havvkinsum Naves aliquot Plimuthæ apparare, atq; Americam quã *Novum Orbem* vocarunt, cogitare, navicula divendita, eò cum strenuis quibusdam Nautis è Cantio profectus An°. 1567. operam & fortunas cum Havvkinso in ea expeditione infeliciter contulit. Angli enim in portu S. Io: de Vllua à Hispanis oppressi, ille fortunis amissis egrè evasit.

Prima ejus Expeditio navalis.

Anno reparate salutis 1572, post primã illam sub ductu Iohannis *Haukinsi* equitis aurati profectionem, ipse suis auspicijs, navi una, cui nomen *Draco*, & duobus myoparonibus instructus, ad Indias occidentales navigare instituit; ubi ex improvisò *Nombre de Dios* occupavit: et inter *Panamam* & *Nombre de Dios*, bina mulorum auro & argento onustorum agmina, interceptit: tandemque

•The
Dragon.

cum

cùm domus Crucium dictas, magnâ mercium copia refertas, igne absumpsisset, in Angliam eodem anno 1572. reuersus est.

Secunda Expeditio.

- Decimo quinto Novembris Anno 1577, celeberrimus hic Thalassiarcha, cum quinque navibus & liburnicis Plimmoutha solvens, Oceanum Meridionalem versus, ferebatur. Vicesimo primo Augusti 1578, fretum *Magellanicum* ingressus est: sexto Septembris, multis illius freti periculis defunctus, mare illud Australe intravit; ubi primum ad *Valparizo* navem unam ditissimam cepit, ad *Lima* duoderim labefecit: navisque illius opulentæ *Cagafu-ego* dictæ auro argentoque plenæ potitus, uti & alterius itidem sericis *Chinarum* onustæ, continuato cursu *Aquatulcam* petijt, quam otiam interceptam suæ potestatis fecit: 14° Novembris 1578. *Molluccas* attigit. 9° Ianuarij 1579. Insulam *Celebes* prætervectus est: ubi navis ejus ad scopulam allisa hæsit, sed postea in de sese (divina ope) expedit: Hinc *Iavam* & ad *Caput bonæ spei* deVectus est: tertioque Novemb. anno 1580, jam intra triennium totius terræ globo circumnavigato, ad portum *Plimmuthæ* apulit.

Tertia Expeditio.

Anno 1585. magnanimus hic & fortissimus miles Legato suo, sive Locum tenente (ut dicunt) Generali, Christophoro *Carleillo* terrestribus copijs præfecto, sibi adjuncto, Plimmutha profectus, Indias occidentales petijt: & in *Hispania*, ad *Bajonam* & vigo classem applicuit. Inde ad *Insulas Canarias* & de *Capo Verde*, pervenit; ubi oppidum *Sancti Iacobi* sive *Sant Iago*, expugnavit: ibique quatuordecim dies commoratus est, transmissio de inde ab hac Insula Oceano, ad Indos occiduos ferebatur: in quo itinere, plurimi ex classiarijs suis febri ardente correpti perierunt: Delatus autem ad *Dominicam* & *S^{ti} Christophori Insulam*, in ea suos ægros refecit: Vnde vela fecit
Insulam

Insulam *Hispaniolam* versus, usque ad præclaram illam & gloriosam urbem de S^o *Domingo*, quam ipsis *Calendis Ianuarij* cepit, inibi; integrum mensem commoratus est. Illinc direxit iter ad continentem sive Terram firmam: oras illius legens dum *Cartagenam* pervenisset, quæ postridiè adventus seu appulsus ejus, vi & armis capta est: & cum ibi sesquimenssem permansisset, Hispani oppidum suum centum quinquaginta aureorum Ducatorum millibus redemerunt: inde trajecit ad Sⁱ *Anthoni* promontorium, in occidentali Cubæ tractu, ubi adaquavit: deinceps promontorium Floridæ circumvectus, 28°. die mensis Maij primo mane e litore conspexit Castrum & oppidum Sⁱ *Augustini*, quæ utraque expugnavit. Hic (proh dolor) castrorum præfectus Capitaneus *Anthony Powellus*, caput glande tormentaria ictus, expiravit. Inde cursum Boream versus deflexit, eo consilio ut Anglos incolas a *Gualtero Raleigh* equite aurato in *Virginia* plantatos inveniret, quos nactus, secum in *Angliam* deportavit Decimo octavo die Junij, hac ora relicta, Novā Terram præter legens, postea 28° Julij 1586 tutus & incolumis *Potes Moutham* se recepit. In hac expeditione quadraginta Bombardas ferreas & centum æneas, suæ potestatis fecit.

Quarta Expeditio

Anno 1588. mirabili illo anno, in freto Britannico insignem animi fortitudinem exhibuit contra Hispanorum Classē, ubi unam ex maximis navibus Classis Hispanicæ cepit, in qua fuit *Don Pedro de Valdes*, quem etiam captivum abduxit.

Quinta Expeditio.

Anno 1589. in *Lusitanica* expeditione collegam sibi habuit in Classis præfectura Ioannem *Norrisum* equitem auratum; ubi *Olisipone* discedens progressus est *Cadeziam*, quo in loco naves Hispanicas instructissimas exussit. Inde ad Insulas *Terceras* provectus, navi opulentissima

lentissima illic capta, in Angliā redijt. In qua expeditione illustrissimus Comes *Robertus Essexius* sua sponte hocce Thalassiarchas *Olisiponem* comitatus est.

Ultima Expeditio.

Anno 1595. Franciscus *Dracus* & Iohannes *Haukins* jam equites ambo clarissimi & Collegæ, paribus auspicijs (sed parum foelicibus) classis unius viginti octo navium præfecti, a *Plimmutha* solventes, versus occidentales Indos ferebantur, ubi defuncto jam vitâ Iohanne *Haukinso* ipse expugnavit & in cineres redegit opida *Rivi de Hacha S. Martæ*, & *Nombre de Dios*. Vnde octingenti e militibus ejus agmine instructo profecti *Panmam* versus sub ductu Thomæ *Baskervilli* equitis aurati, ad oppidum illud occupandum in ipso itinere præclusi & intercepti sunt: deinde, ad oppidum *Puerto Bello*, postea ad Insulam *Escudam*; ubi ægrotare cepit, & ad *Puerto Bellum* seu *Portum Bellum* renavigavit, ibique in navi *Belli Denuntiatio dictâ spiritum Deo reddidit; et 28. Ianuarij 1596. corpus ejus exequijs honorificis Mari ceu sepulchro mandatum est. Postea totius classis procuratio Thomæ *Baskervillo*, ejus Legato (seu locum tenenti Generali) transdita est, qui 28. Aprilis 1596. ad *Plimmutham* appulit.

* *Anglicè:*
The Desi-
ance.

IN PRÆCLARISSIMI HVIVS

Equitis & Thalassiarchæ res gestas ingeniosa
hæc quæ subsequuntur Epigrammata reperi.

DRAKE, pererrati novius quem terminus orbis.
Quemq; semel mundi vidit utrunq; latus,
Si taceant homines, facient te sidera notum,
Atq; Polus de te discet uterq; loqui.
Plus ultra Herculeis inscribas, Drake, columnis
Et, Magno, dicas, Hercule major Ego.

Ambitio Draki nullo reticebitur ævo
Ambivit Terras, per mare, Drakus Anas.

K

EPI.

EPITAPHIVM.

R Elligio quamvis Romana resurgeret olim,
 Effoderet tumulum non puto, Drake, tuum.
 Non est quòd metuas, ne te combusserit ulla
 Posteritas : in aqua tutus ab igne jaces.

GVIL-

CECILIVS fidei cultor Patriæque Thesauri
Custos. spes miseris Unica pauperibus & lud

GVILIELMVS CECILIVS.

VILIELMVS CECILIVS, genere nobilis & ex illustri familia *Sitsillorum* oriundus, multas molestias, & difficultates bonæ conscientię retinendæ causa pertulit, cum Regnantibus *Henrico octavo, Edoardo sexto Reginaq; Maria*, tantæ vicissitudini subjiceretur Religionis causa; Quibus temporibus nullâ adeo magnam dignitatē adeptus est. Sed Regina Elizabetha (incomparabilis sanè Principissa) b. m. cum in Regali jam folio collocata esset, vii hujus præstantia penitus perspectâ, primo eum Equestri dignitate exornavit, Epistolis præfecit, & consiliarijs sanctioribus annumeravit: quibus dignitatibus & honoribus ad aliquot annos perfruente, creavit eum Baronem de *Burghleigh*, & propter præclaras animi dotes, prudentiâ summam, fidele consiliū, et egregia merita, summi Thesaurarij amplitudine, et honoratissimi Equestris aureæ Periscelidis sive Georgiani ordinis, honore decoravit: et (quod non est ingrato sepeliendum silentio) unanimi omnium Academicorū consensu applausuq; factus est Cantabrigiæ Cæcellarius, quibus honoribus & ornamentis tam sapienter ad multos annos utebatur, ut a Regina secundū (absit verbo invidia) imò maximū hujus Britannici Imperij Columnē & quasi alter Atlas videretur. Quod ut liquidius constet, hoc ex auditu accepi, quod Regina Elizabetha, utcunq; Patris sui invictum animum & plane virilem spiritum retinuit, et in ullis animi sui destinationibus, vix ab homine subdito inflecti voluit, tamen in ætatis (præsertim) flexu, et sera senectute (tanquam pia proles a patre amantissimo) ab hoc spectatissimo et sagacissimo Consiliario admoneri persuaderiq; se sustineret: utpote, quē longo usu sapientissimum, fidelissimum, communisque salutis studiosissimum & prudentissimum experiretur. Hic Heros non solum sapuit in Reipublicæ administratione

ministratione, sed etiam suos in Transmarinis Regionibus indices exploratores, & ut *Ammiani* verbis utar, *Agentes in rebus*, habuit. Horum opera de multis arcanis exterorū consilijs quorū cognitio Reipub. salutis & tranquillitati necessaria fuerit, verè tempestiveq; certior fieret: Quin etiam (quod ad laudem ejus maximè faciebat) syncerus fuit Evangelij Professor & in eadem religione firmus constansq;.

Dum in terris agebat, multa misericordiæ & charitatis opera exercuit, quæ cum sint tam cognita & conspicua, commemoranda non censeo. Tandem hiis amplis honoribus sub Reginea Majestate annos quadraginta, aut plus eo, perfunctus, cana jam senectute confectus, morbum contraxit, mortuusq; est Londini anno 1598. & ex voto ejus, corpus cum Majoribus suis in Ecclesia Stanfordinensi sepultum quiescit. Caterum in Abbatix templo sive Collegiata Ecclesia VVestmonasteriensis amplissimū clarissimumque monumentum ei extractum est, quod hanc subsequenter Inscriptionem habet;

S*f queratur quis sit hic vir senex genua flectens, canitie venerabilis, toga Parliamentaria amictus; est*

Honoratissimus & clarissimus Dominus Guilielmus Cecilius, Baro de Burghley, summus Angliæ Thesaurarius, Serenissimæ Reginæ Elisabethæ à consilijs sanctioribus, Ordinis Georgiani Eques Auratus &c. qui hoc monumentum uxori & filix posuit; placidè ex his terris in cœlestem patriam anno salutis 1598. 4. die Augusti demigravit. Cuius Exequiæ magno apparatu & tanto viro dignissimæ, hic sunt celebratæ die 29. ejusdem mensis. Corpusq; quod in hac Ecclesia sex dies requieuit; Stanfordiam in Ecclesiam Sancti Martini translatum fuit, ubi secundum Christi adventum expectat.

COR VNVM: VIA VNA.

K 3

EPI-

EPIGRAMMA

De Guiljelmo Cecilio nuper Angliæ Thesaur.

Anno 1596.

Perparoi sunt Arma foris, stratagemata parvi,
Sic nisi consilium, Ceciliusq. domi.

Cecilius velut alter Atlas diuinitus ortus:

Hic humeris Cælum sustinet, ille statum.

HEN-

HENRICVS HERBERTVS.

ENRICVS HERBERTVS (Comitis Guilielmi filius hæres) Dominus *Herbert de Caerdiff*; successit in Comitatu Pembrochiensi post obitū honoratissimi sui patris, anno Dⁿⁱ 1569. & jure materno Dominus *Fitz-Hugh, Marmion, San-Quintin & Roos de Kendall*.

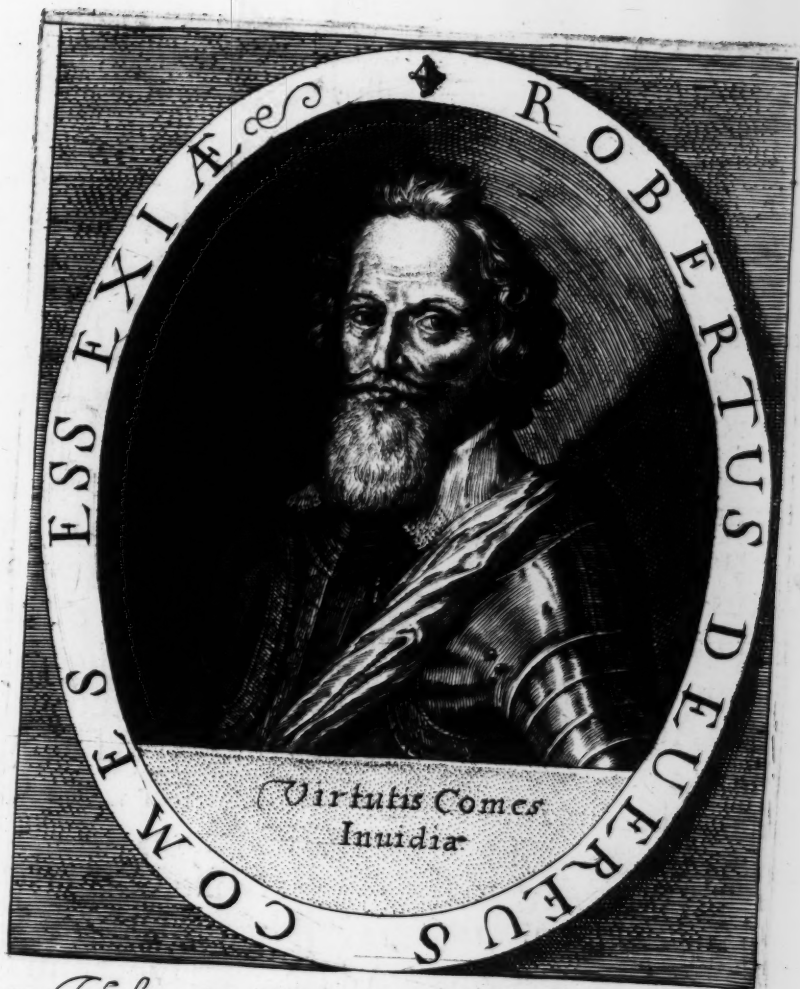
Ob insignia sua merita summum favorem & æstimationem Regine Elizabethæ obtinuit: a qua beatissima Regina Eques illustris Periscelidis ordinis Sⁱ *Georgij*, anno Dⁿⁱ 1574. & Regni ejus xvi.^o creatus est: et factus fuit Ma^{je} in principatu & dominijs *VVallie* ejusq; Confinijs Consilij Præses summus: erat etiam Australis & Septentrionalis *VVallie*, itemq; Comitatum *VViltonie* & *Somerseij* Locum tenens sive Præfectus. Quibus honoribus cum plurimis rebus honoratè gestis multis annis fruebatur: Uxorem duxit Mariam unicam filiam illustrissimi Henrici Sydneij insignis periscelidis ordinis Equitis, quæ illustris Comitissa adhuc vivit (& vivat precor diu) Musarum Religionis & Doctrinæ decus & præsidium: ex qua prolem habuit, clarissimum illum Eruditionis Religionisq; Patronum & Honoris Exemplar *Guiljelmum* Comitem Pembrochiensem, nunc Regi nostro Iacobo a consilijs, Aulæ Camerarium, &c. et *Philippum*, Comitē Montgomerium à Rege Iacobo creatum: nobilissimos San-Georgiani ordinis Equites:

Decubuit ille H: C: & diem obiit *VViltoni* Prætorio suo Mense Ianuar. Anno Dⁿⁱ 1600. Sarisburiaque magnificè sepultus jacet.

Un je serviraij.

ROBER-

*Infelix Virtus et Ventis vela secundis
Extrema Comitem tandem Oppressere ruina*

ROBERTVS DEVREVS.

ROBERTVS DEVREVS, (filius & Heres
Comitis *Gualteri*) Comes *Essexiæ* & *E-*
vvæ &c. à serenissima Regina *Elizabetha*
b. m. ob egregia merita, pluribus honori-
bus, ut suos illos natalitios et hæreditarios
missos faciam, quàm ipsius Pater decoratus
fuit. Etenim, anno 1585. in obsidione *Zutphanæ* E-
quitis aurati titulo est insignitus : deinde, anno 1587.
Regiorum Equorum Magister factus est : anno 1588.
aureæ *Periscelidis* sive *Georgiani* Ordinis Eques est in-
stitutus : anno 1589. in expeditione *Portugalsensi* primus
& promptissimus ; pro ipsis *Olyssoponæ* Portis fortissi-
mum quemq; Civium ad singulare certamen provoca-
vit : anno 1591. Anglicarum Copiarum quæ *Galliarum*
Regi in obsidione *Rothomagensi* auxiliabantur Imperator
factus est : anno 1593. allectus & conscriptus est inter
Reginæ Consiliarios sanctiores : anno 1596. cepit &
diripuit *Cadeziam*, ob quam rem tam feliciter gestam,
totius Angliæ Comes Mareschallus constitutus est : et
anno 1597. Classi ad *Terceras* Insulas præfuit : *Quin-*
etiam *Machinarum Bellicarum* Magister, & *Canta-*
brigienfis *Academiæ* Cancellarius extitit.

Sui temporis decus Angliæ et Militiæ flos propter tot
præclara & illustria facinora, per universum Orbem
Christianum inclaruit. Ad hæc cum synceram Religi-
onem virtutemq; simul coleret, non mirum si virorum
Religione & doctrina præstantium Fautor & Mæcenas
extiterit. Patrem suum jam defunctum imitatus ani-
mum ad Militiam magnoperè appulit : semper tamen
humani sanguinis parcissimus, ut qui alioqui clementis-
simus, et facillimis moribus fuerit : unde mirum in mo-
dum, popularem gratiam collegerat, fuit etiam affectato-
ribus suis perquàm beneficus & liberalis. Cujus in lau-
des et splendorem penna mea nequit nimis excurrere
aut expatiari.

Postea

Postea Prorex Hiberniæ factus , eò cum ingentibus Copijs missus est &c. Sed (proh dolor) statim post illam inauspicatam expeditionem , tempora ei cumulosos jam honores & prosperitatis accessione cum viderent , (quæ ut mihi videtur, aliquantulum popularis auræ captatione contaminata fuerunt , & quis nascitur vivitque sine culpa?) miserandum ejus & bonis omnibus luctuosum exitum accelerârunt. Proinde ex Legum processu accusatus et convictus intra Turrim Londinensem (eheu) securi percussus interiit mense Martio , anno 1601. in ipso flore ætatis suæ anno tricesimo tertio.

Ipse autem religiosa plane et admirabili animi constantia reliquit hanc & meliorem ingressus est vitam.

Statura erat admodum procerâ & eximiè decorâ, vultu etiam suavi & dignitatis pleno.

Summæ jam spei & expectationis Filius & hæres ejus Comes Robertus vivit , ut videat eorum infamiam et ruinam, qui Patri ipsius inimicissimi insidias struxerant: in cujus persona multæ ex clarissimis Paternis virtutibus relucet et resplendent,

DE ILLVSTRISSIMO ET GENEROSISSIMO ROBERTO COMITE ESSEXIAE. &c.

S*I quisquam claret veterum splendore parentum,
Aut famam meritis morum probitate perennem,
Profiteatur in his nomen Essexius heros:
Qui, præclara virum gestat monumenta tot, unus,
Quot rarò licuit multis gestamina ferre,
Qui intrepidè ob Patriam tot mille pericula passus
Quot rarò poterint ulla Aulica corpora ferre.*

In

ROBERTVS DEVREVS.

ROBERTVS DEVREVS, (filius & Heres Comit^{is} *Gualteri*) Comes *Essexiæ* & *Essexiæ* & *Essexiæ* à serenissima Regina *Elizabetha* b. m. ob egregia merita, pluribus honoribus, ut suos illos natalitios et hæreditarios missos faciam, quàm ipsius Pater decoratus fuit. Etenim, anno 1585. in obsidione *Zutphanie* Equitis aurati titulo est insignitus : deinde, anno 1587. Regionum Equorum Magister factus est : anno 1588. aureæ *Periscelidis* sive *Georgiani* Ordinis Eques est institutus : anno 1589. in expeditione *Portugalesi* primus & promptissimus ; pro ipsis *Olyssoponæ* Portis fortissimum quemq; Civium ad singulare certamen provocavit : anno 1591. Anglicarum Copiarum quæ *Galliarum* Regi in obsidione *Rothomagensi* auxiliabantur Imperator factus est : anno 1593. allectus & conscriptus est inter Regiæ Consiliarios sanctiores : anno 1596. cepit & diripuit *Cadexiam*, ob quam rem tam feliciter gestam, totius Angliæ Comes Mareschallus constitutus est : et anno 1597. Classi ad *Terceras* Insulas præfuit : Quinetiam Machinarum Bellicarum Magister, & *Cantabrigiensis* Academiae Cancellarius extitit.

Sui temporis decus Angliæ et Militiæ flos propter tot præclara & illustria facinora, per universum Orbem Christianum inclaruit. Ad hæc cum synceram Religionem virtutemq; simul coleret, non mirum si virorum Religione & doctrina præstantium Fautor & Mæcenas extiterit. Patrem suum jam defunctum imitatus animum ad Militiam magnoperè appulit : semper tamen humani sanguinis parcissimus, ut qui alioqui clementissimus, et facillimis moribus fuerit : unde mirum in modum, popularem gratiam collegerat, fuit etiam affectatoribus suis perquam beneficus & liberalis. Cujus in laudes et splendorem penna mea nequit nimis excurrere aut expatiari.

Postea

Postea Prorex Hiberniæ factus, eò cum ingentibus Copijs missus est &c. Sed (proh dolor) statim post illam inauspicatam expeditionem, tempora ei cumulosos jam honores & prosperitatis accessione cum viderent, (quæ ut mihi videtur, aliquantulum popularis aures captatione contaminata fuerunt, & quis nascitur vivitque sine culpa?) miserandum ejus & bonis omnibus luctuosum exitum accelerârunt. Proinde ex Legum processu accusatus et convictus intra Turrim Londinensem (eheu) securi percussus interiit mense Martio, anno 1601. in ipso flore ætatis suæ anno tricesimo tertio.

Ipse autem religiosa plane et admirabili animi constantia reliquit hanc & meliorem ingressus est vitam.

Statura erat admodum procerâ & eximiè decorâ, vultu etiam suavi & dignitatis pleno.

Summæ jam spei & expectationis Filius & hæres ejus Comes Robertus vivit, ut videat eorum infamiam et ruinam, qui Patri ipsius inimicissimi insidias struxerant: in cujus persona multæ ex clarissimis Paternis virtutibus relucet et resplendent.

DE ILLVSTRISSIMO ET GENEROSISSIMO ROBERTO COMITE ESSEXIAE. &c.

S*I quisquam claret veterum splendore parentum,
Aut famam meritis morum probitate perennem,
Profiteatur in his nomen Essexius heros:
Qui, præclara virum gestat monumenta tot, unus,
Quot raro licuit multis gestamina ferre,
Qui intrepidè ob Patriam tot mille pericula passus
Quot raro poterint ulla Aulica corpora ferre.*

In mortem ejusdem Comitis.

Quod flumen lacrymis satis est, quo funera fletu
 Faxit, quo fremitu terra Britannia gemat :
 Quod cecidit fatis heros Essexius, heros
 Altonans in quem fuderat omne decus?
 Nobilis in primis animoq; & corpore clarus,
 Terribilis bello, suavis amicitia .
 Militibus largus, nec magnificentior alter
 Fidum habuit charum, hostis ad arma vocans.

EPITAPHIVM

de eodem Comite.

Ecce sub hoc tumulo situs est celeberrimus Heros
 Qui cecidit, patrij spesq; decusq; soli :
 Fama, ingens : annis juvenis : fortissimus armis :
 Nobilitate potens : religionis pius :
 Terra Britannia parens, & testis Hibernia lethi,
 Tristia fata gemunt : fortia facta canunt :
 Facta togæ, bellivæ magis, præstantia mirer?
 Optima, pace domi : Maxima, Marte foris.
 Mors fera corpus habet : Cælo Comes inclyte, vivis:
 Vita dicata Deo : mors nova vita, data est.

GEOR-

GEORGIUS CLIFFORD.

GEORGIUS CLIFFORD, *Cambriae* five *Cumberlandiae* Comes, Baro *Clifford Bro-flet*, et *Vesey*, Dominus de *Skipton* et *Turris Bardeniae* in Provincia *Eboracensi*; *Westmorlandiae* summus Vicecomes hereditarius, quibus in honoribus suo patri successit. Multis expeditionibus & in re navali imprimis foelicitate confectis, Regina *Elizabetha b. m.* Equitibus eum *Georgianis* five aureae Periscelidis annumeravit. Quiq; si jam in vivis esset in secundum militari laude excellentiū ordinem ascribi se vix aut ne vix quidem sustineret; illud semper Homericum in animo habens αὐτὸν ἀριστὸς ἢ καὶ ὑπερποχὸν ἔμμεναι ἄλλων. Et ne ejus laudes imminuam: si terrestrem navalemq; militiam consideres, unuserat è summis Regni Heroibus (ex ungue Leonem ut dicitur & *Martiam* ex facie prolem facile agnosceres) & in plerisq; molitionibus suis foelicissimus.

In morbum prolapsus est supremumq; obiit diem Londini anno Dⁿⁱ. 1605. tertioq; Regni serenissimi Domini Nostri *Regis Jacobi*.

Est commune mori mors nulli parcit honori;
Nihilominus,

Vivit post Funera virtus.

ROBER-

ROBERTVS CECILIVS

ROBERTVS CECILIVS, Gensilis
 filij Baronis de Bingham, Gensilis secun-
 do gentilis fuit: a quo in hunc adolefcentis
 infans est, et cuius consilij informans
 pater didicit periculis hunc polare puerum

Tu pater et patria Princeps Prudentia cuius
Extulit immensum reges populosque ARTANNOS

Robertus Cecilus, Princeps Prudentia cuius
 Extulit immensum reges populosque ARTANNOS
 Robertus Cecilus, Princeps Prudentia cuius
 Extulit immensum reges populosque ARTANNOS
 Robertus Cecilus, Princeps Prudentia cuius
 Extulit immensum reges populosque ARTANNOS

ROBERTVS CECILIVS.

ROBERTVS CECILIVS, Guiliemi Cecilij Baronis de Burghley &c. filius secundo genitus fuit : a quo in ipsa adoleſcentia inſtitutus eſt, et cujus conſilij informatuſ, brevi didicit perfectiſſima pollice prudentiæ præcepta: cumq; admodum adoleſcens eſſet, Equeſtri dignitate à ſereniſſima Elizabetha Regina b. m. inſignituſ; moxq; in Galliam tranſmiſſuſ eſt (una cum *Henrico illuſtriſſimo Comite Derbienſi*, qui Legationem obiit ad Chriſtianiſſimum Regem) & poſt redituſ, factuſ eſt Reginae Scriba ſecundariuſ; pauloq; poſt obituſ honoratiſſimi *Franciſci Walsinghami* Equitiſ Aurati, ejuſdē Reginae Amanuſenſiſ primariuſ & à ſanctioribuſ Regni ipſiuſ Conſilij electuſ eſt: Hæc munia & procurationeſ illuſtreſ ei vivente videnteq; Patre ipſiuſ commiſſæ ſunt. In quibuſ obeundis ſeſe tam præclare geſſit, ut in multitudinib; etiam gratiam inſlexerit. Poſtea, Patre defuncto Regina eum Curia VVardorum ſeu Pupillorum & Liberationum præfecit quam fructuoſiſſimam dignitatē, unā cum reliquiſ honoribuſ uſq; ad Dominae Reginae obituſ tenuit: Auguſtiſſimuſ autem *Rex Jacobuſ* Regnum Angliæ juſtā ſucceſſione adeptuſ, & hujus viri præſtantia conſiderata, ejus augmenta & ornamenta non modo non imminuit, verū etiam iſ acceſſionem adjunxit: Namq; primò creavit eum *Baronem de Eſſendon* deinde *Vicecomitem Cramborniæ*, tertio *Comitem Salibuſienſem*, quarto Equitem juxta honoratiſſimuſ Ordinem Georgiani de Periſcelide, & poſtremò ſummum Theſaurarium Angliæ; quorum munerum et dignitatū amplitudo, ad poſteros famam ejus propagavit. Nec contemnenduſ erat illud decuſ & ſilentio prætereunduſ, quod communibuſ Academicorum votis ſuffragijſq; florentiſſimæ Academiae *Cantabrigienſiſ* Cancellariuſ eligeretur.

Prudentia

Prudentia usq; adeo excelluit, ut eos maximè intimos haberet, qui essent alta mente præditi & reliquis consultiores. Visus rerum pum sapiens, reddidit. Cui ætatem non constare quod fuerit genere nobilis, & erudita institutione honoratus, è grandevi Patris quasi in peribus a cuius latere nunquam discessit Lac summæ Prudentiæ exiit. Vnde factum est quod Regina Elizabetha dum vixit: et post noster Rex Iacobus, eum tot suprà memoratis honoribus cumularent. Nec solùm honoribus & dignitatibus eminuit, sed etiam Dei gloriam & Evangelicam veritatem in hoc Regno promovere perrexit: Perdilgens porro fuit in relegendis Conjuratoribus & in nefarijs Proditorum insidijs sceleribusq; deprehendendis. Quas nostrates Papistæ conceperant, meditari erant & in actum educere cogitabant. Hinc Papistæ propter hanc diligentiam quam in disseminato quodam famoso Libello severitatem in Catholicos denominarunt, mortem ei intuebant: hunc ipse Libellum eruditè, sapienter & religiosè confutavit: Responsioque ejus tum Anglicè tum Latine extat.

*Adversus
Perduel-
les.

Ardentem illius pietatem & ferventem charitatem, annua perennisque ejus benignitas Theobaldi exercita demonstrat. Nam multi senectute confecti & emeriti ordinum militarium Ductores, genere nobiles, annuas ibi pensiones accipiunt, &c.

Quinetiam nequeo præclarissima ejus ædificia & magnificentissima opera, tam Ruri quàm circa nobilissimam Civitatem Londinensem silentio sepelire: Namq; juxta Tamisis ripas extruxit amplam & sumptuosam domum Cecilij nomen gerentem: et non procul ab ea ædificavit insignissimum illud pulcherrimumque *Peristylum* quod *Bursa Britannica* appellatur *Hatfeldiæ* etiam in agro *Hertfordiensi* magnificum sanè et situ per jucundum Domicilium excitavit, quod ædes *Sarisburiensis* vocatur. His & quibusdam alijs ædificijs non sine effusissimis suis sumptibus Patriam exornavit. Statura

erat parvus, facie macilenta & exili: in reditu ex Urbe
Bathonia Thermarum, mense Maio, anno 1614. ani-
mam efflavit, & Iunio insequente sepultus est. *Matfel-*
die, iustis exequiarum honoratissimis corpori suo ex-
animi persolutis.

THOMAS SVTTONVS.

THOMAS SVTTONVS, homo nobilis, natus *Knaithæ* in agro Lincolnienſi (jam eſt ſedes honoratiſſimi Baronis VVil-lughbey de Erelby) ubi in adoleſcentia ſua aliquandiu generoſe & liberaliter educatus fuit, bonarum literarum neq; neſcius neq; expertus: In juventutis autem ſuæ flore, ille primum operam navavit Thomæ Hovvardo Duci Norfolciæ, & deinceps inſervijt honoratiſſimo Heroi Ambroſio Dudleio Comiti VVarvvicenſi, & poſt medicū tempus quum in gratia & ſingulari favore eſſet apud prædictum Comitem, & apud ejus nobiliſſimum fratrem Robertum Comitem Leiceſtrenſem, Bombardariorum magiſter Borvvici factus eſt, & quum rei militaris ſcientia præditus foret, ad tormentorum & bombardarum bellicarum præfecturam, ibidem evectus eſt. Quam præfecturam per diu tenuit, & ita, (ut loquuntur) duce fortuna et Comite industria magnas pecunias et opes congeſcit, quas eò ſceli cius amplificavit quod parce et frugaliter viveret neque ſuas pecunias luxurioſe aut inaniter profunderet.

Ultimis ſuis temporibus, ſe a coetu hominum ſubuxit ad pulchrum quoddam oppidulum ſuum Campecaſtellæ nomine inſigne in Comitatu Cantabrigiæ, utpote qui jam Armiger eſſet: ibiq; ad multos annos habitavit, non adeò magnam familiam nec adeò multos hoſpites alens, nec ſuas opes oſtentans aut ebuccinans: nihilo minus ejus ingentes opes paſſim agnoſcebantur, quas adeò amplificavit, ut *opulenti Suttoni* denominationem tandem obtineret. Et jam, quum demirarentur homines, quomodo ille ætatis et Hæredum naturalium expertus, ampla ſua latifundia et magnas opes diſponere vellet, aut diſpenſare, et quum ſubinde ab amicis quæreretur, ad quem uſum tam innumerabiles pecunias et opes eſſet converſurus, reſpondere ſolitus eſt, ſe, non niſi pauperum et egen-

egentium dispensatorem esse : et quod verba ejus cum animo & mente congruerent, vitæ finis declaravit, jamq; omnibus est plusquam manifestum : Quippe quemadmodum apud animum suum prædestinaverat, illustre hospitium seu Gerontocomium fundando & instituendo pauperes sublevare, ita destinatum suum executioni mandavit : Inprimis enim ad hunc finem assensionem & concessionem Regis Jacobi impetravit, quæ fuit & decreto parlamentario (sive omnium Regni ordinum) confirmata. Et jam dum adhuc spiraret & valeret, efficaciter peregit & transegit cum Domino Thoma Hovvardo Comite Suffolciæ de pulcherrimo, spatioso, sumptuoso & magnificentissimo domicilio quod quondam fuit Carthusiarum sedes, sed jam dissoluta : quod domicilium tandem multis librarum millibus à prædicto Comite acquisivit, illud in Gerontocomium conversurus. Quum autem esset valdè senex, & non nescius, suum fatalem diem appropinquare & dubitans, ne injuria & perversitas præsentis ætatis, ejus propositum charitatis plenû, frustraret, aut anteverteret : omnia asscuravit (ut ita loquar) & confirmata reddidit, quatenus & quousq; per Leges et Instituta regni, quovis modo potuerit. Tum ultimam voluntatem et Testamentum condidit, amplissimum sanè munificum et extraordinariæ beneficentiæ Testamentum, in quo (ut silentio præteream, innumerabiles pecunias, ipsius egenis cognatis, affinibus, famulis, affectatoribus et multis alijs hominibus legatas) ille maximam suarum opum et latifundiorum partem, (quæ ad minimum sex millibus librarum Anglicanarum annuatim ad Gerontocomium alendum redeuntibus estimantur) in hujus usum, beneficium & emolumentum, dedit et legavit. Huc accedit quod fidissimos et spectatissimos executores elegit et selegit, designavitq; multos viros honoratos et sapientiâ præstantes, inspectatores, Curatores et fidei commissarios, ad destinati sui et Testamenti firmam executionem. Testamento autem cofecto, lethaliter ægrotavit in domicilio

cilio quodam suo, Hackneia propè Londinum, et ibi
 mense Decembri, anno 1611. expiravit. Non ita
 multo post mortem hujus nobilis Suttoni nostratis,
 prædicta domus ab eo acquisita, converti cepit & præ-
 parari ad tantum Gerontocomium: Et quanquam, ad
 tempus hæc domus experta est oppositores & oppugna-
 tores, qui prætextu legum, circa eam & ejus fundatione,
 Regijs auribus abusi erant: tamen demum (qui fuit spec-
 tatissimorum fidei commissariorum, ardor zelus et forti-
 tudo, Deo eos in tam eximio acto & facto, adjuvante)
 eadem domus invenit quietam possessionem, ad supra
 commemoratum usum: & multæ librarum centuriæ
 in hanc domum munificè collatæ sunt, ut (quemadmo-
 dum nunc cernere est Gerontocomij nomen & naturam
 haberet. In hac domo lxxx. fenestras (quorum plerique
 antea actis annis fuerant generosi et Duces melioris notæ)
 juxta auctoris & fundatoris voluntatem quotidie aluntur
 et pascuntur salutarialimento, tum verbi Divini, tum nu-
 trimenti corporei: Adhæc Ludus Grammaticus ibi est
 institutus, in quo xxx. egeni pueri bonis literis erudi-
 untur, quibus et de victu et vestitu satis est prospectum.
 Huc addatur etiā quod multi Officiarij et Curatores, ut-
 pote præfectus Gerontocomij, Medicus, Chirurgus, &c.
 stipendium annuum ipsis ad vitam et indumenta suffici-
 ens, sortiuntur: et quod est laude & celebratione dignis-
 simum, ibidem satis amplum stipendium assignatum est
 erudito Ministro, qui bis, singulis diebus Dominicis
 verbum Dei, illi familiæ & sodalitiis prædicat, in specioso
 sacello, in quo etiam sacra & preces, singulis septimanæ
 diebus, bina vice celebrantur. O pulcherrimum, il-
 lustre, & beneficium factum; o nobilissimi fundatoris
 monumentum! cujus beneficio et oportunitate, tot ani-
 mæ et tot homines, non ad diem, mensem et annum,
 sed etiam ad seculi consumationem et ad secundum usq;
 Servatoris nostri Iesu Christi adventum, aluntur et su-
 stentantur. Ille, in illo die proculdubio, in anima &
 corpore suo conjunctim, ex Christi Mediatoris gratia,
 cilio favore

favore & beneficentiâ, mercedem suâ inusitatæ benificentiae erga Christi membra in terris, accipiet. Interea loci, ejus corpus primò fuit sepultum in Christi Ecclesiâ Londinensi sed Gerontocomij sui sacello exedificato & perfecto, corpus ejus in hoc sacellum fuit translatum, & ibi jacet subter clarissimo monumento, ab executoribus erecto & extructo.

Proinde nostri adversarij, Papistæ, qui tam insolenter de bonis suis operibus glorianur, in æternum silentio & conticescunt. Namq; non dubito, aut vereor affirmare, nullum in toto Christiano orbe Papistam posse æmulum, nedum equale Gerontocomium ostendere: imò contendo, quod in tota rerum universitate, par Gerontocomium non possit reperiri.

IOAN.

IOANNES HARINGTON.

IOANNES HARINGTON, filius natu, maximus clarissimi militis Iacobi Haringtoni de Exton in Comitatu Rutlandiæ, Equestri seu Militis aurati dignitate, multis ab hinc annis à beatissimæ memoriæ Regina Elizabetha insignitus fuit: et ad summam & nivèâ canitie venerabilem senectutem pervenit honore, pietate & munificentia illustris, cuius laudis ille distinctæ agri *Rutlandiensis* & *VVarvicensis* Comitatus Provinciæ sunt & futuræ erunt testes immortales. Et non est ingrato silentio sepeliendum, quod fuerit in Comitatu Rutlandiæ Præfectus Regius, & ordinatissime civitati Coventriensi à memoria live Recordator.

Annis, non ita multis præterlapsis, Rex *Iacobus Augustissimus* Regnum Angliæ adeptus, et regificè initiatus, primò eum creavit Baronem de *Exton* in agro Rutlandiensi, et deinde, Illum, et Heroïnam ejus spectatissimam, selegit in unicæ Filia Divæ *Elizabethæ* dilectissimæ tutelam, in cuius Principissæ sollicita & perdiligenti educatione quàm honorificè, providenter & munificè se gesserit, nemo est qui ignorat. Huc accedit quòd Diva *Elizabetha* recenter nuptâ illustrissimo *Comiti Palatino*, visum est Regi, ut hic canus & senectute penè confectus Dynastes, et etiam *Henricus Martinus*, Legum Doctor Advocatusq; Regius & *Levinus Munkius* regij Signeti Clericus, ceu Oratores et iudices delegati, pro Regiæ filia dote eam in Germaniam comitarentur: quo munere et qua delegatione fideliter et summa cum laude perfunctus (ipse autem Descriptor, sum non tam auritus quàm oculatus testis) at proh dolor, gaudiû cum dolore junctum est, cum alij proceres et primates in Angliâ reverterentur, suæ legationis eventum Regi renunciaturi hic grandævus Dynastes Haringtonus unius diei itinere, *Heidelbergæ Angliam* versus, regressus, (nescio quo facto & quo infausto omine) morbum contraxit, & intra

M

pau-

pauculos dies *Wormatiæ* xxiii. die mensis Augusti, qui fuit S. Bartholomeo sacer anno 1613. religiosissimè expiravit: quasi (ut ita loquar) ille solus hoc haberet privilegium, ut Principis felicitàtem in cœlo primus annuntiaret: obiit anno ætatis suæ septuagesimo tertio.

Corpus ejus transportatum est & transmissum in Angliā, & inter Majores Extoniæ terræ redditum. Longe plura possent de ejus vita, meritis in patriam, innocentia & beneficentiā subjici & adjungi, sed hoc beato Herœ relicto, me convertito ad juvenem Dynastam, ejus filium.

Is est *Foannes Haringtonus* de Exton Eques nobilissimi ordinis Balneæ, & in Provinciola Rutlandiensi Locum tenens (seu præfectus) Regius, solus unicusq; suprâ memorati Herois *Haringtoni* filius et hæres fuit: de cujus sanctissimâ & religiosissimè traducta vita dicturus & scripturus cælesti calamo opus habeo, & quamvis non fuerit ætate provectus, tamen immensus laudum campus mihi patet & sese offert. Dicam igitur breviter & brevius quàm tantæ laudes dici queant. Quàm primum adultus factus est & ad prudentiam pervenit, quotidie, & mane & vesperi, officia Religionis & pietatis precando, lectitando, meditando, exercuit: et alias horas ad humanitatis politioris studia seposuit. Sed quod in eo maximè rarum & singulare fuit, in fine cujusque septimanæ, seipsum ad examen revocabat, ut cognosceret quo pietatis progressu, quo item defectu vel delicto hebdomadam præteritam consumsisset; et certè constat eum vitæ suæ Ephemeriden (seu Diarium) conscripsisse. Diem Dominicum, tam publicè quàm privatim religiosissimè observabat: liberalitatem suam pauperibus nunquam clausit, omnibus afflictis et calamitosus fuit perbenignus, et castitate et modestia exelluit, et fuit valdè mitis et affabilis. Quæ animi dotes et probitatis indicia in eo eminentissimè notabantur ab anno 1609. (quando ex itinere *Gallico, Germanico, & Italico* remigravit) usq; ad decimum quintum Februarij diem anno 1613. quo in morbum fatalem incidit. Nec oblivione

*Aspic Herois vultu graphicamq; figuram:
Ingenium, Mores, pingere nemo potest
Effigiem. veris veritatis, Nobilitatis,
Candoris niui, Religionis habes*

livione est delendum quod defuncto patre statim disciplinam domesticam composuit, & religiosa instituta suis prescripsit. Et, (ut unico verbo omnia expediam) tam fuit ab omnibus vitijs immunis, & tantopore omnibus virtutibus praeluxit, ut in tam depravato seculo, omnibus nobilibus adolescentulis Anglis, Typus, Exemplar & speculum proponi posset.

Postquam duodecim integros dies decubisset, condidit Testamentum suum, & de familia praecepit, et mortu vicinus, hæc ipsissima verba ingeminare audiebatur.

O, illud gaudium, o Deus mi, quando tecum futurus sum!

Et sic pie et beate animam suam suo Redemptori Iesu Christo, commendavit, reddidit, edidit, cum quo procul dubio inexplcabili perfuitur gaudio (obijit inquam) 27. Februarij, Kevvæ, non procul a Richmondia, et Extoniæ in Comitatu Rutlandiæ ultimo die mensis Martij ^{antiquo} subsequenti, anno *Christogonice* 1614. perhonorificè contumularus est, & ad majores suos aggregatus, dormit.

IN IMMATURVM OBITVM.

CLARISSIMI SVMMÆQVE
SPEI IOVENTIS IOANNIS DOM-
NI HARRINGTON BARONIS DE
EXTON DIALOGVS

Vita. Mors. Ioh. Dom. Harrington.

Pectore quid dubio, juvenis clarissime, pandes.
An sit vita tibi, Adon sua legenda prius?
Pone istud dubium, mitte hanc de pectore curam?
Absolve hoc dubium, litigiumq; brevi,
Nonne ego morte prior quæ vultu & falsa cruenta,
Sanguinolenta comis, & furibunda venit?
Agmina morborum quam mille, pericula mille
Præcedunt: comes his Atropos esse solet.

M 2

Hæc

Hæc bona? quæ tales comites; quæ tanta peregit
Proh! mala, nos tetra falce cruenta, necans,
Absit: nam bona mors non est, nec dulcis habenda,
Quæ cunctis dira est, terribilisq; virus,
Tuq; adeo minime (juvenis dulcissime) Lethes,
Ante diem ad pigras ire mereris aquas.
Non tibi frons rugis contracta, aut pluribus annis
Deformis: Tu spes, tu decus omne tuus.
Cæsariem aspicio flavam, lumemq; juventa
Turpureum; nonné hæc, nonné sepulchra negant?
Hoc corpus validum? florens hæc corrueat ætas?
Hæc lanugo genis? Hic decor? hæc species?
Non, non: vive diu: non sunt hæc digna sepulchro:
Non decet hunc nigrum forma decora locum.
Tune Sorores, tu matremve reliqueris almam?
Quæ sævosq; deos, astraq; sæva vocat.
Mors a te truculenta procul sit: respice memet
Vultu hilari: tu me delige, meq; cole.
Nestora vivendo, vivaces tu quoq; cervos
Vinces: nam vitæ stamina longa trahes?
Copia te rerum cunctarum, larga beabit,
Vinces majores divitijsque tuos.
Nec tibi deerit honor, nec magnum & nobile nomen
Dicetur toto nomen in orbe tuum.
Gloriaque Anglorum, columnen patriæq; futurus
Serus & in cælos tu rediturus eris.
Et cum connubij jucundum fædus inibis,
Natorum cinget læta cæterva latus.
Doctrina Ciceronis eris comparq; Catonis,
Et lingua tu mox Orpheus alter eris.
Quod vis ulterius tibi reddam, nec tibi quicquam
Deficiet, quod cor, mensq; rogare potest:
Quare si sapias, diram, clarissime Mortem
Effuge, me Vitam corde animoq; pete.

Mors.

Mors.

VITA est hæc fallax: verbis quæcunq; locuta est
Ne crede; haud reddet quæ tibi pollicita est.

Quomodo quæ non ipsa tenet tibi tradere possit?

Vmbra quid, aut pulvis, quid dare bulla potest.

Illa tibi donet bona, quæ non possidet ipsa.

Quomodo quæ incerta est, reddere certa queat?

Nugatur: certè quicquid jactavit inane est.

Sunt bona quæ dixit vana, caduca, sua.

Continuò, illa fluunt, refluunt, velut æquora lata,

Cum valde ventis sunt agitata nigris.

Quam brevis, incerta, & multorum plena malorum

Vita est, quis queso nescius esse potest?

Et quantis hæc est obnoxia vita periculis,

Quantum habeat fellis, quotq; venena ferat.

Quid quod sis juvenis? Iuvenesq; senesq; necesse est

Vt morte occumbant & sua fata ferant.

Quid juvat hæc fallax fugitivæ grævia formæ,

Quodq; tibi tenero fulget in ore decor?

Forma rosæ est similis, primò spectabilis ortu

Quæ cadet & languet, mox fugiente die,

Quid! si sis dives, Chæsoq; opulentior ipso?

Quid juvat hoc? profunt quid tibi divitiæ?

Quid sunt divitiæ? res nempe simillima nubi,

Quæ dicto citius solvitur atque perit.

Quotq; rosas inter spinæ nascuntur acutæ,

In se tot curas divitiæ retinent.

Quid quod sis magnis clarisq; parentibus ortus?

Quid te nobilitas, quid juvat illa, precor?

Hæc fuget, hæc moritur, non unquam hæc firma manebit.

Ipsa erò nobilitas non peritura tibi.

Sed grave, Vita, mori dixit, Cymbamq; Charontis

Ingredi, & in Stygio degere triste lacu.

Nugæ: nam quanquam videar furibunda, gravisq; ,

Attamen haud forti sunt metuenda viro.

Estne adeò miserum moriendo relinquere mundi

Ærumnas : tantis teq; levare malis?
 Et pro tot curis tranquillam acquirere pacem,
 Lætitijs cunctis proq; dolore frui?
 Quid mundū hunc memorē fœdum innumerisq; refertū
 Fraudibus & technis illicitisq; dolis?
 Est ubi nulla fides, pietas ubi nulla, nec ulla
 Iustitia, aut requies, paxvè adamanda bonis.
 Ebrietas ubi regnat iners, ubi crapula sumtum
 Obtinet imperium perniciofa nimis.
 Frater ubi fratri, natus patri, mulierq;
 Ipsa viro infidias præstruit. Heu miserum!
 Quid referam furta & stupra incestusq; nefandos,
 Et quæ non linguâ sunt referenda mea.
 Quid delatores, falsosq; in crimina testes
 Quidq; impostores, sacrilegosq; loquar?
 Adde quod instantes casus, quantiq; labores
 Immineant cunctis tempus in omne viris.
 Mille etiam morbos, simul adde pericula mille,
 Quæ impendent ullo non fugienda modo.
 Talia si tecum reputes animoq; volutes,
 Si penſes mundi pondus, onusq; grave:
 Non metues vitam hanc tã vanam tam miseramq;
 Linquere, nec sævam, me rigidamq; putes:
 En ego supremæ portusq; aditusq; quietis:
 En ego certa adsum quæ bona certa dabo.
 Nempe tuis finem positura doloribus adsum,
 Tristitiæ & luctus, en ego meta tui.
 Principium vitæ æternæ finisq; fugacis :
 Ipsa tibi clavis sola salutis ero.
 Certa ideo incertis præfer, vitæq; caducæ;
 Et mundi instabilis commoda yana fuge
 Inq; sinum venias nostrum, me delige solam :
 Vitam namq; dabo, quam dare Vita nequit.

Ioh:

Ioh: Dom: Harrington.

S At dictum utrinque est ; jam tuta silentia detis
 Mors me delectat , non mihi vita placet.
 Vita etenim, quæ vita fuit, non vita tenenda est,
 Sed quæ transibit more fluentis aquæ.
 Quid mihi mors oberit? quo me lux ultima damno
 Afficiet? vel quid me mea vita iuret?
 Nascimur hac omnes lege, ut moriamur abortis
 Exitus adproperat : nil stabit, ecce, diu.
 Mors melior vitâ : mors ultima meta laborum :
 Omnia concludit tristia, fertq; bona.
 Quæ dat vita mihi, video ludibria mera,
 Et genus & formam, divitiasq; simul.
 Mi satis exciso defossa marmore terrâ,
 Quinq; pedum vel sex, confabricata domus
 Sat vixi : jam, jam satis in mortalibus hæsi
 Hactenus hic : nunc nunc mors mihi grata veni.
 Nunc cælos repeto, & summum visurus Olympum,
 Ad meliora vocor, me vocat ipse Deus.
 Huc adsis cita mors, arcumq; intende, sagittam
 Dirige in adversum, me pete : lenta nimis.

Talia dicenti mors telum immisit, eiq;ue
 Lethifer obrepfit per membra rigentia somnus,
 Et : sacer exangui erumpens de carcere tandem
 Spiritus, hospitium pertæsus inutile carnis,
 Exilit & tenues evasit liber in auras.

ANAGRAMMA.

IOANNES DOMINVS HARRINGTONIVS,

Insignis erat (ah) unus honor domi.

I N dignum : quid agis Mors pessima quidq;ue faces sis
 Atropos ô crudelis, ô implacabile numen?
 Hæc fecisse decet? tantæne sororibus iræ?
 Ah fera; terribilis virgo : imitissq;ue virago.

M 4

Nunquam

Nunquam mortali satiabere sanguine nunquam
 Nosmet desistes succidere falce nefanda?
 Et fera (vab) nimium, nobis nimis invida Erinny
 Sed quid ago? Iacet hic defunctus munere vitæ
 Harringtonius ille Domus spes unica magnæ.
 Quem tantum terris fata ostendere; suiq;
 Iam desiderium patriæq; bonisq; reliquit
 Civibus, heu nimium festina morte peremptus.
 Sic visum est superis: vix optima quæq; diurnant.
 Restat adhuc nobis hæc consolatio verbis,
 Quod totus minimè perijt: nam fama superstes
 Vivit: & occasum non sentit gloria tristem,
 Gloria magna ejus, quo non præstantior alter
 Virtutis custos, & cultor religionis,
 Et cum quem dederat cursum Deus, ipse peregit
 Heu nimium, nimiumq; brevem: fit vermicibus esca
 Corpus, at æthereas transcendit Spiritus oras.

Abr: Holland, alumnus S. S. Trin:
 Coll: Cantabr:

T O M V S
SECVNDVS.

TOM V S
SECONDAS

AD VTRASQUE ILLV- STRISSIMAS ET FLOREN-

tissimas Angliæ Academias, binos illos Reg-
ni oculos Sydera clara, binosq; Literarum
et Religionis purioris fontes, aucto-
ris inscriptiuncula.

SALUTE Academiæ nobilissimæ: tu
Cantabrigiensis & tu Oxoniensis, siue ma-
vis, tu Oxoniensis & tu Cantabrigiensis
Academia (utram ego prius compellarem vix
habeo mecum constitutum; ut qui vos ambas
equali (tamen incredibili) amore prosequor.)

Utinam mihi contigisset in alterutrâ vestrum universitate,
litteras reconditiores hausisse & imbibisse. Nihilominus,
ne subin-video quidem vobis vestram præstantem digni-
tatem, sed vobis utrisq; ob summam felicitatem & fecun-
ditatem, summè congratulor. Quippe, vos, ceu ^{magistros} ~~magistros~~
doctorum parentes & procreatrices, (inter innumeros alios)
hos quos selegi beatissimæ memoriæ Theologos peperistis, &
in orbis theatrum produxistis; & utræ Athenæ fuerint pro-
lis numerositate fœliciores, vix aut ne vix quidem pos-
sim demonstrare. Deus Opt. Max. faxit, ut sine inter-
missione pergatis tales fœtus concipere, parturire, edere.
Omnipotenti Iehovæ vestram fœlicitatem penitus ascribite,
eumq; invocate, ut vobis concedatur, in secundum usq;
Domini nostri Iesu Christi adventum (qui in tanta defecti-
one, tepiditate & securitate carnali, non videtur longè
abesse) tales filios parere & producere, ut tandem plenari-
am mercedem accipiatis; me autem (quamvis nihil possim
vestræ beatitudini adjicere) perpetuum vestrum famulum
& precatorem profiteor & spondeo. Valete, vivete, florete.

IOANNES COEETVS
Cum colis Aomas excolite COLLEET & Iprores
Te doctos inter posthuma fama refert. AB

IOANNES COLETVS,

IOANNES COLETVS, (filius Hērici Coleti Equitis Aurati & iterum Domi Prætoris Londinensis) sacre Theologiæ Doctor ex Academia Oxoniensi, & Paulinæ Ecclesiæ Londini Decanus eruditus, vir fuit magnopere literatus, & in illo caliginoso sæculo vivens, in quo dominabatur papismus, Henrico tamen septimo Henricoque octavo regnantibus veram religionem amplexus est. Quæ ejus synceritas eluxit quidam ex ordinariis & operosis suis concionibus, maxime vero eminebat concione illa habita coram Henrico Rege octavo cum in Gallias Terrovanæ ad prælium trajecturus erat. Argumentum Concionis fuit *Christianus Miles*: unde ad examen, a Consiliariis Regis, vocatus est: sed eventus fuit salutaris, nam facti ratione reddita, ita cumulatè Regi satisfecit, ut Rex Calicem vini plenum poscens, dixerit; *Decane, tibi propino, & quem velis quisq; sibi suum Confessorem assumat, tu vero eris mihi Doctor.*

Et sane, hic Paulinæ Ecclesiæ Decanus Paulino more docens vivensq; , ita D. Paulum familiarem habuit & ejus Epistolas commentariis suis illustravit. Docuit non adorandas Imagines, docuit Christum gratis justificantem, docuit Episcopos non pascentes gregem, esse Lupos, docuit ipse conjugatus, se nusquam reperisse minus corruptos mores quam inter conjugatos. Naturæ suæ impulsu ab istorum tyrannide prorsus abhorruit, qui pro re nihili imò pro vera fide Christi, innocentes & pios tanquam hereticos comburunt. Irrisit quendam sciolum sed crudelem, teste magno Erasmo, qui illud Apostolis Hæreticum hominem post unam aut alteram admonitionem DEVITA exponebat, ac si de Vita tollendus esset. His alijsq; de causis ipsi a Standisio crimen hæreseos intentatum est.

Extruxit et fundavit Scholam grammaticam splendidissimam, Paulinæ Scholæ nomen obtinentem, ut centum
N
quinqua-

quinquaginta tres hominum egenorum pueri, gratis docerentur. Qui ludus literarius hanc habet Inscriptionem;
SCHOLA CATECHIZATIONIS PVERORVM IN CHRISTI OPT. MAX. FIDE ET BONIS LITERIS ANNO CHRISTI M. D. X.
 Quod evidenter evincit, eum veræ religionis cultorem fuisse. Hujus Scholæ gymnasiarchæ, Didascalo et Hypodidascalo stipendium satis liberale assignavit, addidit etiam in perpetuum prædiâ & latifundia, quæ Sodalitij Propolarum Londinensium quos Merceros vocant, procurationi commisit.

Eruditus Guilielmus Lilius Anglicana Grammaticæ Auctor fuit primus ejus Ludi Moderator.

Iacet sepultus et conditus in Templo Paulino et habet hanc Inscriptionem Lilianam.

I Nclijta Ioannes Londini gloria gentis,
 Is tibi qui quondam Paule Decanus erat,
 Qui toties magno resonabat pectore Christum,
 Doctor & interpretes fidus Evangelij;
 Qui mores hominum multum sermone disertio
 Formarat, vitæ sed probitate magis.
 Quisq; Scholam struxit celebrem cognomine Ihesu,
 Hac dormit tectus membra Coletus humo.

Disce mori mundo, vivere disce Deo.

SCRIPSIT COLETVS.

D E puerili institutione lib. 1.
 De moribus componendis lib. 1.
 Errationū in Paulum lib. 14.
 In Proverbia Salomonis lib. 1.
 In Euangel. Matthei lib. 1.
 De reformatione Christi lib. 12

In Symbolum fidei lib. 1.
 In precationem dominicam lib. 1.
 Conciones Ordinarias lib. 1.
 Conciones extraordinarias lib. 1.
 Breviloquium dictorum Christi
 Disputationem contra Erasmus Rot-
 redamum.
 Concionem ad Clerum, anglicè.

GVIL.

GUILIELMVS TINDALLVS

GUILIELMVS TINDALLVS MARTYR

Qui seipsum docuit Christianam Legem

TINDALLVS Episcopus qui hanc causam necesse

In lucem nuper venit opus de scriptoribus Angliæ, authore quodam Pits Anglo-Papista, (scriptore quidem non indocto) in quo ab aliis de nostro Colecto scribit, quod homo esset pius, doctus, modestus, &c. Quibus ipse etiam subscribo; ubi vero scribit illum fuisse Papistam seu Ecclesiæ Romanæ membrum, hoc confidenter nego: quod cum satis probatum sit in præmissis vitæ eius, non opus est ut plura loquar.

GVILIELMVS TIN- DALLVS,

VILIELMVS TINDALLVS, in finibus Valliæ natus, in iuvenute, liberaliter Oxoniæ in collegio *Magdalene* institutus & literis excultus est, ubi laudabilem Linguarum scientiam asssecutus, cum imprimis ad magnam cognitionem Divinæ voluntatis in verbo sacro patefactæ pervenisset, prima ejus specimina in eodem collegio edidit, & Minister factus est. In illo autem caliginoso papatus tempore, Veram Religionem amplexatus, Vxorem suam & complureis alios, in ea erudit. Adhæc, multos eximios Libros Anglicè reddidit, nominatim verò *Erasmi* Enchiridion militis Christiani &c. Caterum professionis suæ nomine, cum à pontificijs & Sacrificulis divexatus esset ipse, quò suæ Conscientiæ paci consulere, solum vertit. Angliamq; relicta transiit, in *Germaniam*, & in Saxonia cum Magno Martino *Luthero* & Iohanne *Fritbo* populari suo sermonem contulit. Quo quidē authore & adiutore Scripturas, sacras primū in usum rudium & ignarorū popularium suorū in Anglicū idioma transfundere aggressus est: & quum verisset Novum Testamentum & Pentateuchū Mosis, hos libros *Hamburgi* imprimi curavit, & unicuiq; eorum eruditas præfationes ascripsit anno 1527, eosq; in Angliam transmisit. Multos alios egregios libros conscripsit Anglicè & aliquamdiu in Germaniam commoratus descendit Antverpiam in *Brahantia*, ubi complureis mercatores Anglos docuit & veræ religionis cognitione imbuir, sed non diu peregrinatus est priusquam Episcopi Anglicani cum ad incendium descripsissent, Proinde per literas & nuntios ex Angliā Missos, comprehensus, illinc ut captivus ad Filfordiense Castellum in Flandria, abductus est: propter Iesu Christi testimonium & ob professionem Evangelicam, sævissimum Martyrium constantissimè subiit, & in cineres redactus est. Ex-

est. Extrema verba quę eloqui audiebatur, hæcerant, *Domine, Regis Anglię oculos aperi* : In universavitæ suę ratione incontaminatum se gessit , & (quemadmodum Iohannes Foxus Martyrologus literis prodidit) in ista ultima nostra ætate, Anglię *Apostolus*, non ineptè dici potuit. De eo plura lege in ejusdem Foxi Martyrologiõ.

SCRIPSIT PRÆTER TRAN-
lationes S Scripturarum cum Pro-
logo adjuncto hos libros, quo-
rum Inscriptiones
sequuntur

Obedientia hominis Christiani.
Mammona in justum.
Pontificiorum Prælatorũ praxis.
Commentarius in VII. Matthei caput.
Commentarius in Tractatũ ultimam vo-
luntatem & testamentum.

Responsio ad Thomam Mori Equitis Dia-
logos.

Doctrina Cane Dominica adversus
Morum.

De Sacramento Alaris.

De signis sacramentalibus.

Semita ad Sacras Scripturas ferens.

Dua Littera ad Ioannem Frith.

Omnes hi libelli extant una cum duorum
Martyrum Sanctissimorum Barne-
si & Frithi operibus, lingua verna-
cula in folio.

N 3 IOHAN.

est. Hinc omnia verba que de quibuslibet personis
 dicuntur, sunt ad illas personas, et non ad
 alios. Hinc omnia verba que de quibuslibet
 personis dicuntur, sunt ad illas personas, et non
 ad alios. Hinc omnia verba que de quibuslibet
 personis dicuntur, sunt ad illas personas, et non
 ad alios.

IOANNES BRADEFORD' MAR.

*Ut spirat Christum totis iam sensibus ignem
 hunc hostes tentant fascibus obstruere* B

151

IOANNES BRAD- FORDVS.

IOANNES BRADFORDVS, *Mancunij* in agro *Lancastrensi* natus est. Eum in adolescentia Parentes litteris destinarent, ubi docilitatis & diligentiae laudibus inclaruit; studioq; & exercitatione tantopere profecit, ut mitteretur ad Academiam Cantabrigiensem, & in Regineo Collegio graduum suorum antiquitate commendatus, eidem Collegio Praefectus & Praepositus est. Postea etiam temporibus Regis *Edwardi* sexti, Theologiam publice in Cathedrali Ecclesia Divo Pauli Londinensi sacra professus praegit, ubi pro tempore ministerium illud non minus doctè quam laboriosè praestitit. Sed iniquissimis Reginae Mariae diebus, propter testimonium Christo ejusq; Euangelio perhibitum flammis absumptus, Martirij Laudem consecutus, est Londini in Campo, seu area, vulgo *Smithfeild* appellata, primo Iulij, anno 1555.

Ultima verba quae ab eo prolata audiebantur, fuerunt; *Anglia resipisce.* Reliquit nobis accuratissimas adversus Papisticos Praelatos disputationes suas, quae in Monumentis seu Martyrologio Ioannis Foxi extant, ubi ejus vita & virtutes plenius exponuntur. Et hoc Epitaphium sequens in ejus obitum conscriptum reperio;

Discipulo nullo supra licet esse Magistrum:
 Quiq; Deo servit, tristia multa feret.
 Corripit Omnipotens natum quem diligit omnem:
 Ad Caelum stricta est difficilisq; via.
 Has Bradforde tuo dum condit pectore voces,
 Non hominum rigidas terribilesq; minas,
 Sed ne blanditias non vim nec vincula curas,
 Tradis & accensae membra cremanda pyrae.

CONSCRIPTÆ EDITÆ
QVE SVNT AB EO, LIN-
GVA VERNACVLÆ.

D Va Conciones, prima de Resipis-
centia,
Secunda de Cœna Domini.
Litteræ quedam ad Symmartires &
alios.
Responsio ad literas cuiusdam, utrum

liceat Missis, necne, interesse.
Quàm periculosum sit Missas audire.
Examinatio ejus coram Iudicibus Dele-
gatis.
Pie meditationes, quas in Carcere ad-
hibuit, quæ precula illius dicuntur.
Veritatis Querimonia.
Melanthonem de Precibus, Anglicè con-
vertit.

HVGO

HUGO LATYMERUS *Margr.*

CHRISTUM continuis precibus LATIMERUS adorans

Pro vera moritur religione senex

HUGO LATIMERVS.

HUGO LATIMERVS, in Comitatu *Leicestriensi* natus, à puero bonis literis inutritus, postea in Academia *Cantabrigiensi*, ad Doctoratus Theologiæ gradum ascendit, & propter doctrinæ abundantiam, regnante *Edouardo sexto*, Episcopus *Wigorniensis* factus est. Fuit semper ad veræ Religionis propagationem promptus & incitatus, unde cruentis temporibus Reginæ *Mariæ*, suo ministerio & Episcopatu exutus, in carceremq; dejectus, et deinceps rogo adjudicatus fuit. Magnam habuit cum priscorum temporum Patre *Polycarpo* similitudinem, si Martyrij formam & verba quæ Octogenarius ille senex & major paulo ante mortem suam locutus est, expendamus. *Fidelis est Deus* (inquit) *qui non sinit nos tentari supra quod possumus*: et paulo post, *Pater cælestis suscipe spiritum meum*. Confessus modo Pater Latimerus, ita enim appellatus est, confessissimus Christi Martyr et Euangelij testis, *Oxoniæ*, condemnatus est, decimo sexto die Octob: anno 1555. Reliquit nobis, tanquam animæ suæ exemplar, Concionum doctissimorum volumen, è quibus multæ fuerunt habitæ coram Rege *Edouardo sexto*, et *Catharina Ducissa Suffolcienfi*, quæ hodie in manibus hominum teruntur, et sepiusculè Anglico idiomate excusæ sunt.

Plura de illo et vitæ ejus ratione, in Martyrologio Foxi.

NICOLAVS RIDLEYVS

NICOLAVS RIDLEYVS

Mens ardet CHRISTUM. torrentur viscera flamma

Hac perit aeternum sed calor ille manet

De eo plura in hunc / martyrologio habentur

scripsit per hunc tractatum
martyrologio habentur
scripsit per hunc tractatum
martyrologio habentur

scripsit per hunc tractatum
martyrologio habentur
scripsit per hunc tractatum
martyrologio habentur

NICOLAUS RIDLEIVS.

NICOLAUS RIDLEIVS, genere nobilis, et in *Episcopatu Dunelmensi* natus: in adolescentia sua multis clarissimis virtutibus excoltus fuit. Parentes enim Doctoribus eum expoliendum tradiderunt, unde Linguarum cognitionem sibi comparavit, et in Academia *Cantabrigiensi* ad Baccalaureatus Theologici gradum proventus est, ubi postea Aulae *Pembrokianae* Praefectus fuit. Deinceps verò regnante Rege Edouardo sexto, *Rothenensis* Episcopus cum esset, non ita multò post, propter raras animi dotes ad Episcopatum *Londinensem* translatus est. Sed miseris et alienissimis Reginae *Mariae* (penè amaritudinis dixerim) temporibus, a suo ministerio & dignitate dimotus dejectusque, ad flammam damnatus, perijt. Poterit ille quidè aliquo modo cum Sancto Patre et Martyre *Ignatio* comparari, non modo propter ejus eriditum de Coenâ Dominica tractatum, sed etiam quod impius carnifex *Bonerus* Episcopus, qui eum ad perniciem vocavit, magnam affinitatem habuit cum immani illa Bellua quæ Sanctum *Ignatium* devoravit.

Hic delibatus Christianorum flos, Christianæ et Evangelicæ professionis nomine, Martyrium nequaquam detrectavit, sed eodem die, et eadem horula, Oxoniæ, cum Hugone *Latimero* in cineres redactus est: Novissimaque verba quæ ab ore ejus excepta fuerunt, sic se habent; *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.* De eo plura in Foxi Martyrologio habentur.

SCRIPSIT PRÆTER TRAC-
tationem de Coena dominica,
quæ & edita sunt, Anglicè.

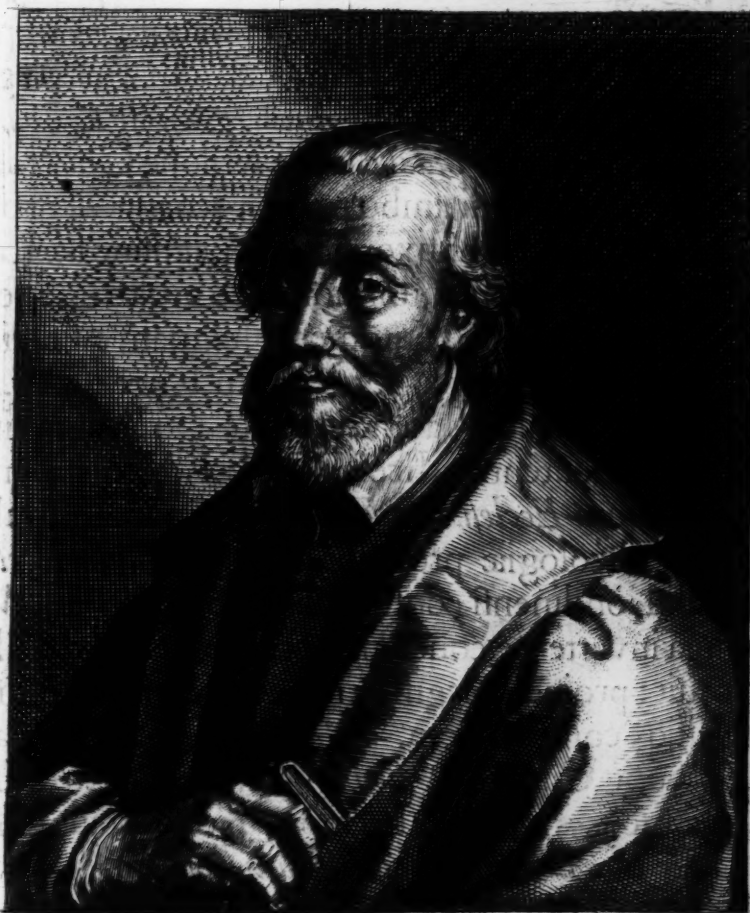
COnlocutio cum *Latimero*.
Coena dominica celebratio,
Amica valedictio, quam cum

Oxonia in Carcere detineretur, ad omnes ejus verè amicos & fautores conscripsit.

Lugubris Lamentatio de misera conditione Ecclesiae Anglicanae, propter recentem Evangelij Apostasiam.

IOAN.

IOHANNES ROGERSIVS MART
*Te pietas alium IANE: hinc abduxit in orbem
Martyrem ut et patriæ redderet inde tua* **B**

IOANNES ROGERSIVS,

IOANNES ROGERSIVS, adolescens in Academia *Cantabrigiensi* operam literis dedit, ubi remansit usq; dum veri Christiani Mercatoris hortatu et impulsu, suæ conscientiae tranquillitati consulturus, regnante *Henrico octavo*, transmarinas regiones petijt: Et quamprimum *Antuerpiam* in *Brabantia* pervenit, *Guilielmo Tindallo* uti et *Milone Coyerdallo* familiariter usus est, qui ambo propter Euangelij professionem exulârunt. Ibi uxorem duxit, et illinc migravit *Witebergam* in *Germaniâ*, ubi, non adeo multo interjecto tempore, tam accuratè Teutonicam linguam edidicit, ut ibi sacros ordines suscepit. Ceterum, Rege *Edovardo Angliæ* gubernaculum administrante, remigravit in *Angliam*: Et sententia *Nicolai Ridley*, Episcopi Londinensi, Vicarium *Ecclesiæ Sancti Sepulchri* adeptus, publicus etiam Theologiæ professor in *Divi Pauli Ecclesia* cathedrali Londinensi constitutus est: Sed Regina *Mariâ* omnia invertente, concionari prohibitus est, sed filere non potuit: proinde, magni animi constantia ob Christi Euangelijq; confessionem. *Martyrij Corona* donatus est; quippe, in Campo, *Smithfeild* dicto, quarto die Februarij, anno 1555. combustus mortem obiit: ejus ultima verba fuerunt, *Domine, accipe spiritum meum*.

De eo et vita ejus, plura in Martyrologio Foxi.

LAVRENTIVS SÄDEERV'S MAR.
Divino Martir SANDRVS plenus amore
Nec flammæ timuit carnisq; cumbæ minas

AB

LAURENTIVS SANDERVS.

LAURENTIVS SANDERVS, adolescens in Collegio *Aetoniensi* studijs literarum incubuit, è quo in Collegium *Regale* apud *Cantabrigienses* cooptatus est : & postea tyrocinium apud Mercatorem quendam Londinensem exercuit : sed, quum literas prægustâssset, illud vitæ genus non probavit, & frequenter in lectione verbi Divini versatus, majoris doctrinæ & cognitionis studio inflammatus est; unde amicis ipsius in consilium adhibitis, Mercatoris exercitium reliquit, Cantabrigiamq; reversus est, quumq; in suprâ memorato Collegio aliquandiu studia Musarum recoluisset, Theologus & perdiligens Pastor exitit. Ministerio autem suo, ut plurimum *Lichfeldiæ* in provincia *Staffordiensî* & in religiosissima Civitate *Coventria* in Comitatu *Warwicensi* functus est.

Sed tandem sanguisuga *Bonerus* ei silentium indixit, eumq; exauctoravit, & de gradu summotû, accivit Londinû, ibiq; in vincula cõjecit: Et, ut verbo expediã omnia, remissus *Coventriam*, Christi Euangelij defendendi causa, fasces & flammæ, læto infractôq; animo pertulit, & in Vivario, paulò extra Urbem sito, combustus est. Ad Palam alligatus & flammis ipsum corripientibus, hæc ultima emisit verba. *Salve ô vita, optata advenis* : octavo Febr: A° 1555. Vide plura de eo in Martyrologio Foxi.

THOMAS CRANNERVS

Errores CRANNERE tuos tandem vltus amore
CHRISTI fers flammis. Martiriumque subis

B

THOMAS CRAN- MERVS.

THOMAS CRANMERVS, in Comitatu Nottinghamensi ex perantiqua Normannorum prosapia oriundus, in Collegio Cantabrigiensi *Ihesu sacro* institutus, mirabiles in Literis progressus fecit, & per illustrem operam Ecclesię Christi navavit; cujus vitā non solum in Martyrologio *Foxi* sed etiam in Libro de *Antiquitate Brittannicę Ecclesię*, & a doctissimo Iacobo *Verbeiden* in Effigiibus suis, tam graphicę in publicum editam reperies, ut eam etiam si omnia summa fecero melius describere nequeam. Hoc tantumodo accipe: Post mortem venerabilis *WARRANI* factus est Archiepiscopus Cantuariensis a Potentissimo Rege *HENRICO VIII* Anno Dⁿⁱ. M D xxxij. in cuius amore & favore non minimus erat Magnus ille noster *CRANMERVS*. Et dum vixit Henricus R. hic noster Pręsul derasus & imberbis erat: at post mortem Regis barbam alebat prolixam usq; ad obitum; prout hic depingitur. Primusq; ille fuit Archiepiscopus (si unum excipias, Ricardum *Scropium* Eboracensem Archiepiscopum) in Anglia ex legum formula & juridico processu summo supplicio affectus. Nam ut numerum Martyrum augeret flammis Oxonię absumptus occubuit ^{1556.} xxi. Martij, anno ejus seculi ^{1556.} quinquagesimo sexto: Et hæc Epitaphia versusque sequentes de eo reperio;

IN EFFIGIEM THO: CRANMERI
Arch Cant: Gualtherus Haddonus.

E T pius & clemens Thoma Cranmere fuisti
Tempora læta dedit, tempora dura Deus.
Tu Testis Christi crudeli addiceris igni,
Nunc duris reddant tempora læta vicem

PALL

THOMAS CRANMERVS.
PALINODIA DE D. THOMA
Cranmero in Carcere.

163

T E Cranmere gravis fontem prope fecerat error:
Sed revocas lubricos ad meliora pedes
Te docuit lapsus magis ut vestigia firmes,
Atque magis Christo consociere tuo,
Utq; tuæ melius studias hærescere causæ:
Sic mala non raro causa fuere boni:
Et bene successit: nam ficta & adultera turba
Flludens alijs, luditur arte pari.
Nempe sic est frustratus fraude papissimus:
Et cessit summo gloria tota Deo.

RODOLPHVS SKINNERVS DE
ejus Martyrio.

S Uccubuit Sanctus præsul Cranmerus in quâ
Pontificum rabie, fraude doloq; perit.
Quod verbo invicto dejecerat ense Papatum
Quod docuit pura quærere mente Deum.
Quodq; ANTICHRISTI subverterat impia regna,
Regna pijs Anglis heu tolerata diu.
Hinc pius & clemens crudeli addicitur igni,
Et dant innocui membra cremanda viri.
Huc ubi jam ventum est, dextram projecit in ignem,
Projectamq; tenens talia dicta dedit:
Primum peccasti primum & sentire dolorem
Debes, ob CHRISTO dextra inimica mea,
Immotamq; tenet dum deflagraverat omnis,
In cineres totam dum cecidisse videt.
Cætera cum pereant flamma (mirabile dictu)
Cor manet illæsum post ubi flamma perit.
Ecce invicta fides inviolabile servat,
Nec medijs flammis Corda perire sinet.

THOMAS CRANMERVS.
IN MORTEM D. THOMÆ
Cranmeri.

INfortunata est fœlix qui numine leſo,
Cuſſus gaudet commoditate boni.
Infœlix illa eſt vero fœliciter, orbi
Inuiſus quiſquis triſtia fata ſubit.
Hoc Cranmere probas vitæ præſentis amore
Dum quæris ſanctam diſſimulare fidem
Et dum Conſilijs tandem melioribus uſus,
Præponis vitæ funera ſæua tuæ.

INTER OCCVPATIONES VA-
rias compoſuit CRANMERVS
ediditq; hæc

Catechiſmum doctrina Chriſti-
anæ. (1a.)
Ordinationes Eccleſia reforma-
De miniſtris ordinandis. lib. 1.
De Euchariftia cum Luthero. lib. 1.
Deſenſionem Catholica doctrina
Ad veritatis profeſſores.
Iura Eccleſiaſtica tempore Edouardi R.
Contra Gardineri Concionem.
Doctrinam Cene Domini, lib. 5.
Locos Communes ex Doctõribus, lib. 12.
Homilias Chriſtianas
Ad Ricardi Smithi Calumnias,

Conſutationes veritatum non Scrip-
tarum.

De non ducenda fratria, lib. 2.
Contra Primatum Papæ lib. 2.
Adverſus Purgatorium Papæ lib. 2.
De Iuſtificatione lib. 2.
Pias Precaſiones.
Epiſtolas ad viros eruditos.

SCRIPSIT EX CARCERE.

Contra ſacrificium Miſſæ.
Contra adorationem Panis,
Ad Reginam Mariam,
Et alia quadam.
Bibliorum Tranſlationes Anglicas plu-
ribus in locis emendavit, præſatio-
neſq; addidit.

IOANNES BALEVS

Hostis Romani Vehemens Censorque Basili
BALEVS. tali fronte decorus erat. A. Sud.

IOANNES BALEVS.

IOANNES BALEVS, natus in comitatu *Soffolciensi*, *Cantabrigiæ* institutus & ex-
 politus est: cuius opera in detegendo *An-*
tichristo & enucleanda *Ioannis Apocalypsi*,
 valdè fuit illustris. At inter alia, ejus vitæ
 ratio tam accuratè succincteq; a *Verhei-*
den exactissimi judicij viro descripta est, ut ingenuè con-
 fitear me in subsequente narratione seu *Βιογραφία*, suis ipsius
 verbis & stylo usum esse.

Baleus Anglus, patriâ Sudovolgus: (nos dicimus *Suf-*
folcius) qui a parentibus ut ipse de se testatur, numerosa
 prole tum gravatis, tum *Pseudoprophetarum* præstigijs
 delusis, duodecim annorum puer in *Carmelitani* Mona-
 chatus *Barathrum*, in urbe *Nordovicensi*, (nos dicimus
Norvvicensi) trudebatur, qui illic ut *Cantabrigiæ*, ob-
 scuræ *Papistarū Theologiæ* & artibus incumbens, exorta
 jam *Euangelij* luce ab illustri Domino *VVentfordo* se-
 riò excitatus, protinus divina bonitate ab arido illo *Car-*
melitarum monte in floridam ac fœcundam *Euangelij*
 vallem fuit translatus: Ex suggesto ad tribunalia mox
 tractus, *Eboraci* primùm sub *Læo*, *Londini* postea sub
Stokisleio, *Archiepiscopis*: verum a *Cromvvello*, *Henri-*
co Regi à *Consilijs*, *Baleus* ob elegantes à se editas *Co-*
mœdias fuit liberatus. Per tyrannidē *Episcoporum* *Ex-*
ul, in inferiori *Germania* octennio mansit: in qua *Anglico*
 sermone multa conscripsit opuscula: Ab *EDOVARDO VI.*
Rege optimo revocatus, & *Ossoriensis* in *Hibernia* *E-*
piscopus factus, *Christum* crucifixum prædicavit. Sub-
 lato *Rege* sanctissimo, & *Baleum* *Mariana* illa *Hyems*
Hiberniâ expulit. Qui sexcenta quum evasisset pericula,
 à *Piratis* captus, spoliatus, irrisus, immaniter habitus fu-
 it, ac demum venditus. Pretio soluto dimissus, in *Ger-*
maniam, tutissimum *Christiane* pietatis portum se rece-
 pit. *Basilie* agens Opus illud suum, *SRIPTORVM* scilicet
Illustrium Maioris Britanniae, *CATALOGVM*, XIII,
 CEN.

CENTVRIAS continentem, Typographo Operino, evulgavit. Quo constat ipsum Bibliothecas plurimas excussisse, easdemq; a tineis et blattis liberasse, legendo, colligendoq; nomina et scripta eorum qui in Britannia omnibus ferè seculis ad annum usq; Christi M. D. LVII. Litteris scriptisque claruerunt. Quo in opere et Romanorum Pontificum Successiones, vitas, Exitus summa diligentia explicavit, eaq; Paparum facinora e tenebris eruit, quæ non ita sine Baleo ANTICHRISTI hostibus constitissent. Opera IO. LELANDI Londinensis multum est hic adjutus: qui Antiquitatum Britannicarum, nominis gloriæq; Patriæ studiosis, et Baleo ipso auctore celebris evasit. In Germania vivens amicos sibi maxime habuit *Alexandrum Alerium* et *Ioannem Knoxum* Scotos, quibus et *Catalogum* Illustrium virorum Scotiae inscripsit: Sic *Gesnerum*, *Simlerum*, et *Lycofthenem*, quibus operis partem consecravit: qui postea Bibliothecas suas, Tiguri sæpius editas, Scriptoribus Britannis Eruditionis nomine clavis, Baleo auctore, auxerunt atque exornarunt. Cui et diligentissimus et omniscius ille *Gesnerus* in amicitiae symbolum MITHRIDATEM suum, sive de differentiis Linguarum, tum veterum, tum quæ hodie apud diversas nationes in toto Terrarum orbe in usu sunt, Observationes dedicavit. Quàm insignis hic Hostis Rom. Antichristi fuerit Baleus, cognoscere licet ex *Laurentio Humfredo*, (nostro) Romanarum Papisticarumq; Antiquitatum, indagatore solertissimo, qui ita in sua onere seu Prophetia Romæ, inter cætera, de Baleo:

Plurima LVTERVS patefecit, *PLATINA multa:*
Quædam VERGERIVS cuncta BALEVS habet.

Hic igitur Baleus is, qui nobis Cacus illum ex impurissima spelunca, latrocinij, sacrilegij, nequitij nefandisq; libidinibus infami, in primis extraxerit.

Obijt in Hibernia in sexagesimo septimo anno ætatis suæ, circa annum Redemptionis nostræ 1558. Crudeliter a sanguinolento Papista interfectus.

BALE-

BALEVS EXTRA REG-
NVM PAPISTICVM EDI-
DIT HÆC:

Anglorum Heliades.
 Britannia Scriptores.
 In Waldenitres Tomos.
 In Fasciculum Xizaniorum ejusdem.
 In Polydori Inventiones Rerum.
 In Io: Textoris Officinam.
 In Catalogum Capgravi.
 In vitas Pontificum Barnes.
 Epitomen Lelandi de viris Illust.
 Acta Romanorum Pontificum.

Comœdias sub vario Metrorum
 genere.

Vitam D. Ioannis Baptiste.
 De Christo duodenni.
 De Baptismo et Tentatione.
 De Lazaro resuscitato.
 De Consilio Pontificum.
 De Simone Leproso.
 De Cena Domini et pedum Lotione.
 De Passione Christi.
 De sepultura et Resurrectione.
 Super utroque Regis conjugio.
 De sectis Papisticis.
 Contra Momos & Zoilos.
 Proditiones Papistarum.
 Contra adulterantes Dei verbum.
 De Ioanne Anglorum Rege.
 De imposturis Thoma Becketi.
 De magnis Dei promissionibus.
 De predicatione Ioannis.
 De Christi Tentatione.
 Corruptions Legum diuinarum.
 Amoris Imaginem.
 Pammachii Tragedias transtulit.

ALIOS LIBROS PROSA
 ANGLICO SERMONE
 EDIDIT.

In Apocalypsin Ioannis.
 Adversus Impostorem Standicum.
 Contra Iurandi Consuetudinem.
 Certamen Ioannis Oldcastelli.
 Acta Calibum Anglicorum.
 Dialogos quosdam.
 Cantiones Christianas.
 Contra Baalis Sacrificulos.
 Apologiam pro Barnes.
 Pro Graio contra Smithum.
 Contra Suasionem Papisticam.

Super Anna Askewe Martyrio.
 Ad Elizabetham Regis filiam.
 Contra Cleri Cœlibatum.
 Super Itinerario Lelandi.
 De veris Hæreticis.
 Locupletationem Apocalypseos.
 Expostulationes in Papistam.
 In Mantuanum de Morte.
 Missam Crapuloforum.
 Contra missam Papisticam.
 De vocatione ad Episcopatum.
 Contra Boneri Articulos.
 Super Obitu LVTHERI.
 Confessionem Ioannis Lamberti.
 Hebdomadem coram Deo.
 De Bello Wiclevi contra Papistas.
 Episcoporum Alcoranum.
 Facetias et Iocos sine certo numero.
 Transtulit ex Anglico in Latinum ser-
 monē Examinationem Guil. Therp:
 Ex Latino in Anglicum, Apologiam
 Sebaldi Heydē contra SALVE RE-
 GINA. (glos.
 Epistolam Ioannis Pomerani ad An-
 Opus de Scriptoribus Anglia & Scotia
 recognitum & plusquam quingentis
 Autoribus auctum.
 Opus Lelandi de viris illustribus abbre-
 viatum et in quibusdam auctū.
 In Papistarum Regno versans colle-
 git ac scripsit.

Fasciculum ex omnibus.
 Scriptores ab Helia.
 Scriptores a Bertoldo.
 Additiones ad Trithemium.
 Collectiones Germanicas.
 Collectiones Gallicas.
 Collectiones Anglicas.
 Varia Doctorum virorum.
 Catalogum Generalium.
 Spirituale Bellum.
 Castellum Pacis.
 Conciones Pueriles.
 Ad Hulliensem Synodum.
 Ad quasdam Quaestiones.
 Appendices ad Paleonydorum.
 Historiam Patronatus.
 Historiam Simonis Angli.
 Historiam Franchi Senensis.
 Historiam Divi Brocardi.
 In Prefationem Fastorum Mantuani.

IOANNES IVELLVS EPISC

*Et sacro Gasconum Populum sermone et egenos
Annona. talis Presul Ivellus erat B*

IOANNES IVELLVS,

IOANNES IVELLVS, vir verè *gemmeus*, in agro *Devoniensi* natus, a pueritia literis, linguis et artibus imbutus est in Academia Oxoniensi, primū in Collegio *Mertonensi*, ac postea in Collegio *Corporis Christi*, ubi gradum baccalaureatus Theologici suscepit. Insignis, suo tempore, fuit Euangelij ebuccinator: Sæviente Regina Maria exulavit, et ut libertatem suæ Conscientiæ salvam retineret in Germaniam profugit: Sed Regina Maria fato suo functâ reversus est in Angliam, et in Academia prædicta ad Doctoratus Theologici apicem ascendit; progrediente autem ætate, propter ipsius singularem doctrinam et scientiam Regina et Elizabetha b. m. Episcopatum *Sarisburyensem* detulit, ubi multos annos præclarè Ecclesiam rexit et Christi Euangelium fideliter dispensavit: Nec solum Gubernator et Pastor vigilantissimus extitit, verum etiam multos egregios et præclaros libros exaravit ediditq;, qui tum Anglicè tum latinè extant et vaneunt; imprimis verò illam elegantissimam et inconfutabilem Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ, de qua summè eruditus Petrus *Martyr*, in quadam illius Præfatione, jam Apologiam ipsi annexa, scripsit, et quam vehementer laudavit: Ac Martyris quidem verba recitare non pigebit,

Tua Apologia, frater charissime, non tantum mihi, omnibus modis et numeris satisfecit, verum etiam *Bullingero* ejusq; filijs et Generis, nec non *Gualthero* et *Wolphio*, tam sapiens mirabilis et eloquens visa est, ut ejus laudandæ nullum modum faciant, nec arbitrantur quicquam hoc tempore perfectius editum fuisse, &c.

Hic gemmeus Antistes in morè (ut ita dicā) Prophetæ vitæ finē, anno mortem suam *quatuor* præcedente prædixit, in binis literis ad tum Episcopum *Norwicensem* missis, prout lucidè apparet ex *Bromo* yta ejus a doctissimo *Lauren-*

rentio *Humfredo* nostro accuratissimè descripto; ad quæ te, plura videndi et audiendi cupidum remitto.

Expiravit in domo sua *Monkton-farlea*, *Sarisbury* æq. Cives mortem ejus magna lamentatione prosequuti sunt, anno Dⁿⁱ. 1573. quinquagesimoque ætatis suæ: Et in Ecclesia *Sarisburyensi* in chori medietullio marmoreo lapide sepultus jacet, cum hac Inscriptione sequente.

D.

IOANNI IVELLO Anglo, Devonienſi, ex antiqua Iuellorum Familia Budenæ oriundo, Academia Oxoniensis laudatissimo Alumno: Mariana tempeſtate per Germaniam exuli: Præſuli regnante ELIZABETHA Regina, Sarisburenſis Diœceſeos, (cui per annos xi, menſes ix, ſumma fide et integritate præſuit) Religioſiſſimo, viro ſingulari eruditione, ingenio acutiſſimo, iudicio graviſſimo: Pietate, humanitate egregiè præditi, Theologiæ cum primis cognitione inſtructiſſimo; Gemmæ Gemmarum: immaturo fato Monkton-farlea prærepto, Sarisburie ſepulto: Cælorum Civi; Laurentius Humphredus, Hoc Monumentum, obſervantiæ et benevolentie ergo conſecravit. Anno ſalutis humanæ Chriſto merito reſtitutæ. M. D. LXXIII. IX. KAL. Octob.

Vixit annos xlix. menſes iiij.

Pſalm. 112.

In memoria æterna erit juſtus.

IN

171

IOANNES IVELLVS.
IN MORTEM D. IOANNIS IV-
elli, Ioannes V Volleius in lingua Latina
S. R. E. Scretarius.

Hei mihi quàm celeri fugiunt mortalia cursu,
Quæq̃ minus debet surripit atra dies.
Vivere tu longo fueras dignissimus ævo:
Flende mihi nimium chare Iuelle jaces.
Moribus, ingenio, doctrina, religione,
Nulla ferent talem sæcula longa virum.

SCRIPSIT · EDIDITQVE
IVELLVS.

Synopsin seditiosa Bullæ a Pio quin-
to in Angliam transmissæ anº.
1569. Anglicè.
Breve tractatũ de Scripturis, Anglicè.
Tractatum de Sacramentis, Anglicè.
Concionem temporibus R. Edovardi
habita, in 1. Pet. cap. 4. ver. 11. An-
glicè.
Sex Conciones Regina Elizatha audi.

ente, habitas ad Crucem Paulinam,
Anglicè.
Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ.
Adversus Thomam Hardingum vo-
lumen in quo 77. quæstiones, ex
Scripturis et omnium Conciliorum
ac Patrum monumentis discutiun-
tur, ex Anglico conversum in Lati-
num a Guil. Whisakero.
Replicam adversus Hardingum & ex
Anglico in Latinũ convers. a Tho:
Bradoco.

P 2

DA-

DAVID WHITEHEAD

*Nominis unatui est ALBUM CAPUT altera pars est
 Quadrant in mores scilicet id est tuos
 Candidius nihil esse potest nam moribus id est*

DAVID WHITEHEAD,

AVID WHITEHEAD, adolescens in Academia Oxoniensi institutus, ac ibi sacrae Theologiae Baccalaureus extitit: doctrinâ et cognitione instructissimus cum esset, in omnibus locis ad quos accessit, verbum Dei solidè et syncerè prædicavit:

Quo nomine, tantum apud Reginam Elizabetham b. m. gratiæ fidei et auctoritatis obtinuit, ut ei *Cantuariensem Archiepiscopatum* deferret, quem ille recusavit; Alio etiam tempore cum eadē Regina illum Hospitūlo publico seu Xenodochio prope Westmonasterium de Savoy dicto præficere vellet eam itidem dignitatem respuit, hocq; responsum Reginae reddidit; *Sibi satis esse de vivendi præsidij prospectum, seq̃ suo præsentī statu contentum, velle in vocatione Divinitus sibi imposita, id est Evangelij annunciatione, acquiescere, &c.* In quo apparuit singularis ipsius et penè inaudita, modestia et humilitas: rarum et præclarū hysce nostris temporibus exemplum, in quibus homines paulo appetentiores honorum eminentiam et fortunarū suarum amplificationem, tam in Ecclesia quam in Repub, potius quàm Dei gloriam venantur et aucupantur: (discite ô mortales) Fuit plus minus septuagenarius, et ex ista vita migravit anno Domini 1571.

P 3

MAT-

R.D. MATTHÆVS PARKERVS

PARKERVS docuit Presul. deīn docta reliquit
Scripta. et Scriptores eruit e tenebris. B

MATTHEVS PARKERS,

ATTHEVS PARKERS, in Civitate *Norwicensi* natus, et in Academia *Cantabrigiensi* Literis expolitus est; ubi primū *Bibliothecarius*, seu Lector Biblicus cum esset in Collegio Corporis Christi, deinceps socius ejusdem Collegij factus est: Postea vero ascitus, ut esset Reginae *Annæ Bolteniae* a Sacris, suscepit Doctoratus gradum: At primò ad Decanatum *Stokiensem* evehctus est: Cumq; illa Regina præclarissima in vivis esse desijt, *Rex Henricus octavus* eum fecit Sacellanium suum: *Henrico* autem Rege defuncto, dignus existimatus est qui esset Regi etiam *Edouardo sexto* Sacellanus. Sub utroq; Rege Ecclesiasticas dignitates non vulgares obtinuit; puta, Collegij prædicti Præfecturam, Præbendam *Eliensem*, et ad extremum Decanatum *Lincolniensem*: Quæ omnia augmenta ornamentaq; vivente Principe pio *Edouardo* quietè possedit; imò, ante secundum annum imperitantis *Mariæ*, nullam offensionem vel interpellationem passus est: Tum verò propter ductam uxorem omnibus prædictis honoribus exutus, quamdiu illa Regina vixit inopem obscuramq; vitam agere coactus est. Sed terribili illi Rogo tot eruditione et zelo præstantium consumptore et devoratore in morte Reginae extincto, et Archiepiscopali sede per obitum Cardinalis *Poli*, vacante, Reginaq; *Elizabetha b. m.* in Regali solio collocata, selegit illa nostratem hunc doctissimum *Parkerum* et in Archiepiscopali sede *Cantuariensi* constituit, ut qui ei honoris amplitudini propter doctrinæ excellentiam et Religionis puritatem maximè aptus videretur: Inauguratus autem sive ut dicitur installatus fuit xvij^o. Decembris 1559. quem honoratissimum locum plusquam quindecim annos tenuit. Per illud vero tempus multa et magnifica Charitatis opera edidit. Civitati enim *Norwicensi*, loco natali suo, Po-

lubrum et Gutturneum argenteum bis deauratum, pondus autem erat centum septuaginta tres uncia, largitus est: ad hæc quinquaginta solidos dedit per annum, qui quotannis ejusdem Civitatis egenis et pauperculis erogarentur, curavit autem ut in Ambarvali septimana, sex anniversariæ Conciones in quinque particularibus Norfolciæ Ecclesijs, haberentur. *Rochdalia* in agro *Lancastrensi* Scholam Gramatices instituit. Collegio Corporis Christi sive Benedicti Cantabrigiensi, ubi Musis incubuit, triginta Discipulatus, seu stipendia Scholastica, præberi fecit, interiorem Bibliothecam ædificavit, multosque libros tam excusos quam manuscriptos eisdemque rarissimos ac propter pretium et antiquitatem plurimi æstimandos, eidem Bibliothecæ concessit: Præterea illius Collegij studiosis, trecentas argenti facti bis deaurati uncias: perpetuumque *Divæ Mariæ de Abchurch London* Patronatum donavit. Hæc et multa alia egregia charitatis opera præstitit, quæ absque prolixitate recitare non potui. Sed inter alia singulare ipsius Antiquitatum quæ ad nostrarum rerum antiquas historias pertinent conseruandarum studium silentio præterire nequeo: Quippe nisi ejus cura industriaque prævenisset, pleræque ex nostris priscis historijs periturae essent. Nomenclaturam librorum quos publicari curavit hic attexere placuit. Expiravit anno Dⁿⁱ. 1574. cum septuagesimum secundum annum attigisset: Et in Sacrario Lambethani Palatii, sub plano marmore contumulatus jacet, cum hoc Epitaphio sequente;

S Obrius et prudens, studijs excultus et usu,
 Integer et veræ Religionis amans,
 Matthæus vixit Parkerus, fovit illum
 Aula virum juvenem, fovit et Aula senem.
 Ordine res gessit, recti defensor et æqui:
 Vixerat ille Deo, mortuus ille Deo est.

SCRIPTIS EDIQUE
CVRAVIT.

Concione, cum Martinus Bucerus
sepeliretur, ex libro Sapien-
tia, cap. 4. ver. 7. ad. 19. An-
glicè.
Librum de Antiquitate Cantuariensis

*Eccelesia adeoq. de Archiepiscopis
LXX.
Historiam Anglia Matthai Paris.
Flores Historiarum Matthai Florilegi
vulgo Westmonasteriensis.
Historiam Gyraldi Cambrensis, Thoma
Walsinghami, et alios.*

THO.

THOMAS PARKERVS

THOMAS BECONVS

BECONVS Varys agitatus fluctibus, orbis
Fallaces potuit (vix Superare minas

B

THOMAS BECONVS,

THOMAS BECONVS, in Oxoniensi Academia professor Theologiae temporibus Edouardi Sexti: cum regnaret Maria Martyricida, exulavit in Germaniam; sed Regina defuncta, rediit, et diligens spectatusq; cum pastor tū scriptor claruit: prout constat ex ejus compluribus præclaris & divinis Tractatibus, qui Anglicè extant & prostant, quorum catalogum subjunxi. Nihil ex ejus operibus Latine editum vidi, præterquam eruditam ejus disputationem de *Cena Domini*, quam in suo exilio composuit: ex qua liquebit quantopere veram et reformatam Religionem sit amplexus. Cooptatus est in numerum Præbendariorum *Cantuariensium*, ibiq; ad vltimum vsq; spiritum permansit. Expiravit circa annum 1570. quum esset sexagenarius. In ejus laudem, operumq; ejus Encomium, hos subiectos versiculos invenio, Ioannis Parkhursti Episcopi *Norvicensis*;

Vidi et perlegi doctos Becōne libellos,
 Quos tua non pridem sancta Minerva dedit:
 Disseream si quid legi unquam sanctius, aut si
 Quid potuit populo tradier utilis.
 Auspice perge Deo, tales vulgare libellos,
 Vani loquax sed nec lingua timenda tibi est.
 Sic CHRISTVM possis avido inculcare popello.
 Sic possis nomen condecorare tuum.

OPERA EIVS EXTANT TRINIS VOLVMINIBVS, ANGLICÈ.

Prima pars, seu Tomus 1° continet.

Nova è celo.
Christogonia convivium.
Symposium quadragesimale.
Orandi methodum.
Serviam (seu florum falciculus)
Invectivam adversus juramenta.

Disciplinam militaris.
Davidis Cytharam. Psalm.
Regimen virtutis
Catechismum brevem.
Librum Matrimoniale.
Strenam Christianam.

2. Pars (seu tomus.)

Gemmam jucunditatis.
Principia Religionis Christiana.
Tractationem de jejuniis.

Tractatio

Castellum consolationis.

Anima solatium.

Turrem fidelium.

Equitem Christianum.

Homilias adversus scortationem.

Preceationum fosclos.

Orationis myrothecium.

Morbide Medicinam.

Dialogum de Christi nativitate.

Invektivam adversus adulterium.

Tertius Tomus.

Epistolam ad erummosos Dei servos.

Supplicationem ad Deum pro verbi sui

restitutione.

Missa Pontificia resurrectionem.

Scriptura locos communes.

Comparationem inter Canam Domi-

nican et missam Papalem.

Articulos Religionis, Patrum auctori-
tate comprobatos.

Portentosus Romanorum Pontificum
merces.

Roma reliquias.

Differentiam inter verbum Dei & hu-
mana inventa.

Acta Christi et Antichristi, et de eorum
vita & doctrina.

Christi Chronica.

Novi Testamenti compendium.

Quaestiones de sacra Scriptura.

Verbi Divini Triumphum gloriosum.

Laudem mortis, omnes hi libelli impres-
si anno, 1564. in fol.

Postillam omnium Evangeliorum Do-
miniacalium in 4.

Aegri medicinam, saepe et saorsim recu-
sam in 8.

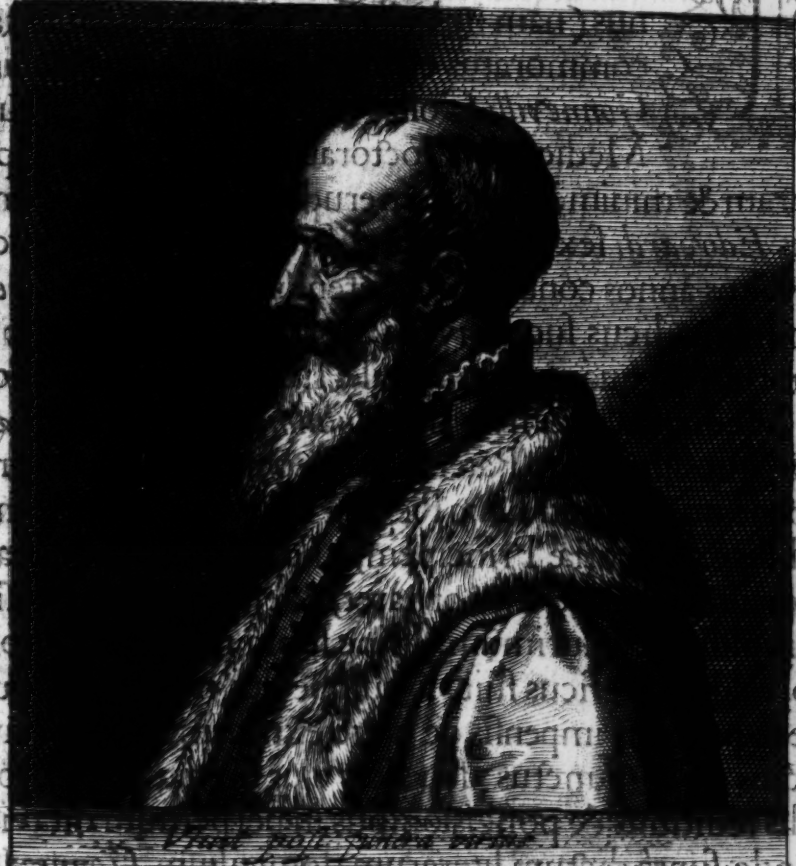
IOAN.

IOANNES CAIVS

IOANNES CAIVS pater Norwicensis
in educatione Caputrigalis & Pater

IO^o CAIVS MEDICVS

*Taliter erat CAIVS Medicus, cuius ab arte
Hic qualem facili saepe in arte dedit*

Obiit Caecilius anno Christi 1573. aetate sua sex-
agesimo tertio, et intererat scholam Collegij Zaccello
inhabens est: monumentod: decoratur in quo, vice
Epitaphij, haec pinas carum vocat invenio.

POST CAIVS

Qu

IOANNES CAIVS,

IOANNES CAIVS, patria Nordvvicensis, educatione Cantabrigiensis & Patavinus (nam in Italiam profectus & Patria commoratus est.) Multa opera dedit in *Gonnevilli Collegio Cantabrigie* & in *Medicinae Doctoratu* insignitus, propter raram & minimè vulgarem eruditionem & peritiam, Regis *Edovardi sexti*, Reginae *Mariae*, & tandem, atq; per multos annos continuos, Sereniss. Reginae *Elizabethae* b. m. medicus successivè factus est, & quod non tam rarum est quàm memorabile, Illa habuit etiam duos alios Medicos alterum nomine *Iulium* alterum vero *Cesarem*, (quos utrosque Pater meus venerabilis jam superstes bene novit,) apud hanc Regiā *Elizabetham*, incomparabilis excellentiae Principem, tantopere gloriā & gratiā floruit *Cajus*, ut eum ornaret, & ejus vivendi praesidia amplificaret plurimū. Hinc supra memorato Collegio valde beneficus fuit : quippe qui maximam ejus partem proprijs impensis de novo extruxit. Hac de causa dictus est conjunctus, seu alter ejus fundator, quod amplis redditibus & possessionibus in perpetuum ditavit. Proinde, supra dictum literarum domicilium, *Gonnevilli & Caij Collegium* denominatur. O I
Hic *Caius* verè, varios Libros de re medica & alijs argumentis conscripsit, quorum Catalogum hic infrā subjunxi.

Obijt Cantabrigiae anno Christi 1573. ætatis suæ sexagesimo tertio, et in recenter ædificati Collegij Sacello inhumatus est : monumentoq; decoratur, in quo, vice Epitaphij, hæce binas tantum voculas invenio.

FUIT CAIVS.

Qui

Qui studio extoluit musas florentibus annis,
 Contulit & patriæ commoda magna suæ.
 Qui stravit faciles aditus ad Apollinis artem,
 Et fecit Grajos verba latina loqui.
 Qui Cantabrigiæ Gonwelli incepta minuta
 Auxit, & e paruo nobile fecit opus.
 Et Qui Mausoleum LINACRO donavit in æde
 Quæ nunc de PAULI nomine nomen habet.
 Qui lucem dedit & solatia magna Chirurgis,
 Ut scirent partes Anatoniæ tuas.
 Arte Macaomia Galenus pene secundus:
 Et Patriæ atequæ ævi gloria rara sui.
 Talis erat CAIVS qualem sub imaginis umbram
 Pene hic viventem picta tabella refert.

VIVIT POST FVNERA VIRTVS.

SCRIPSIT CAIVS.

De emendendi methodo libros 2.
 De Ephemeræ Britannicæ lib. 2.
 De Antiquitate Cantabrig. Academiæ lib. 2.
 Historiam Cantabrig. Acad. lib. 2.
 De Canibus Britannicis lib. 1.
 De rariorum Animalium atq; stirpium historia lib. 1.
 De Symphonia vocum Britannicarum lib. 1.
 De Thermis Britannicis lib. 1.
 De libris Galeni quæ non extant.
 De Antiquis Britannia Urbibus.
 De libris proprijs.
 De pronunciat. Græca & Latine Angliæ cum scriptione nova.
 De annalibus Collegij medicorum Londini.
 De annalibus Collegij Gonnevilli & Caij.
 Compendium libri Erasmi de vera Theologia.
 Atq; hæc quidem ipse commentatus est, & præterea etiam præter Commentarios seu Annotationes scripsit.

In Corn Celsi de medicina libros octo.
 In Scribonij Largi de compositione.
 Medicamentorum lib. unum.
 In Frammiganij opera omnia.
 In Libros Galeni de administrationibus anatomicis novem.
 In ejusdem lib. de motu musculorum duos.
 De sanitate tuenda sex.
 De Ptyzana unum.
 De parva sphaera unum.
 Ad Thrasymbulum unum.
 De ossibus ad Tirones unum.
 Transtulit deinde de Græco in latinum Galeni Libros.
 De placitis Hippocratis & Platonis primum.
 De libris Galeni suis, unum.
 De ordine librorum suorum, unum.
 De diætâ in morbis acutis, unum.
 Item, Niceph. Callisti de confessione in orationibus, unum.
 Chrysostomi de modo orandi Deum.
 Paraphrasim etiam Erasmi in Epistolam Iudæ in vernaculam Ling. translit.

Porro sequentes libros castigavit.
 De administrationibus Anatomicis Galeni, novem.
 De motu musculorum duos.
 De ossibus ad Tyrones, unum.
 De compositis medicamentorum 17.
 De simplicium medicamentorum facultatibus 11.
 De placitis Hippoc. & Platonis, unum.
 De medendi methodo 14.
 De libris suis, unum.
 De ordine librorum suorum, unum.
 De sanitate tuenda, sex.
 Ad Thrasymbulum, unum.
 De Ptyssana, unum.
 De victus ratione in morbis acutis, unum.
 De succidaneis, unum.
 De septimestri partu, unum.
 De humoribus, unum.
 De brevi designat. dogmatum Hippoc. unum.
 De usu partium 17.
 De locis affectis omnes, additis argumentis singulorum.
 De febrium differentia, unum.
 De morborum differentia, unum.
 De differentiis symptomatum, unum.
 De causis symptomatum 3.
 De morborum temporibus, unum.

De purgantium medicamentorum potestate, unum.

De his qui purgandi sunt, quibus medicamentis, & quo tempore, unum.

De anatomia Hippocratis, unum.

De dissectione musculorum Galeni, unum.

De medicina libros 8. Cornelij Celsi.

De compositis medicamentorum librum unum Scribonij.

Postremo ipse primus invenit & in lucem protulit sequentes Galeni libros.

Primum de decretis Hippocratis et Platonis Græcum.

De comate Græcum, 1.

Hippoc. de medicamentis Græcū, unum.

Fragmentum libri septimi de usu partium Galeni.

Bonam partem libri de succidaneis.

Et de Ptyssana qui defuit.

Postremo promittit historiam Norvicensem, et castigationem operum Galeni.

Ceterum quo consilio singula scripseris, et quenam ex his et ubi in publicum editi sunt, diligenter ab ipso exponitur in libro de suis libris proprijs, Londini edito, anno Dom. 1570. per Guilielm. Seresium, & quo singula studiosi petere poterunt.

RO.

ROBERTVS ABBATVS EPIS. SARUM

*Quos Deus infundit Sanctorum mentibus ignes
Praclaro ABBATVS tradidit ingenio.*

B

ROBERTVS ABBATVS,

ROBERTVS ABBATVS, ex honestissima familia ortus, Guilfordiæ natus: Literarum cognitione in Collegio Balliolensi & Academia Oxoniensi educatus; S. Theologiæ verè Doctor; prædicti Collegij Præfectus, sive Magister, ejusdemq; facultatis in eadem Academia professor Regius, seu Cathedræ Doctor: in qua dignitate successit Thomæ Hollando, nostro T. D. clarissimo; quam cum summa laude V. annis sustinuit: Hic Abbatvs noster doctus piusq; post officium Pastoris xx. annos perfunctum & post errores Pontificios ab eodem nervosè (scriptis editis) confutatos, a Rege serenissimo *IACOBO* electus, & in Episcopum Sarisburiensem consecratus est 3. Decembris A°. 1615. Et in hoc munere *SEFFRIDI* Cicestrensis Antistitis fælicitatem æquavit, quod Episcopus ipse fratrem videre contigerit Archiepiscopum Cantuariensem, Angliæ totius Primatem, &c.

In hac autem cum versaretur sede, doctum illud & solidum de Gratia & perseverantia Sanctorum opus parturijt, quod ipsius quasi Cygnea vox fuit; ejus hic adjiciam ad Academiam Matrem elegantem *Apostrophem*, nec-non quæ sub finem operis posthumi addita est, *Attestationem*.

Salve veneranda Mater, Academiarum decus, & gloria: continere me non possū, ut in nomine Tuo non attollam, & exultem animo, beatumq; me prædicem, cui in fælicissimo omnium Gymnasio discere pariter, & docere datum est. Mille ego Tibi salutes, mille fælicitates, prosperitates omnes, & successus exoptare nunquā desinam. Tibi hoc negotium sub potentissimi Principis auspicijs agitur: Tibi repetitus labor hic, cui pro Te aliquando in scholis Tuis sudatum est. Id nempè agitur ut cavere discant Alumni Tui Arminios, Bertios, Grevinchovios, *Thomsonios*, & reliquos istos Scriptores, quos pruritus ingeniorum

geniorum occupat, ut in assuetis nunquam acquiescant, nunquam se aliquid esse credant, nisi novitates singulares producant. Et quidem, quæ fuisti jampridem, opinor, ab his furoribus omnino libera, nihil dubito quin in pietate Tua manear, & utinam semper manear, & pro certo habeas veriora illa esse, quæ antiquitus ex Ecclesiæ Catholice judicio definita sunt, & ab eodem nostro religionis usu recepta, quam quæ curiosa levissimorum hominum ingenia ad plausum sibi de peregrinate captandum à profligatis hæreticis mutuata prodiderunt. Atque utinam in animis studiosorum infideant magis, & magis, quæ in discessu nostro inter cætera hortati sumus, ut post vera fidei jacta fundamenta, missis illis jam innumeris recentium transmarinorum, non libris, sed chartarum maculis, ad veteres Scriptores se accomodent, è quibus Theologiæ verissimas opes eruant, absq; quorum lectione, atque usu quàm elumbes, quàm jejunæ, quàm invalidæ plerunq; nobis sint orationes, disputationes, tractationes, res ipsa loquitur, non sine stomacho nonnunquã auditorum, siqui doctiores sunt, qui pro solida doctrina sentiunt se nubes, & umbras complecti, quæ terendis tantùm bonis horis accommodatæ sunt. Neque tamẽ dum veteres commendando, Scholam excludo, immò modo adhibendam esse sentio, sed ita, ut sit ancilla, non Domina, & afferenda sit ad illam fidei doctrina, non inde referenda. Recentiorum in tanta Scriptorum varietate, tanta vanitate delectus, & modus habendus est, ne otio studiosi abutantur legendis scriptiunculis quibusq; , quæ latrinis potius, quam doctorum hominum Bibliothecis dignæ sunt. Hæc ego dicta vobis, ornatissimi Academici, magna cum voluptate recolo, quia conscius mihi sum quanto cum affectu & benevolentia dicta sunt, eò certè ut Hierosolymam illam vestram tanquã ex insulis fortunatis fortunatissimam excolere opera vestra, & omni modo adornare studeatis. Utinam Tui Tibi non desint, Academia Florentissima, quæ Tuis non ulla in re deesse probaris. Utinã animadvertant semper, & sentiant in studio atque industria, in

literis ; & doctrina quantæ verarum voluptatum deliciæ contineantur, quanta animorum serenitas, quanta gloriæ magnitudo ; de otio atque inertia, de libidine, de com-
potationibus, & fumis quantæ sordes, quanta ignominia quanti conscientiarum aculei supersint. Certè vivunt virtutum, vivunt industriæ nomina, & fruuntur luce, quando isti sordidarum voluptatum aucupes sepeliuntur in tenebris, & vix quidem, nisi cum nausea & sreatu, & vomitu, memorantur. Spero interim ego de Te, spero de Tuis optima, charissima mater mea. Utinam vigeas, utinam floreas, magisq; , ac magis crescas in columnam fidei, firmamentum veritatis, usque ad adventum *IESU CHRISTI*.

Haftenus ex Prefatione ejus ad Lectorem. Attestatio autem sic habet. Dioecesi Sarisburiensi ei demendata: quam annis non amplius duobus, & tribus mensibus administravit. Dum verò non solum publicis curæ Episcopalis occupationibus implicatur, sed & privatis studijs Theologicis penitus pertinatusq; adhæret, ex sedentaria vitæ ratione, calculo intra renes concepto gravissimè laborat, ac annum jam agens quinquagesimum octavum cum ejusdem morbi paroxysmo ultimo, per aliquot dies protracto, invictâ patientia conflictatus; tandem non sine ingenti cleri sui, populiq; luctu, et penè incredibili Sarisburiensis Civitatis mœrore placidè in Domino conquiescit. Imminente morte convocat domesticos, & fidei suæ professionem interruptis, ac moribundis vocibus exorsus, cum amici monerent huic ut subfederet labori, extare enim doctrinæ, ac fidei suæ in scriptis a se, editisq; operibus confessionem; annuit; & scripta sua omnia suprema hac voce obsignavit. Illa (inquit) fides quam scriptis meis propugnavi, Veritas Dei est, in ejusque assertione morior. Et sic (inquam) spiritum amisit, mense Martij A°. 1618. Inque Ecclesia sua Sarisburiensi Sepultus jacet.

SÉRIES RELIQVORVM
OPERV SVORVM EDITO-
RVM.

Contra Gu: Bishopium Anglo
papistam, Doctorem Pontifi-
cum, in defensione Guilielm:
Perkinsi cujus titulus est Catholicus
Reformatus (opus elaboratissimum)
tomi.3. Anglicè.
Demonstratio Antichristi, contra Car-

din. Bellarminum, & alios Papico-
las, Latine.

Defensio librorum suorum contra Ca-
villationes & Sophisticationes Eu-
dæmonis-Ioannis: pro Is: Casaubo-
no: & contra Apologiam Eu-dæ-
mon-Ioannis pro Garneto, &c.

Semita antiqua. 1. Concio habita Ox-
onia, Latine extat Tho. Draxo in-
terprete.

De pietate Regis contra Superstitionem

IACO.

IACOBUS MOUNTAGU EPISCO. WINTON

*Antistes claro perognatus stemmate vicit.
Praclarum castis moribus ingenium.*

IACOBVS MON- TAGO

QUVM legeris Vintoniensem Episco-
pum fuisse IACOBVM MONTAC-
TVM, & Sacelli Regij Decanum & nobi-
lissimi Ordinis Periscelidos Antistitem, &
sapientissimo Regi IACOBVS privatis
consilijs; scias Lector, hos titulos literis &
virtute eum meruisse, ut de longa nobilitatis serie, a Mon-
tacutis Salisberia olim Comitibus, nihil dicam. Patrem
habuit ex ordine equestri, D. Edovardum, a Boughton,
in comitatu Northamptonensi; Avum ejusdem nomi-
nis, Angliæ Prætozem præcipuum; Henrici octavi Con-
siliarium; Matrem verò Elizabetham, nuperi Baronis
Haringtonij (nostri, senioris,) sororem. Conveniens ge-
neri obligit educatio in inclyta Cantabrigiensi Acade-
mia, quæ insolitos ejus in literis profectus novo etiam
privilegio compensavit, collatis & Magistrij & Doc-
toratus insignibus priusquam leges Annales paterentur.
Habet & Academia, quod illi imputer, aucta propter
eum Collegio Sydneano, quod fundavit Francisca Syd-
nea Sufflexiæ Comitissa illius agnata, Henrici Sydnei
nostri, ex equestri Periscelidos ordine, qui Robertum
præsentem Leicestriæ Comitem genuit germana soror.
Præses ejusdem Collegij factus, quum circumjacens fun-
dus odoris fæditate infamis esset, Trumpiniam aquam
novo alveo deduxit in hortos Collegij, communicata
urbi & Academia salubritate.

Quanta autem felicitate juventutis studia direxerit,
testantur magna ingenia, quæ elaboratissima ex ea offi-
cina prodierunt. His artibus, quum serenissimo nostro
Regi innotuisset, sine mora Sacellanus ejus Ordinarius,
Lichfeldiæq; & Sacelli Regij, mox Vigornia Decanus
factus est; Bathoniensis deinde & VVellensis Episco-
pus, Quæ in sede ita se gessit, ut octo annis, quibus præ-
fuit, non sibi sed publico honores gessisse visus sit. Pau-
peres

peres in Prochorophio beneficium Procuratorem omnes boni illius loci hospitalem Episcopum amiserunt. In tumentibus verò opera publica, quæ collapsa restituit, id unum solumq; egisse videatur, adeo jam nitent, quæ fuit & ruinis antea squaliebant: ut Palatium Episcopi VVellense, cum hortis & æde sacra, domusq; Banovellana. Et quod grata posteritas nunquam silebit, templum Banoniense, quod *Oliverus* Episcopus, centum ab hinc annis, inchoavit, ejus maximè impensa absolutum fuit. Hunc templo, nisi morte fuisset præventus, & canentium Chorum daturus erat, & Decani Capituliq; dignitatem; & nunc fratres ejus Equites clarissimi, Henricus & Sydnus, apud Regē satis videntur cavisse, ne irritum fiat honestissimum defuncti propositum. Deniq; ad sedem VVintoniensem translatus, novam sibi obvenisse interpretatus est, non honoris, cujus jam erat satur, sed oneris materiam. Stat magnificentiae illius insigne monumentum, Domus Episcopi, in meridionali Londini suburbano, modo in ruderibus suis sepulta, nunc æmula splendidissimis citerioris ripæ Palatii. Stat arx Farnamia aucta jam novis porticibus & cubiculis, ad Regem, quum eēs tractus obiret, excipiendum: ut præterea cætera VVintoniensis sedis domicilia ejus sumptibus restaurata, tanquam ea lege consecratus fuisset Episcopus, nequid labis in Dioecesi appareret. Turrim quoq; in arce VVindsoria, nobilissimi ordinis Periscelidos Antistiti dicatam, pari studio sumptuq; ornavit: nec passus fuisset aliquando sibi deesse, quod bene ageret, si non mors, quæ illi senectam invidit, jussisset desistere. Facile ex his conjicias observatissimum eum fuisse antiqui Canonis, quo jubentur Episcopi facultatum Ecclesie quadrantem sacris ædibus reparandis impendere; quum constet hunc nostrum, in ea mediocritate Fortunæ supra viginti milia coronatorū erogasse.

Obijt Grenovici Hydropicus, quadagesimo nono ætatis anno, XIII. Kalend. Augusti, M.D.C.XVIII. relictis quatuor fratribus splendidissimis Equitibus Edo-

vardo

vario natus maximo Henrico Angliæ Præatore præcipuo, Carolo qui funus magnificè procuravit, & Sydnæo libellorū supplicū Magistro; quos Deus illi voluit superesse, ut Regi & Reipub. vivendo fraternæ virtutis tenorem continuent. Collegio Sydnæano memor ibi iuventutis transactæ nutricia solvit moriens, legata Bibliotheca bene instructa et annuo pecuniæ proventu. Corpus in templo Bathoniensi condi voluit, ubi monumentum illius cernitur magnificum ex indice lapide & alabastrite. Quam invitis hominibus decesserit, luctu fere publico testatum est. Nec enim modo familiam suam afflixit morte Antistes noster, sed Academiam utramq; & Aulam & Ecclesiam vocavit in partem mæoris. Et Rex Optimus, quem viventem propter officij assiduitatem & cultum ingenij & intemeratam fidem semper habuit charissimum, desiderij & tristitiæ sensu parentavit defuncto. Apud ceteros hoc consequutus est, ut nemo ejus morte gavisus fuerit: fruebatur enim (quod rarissimum est) munificentissimi Principis gratiâ sine invidia; & quum plurimum posset, opinione omnium plus posse merebatur; non ambitionem et luxum, sed ad Ecclesiæ & bonorum omnium levamen ea usus potentia. Nec minor domi sanctimonia ejus fuit et probitas, quam in publico morum elegantia et affabilitas. Quicquid temporis negotijs subtrahere poterat, precibus et divinarum rerum meditationi consecrabat: itaq; Sanctos Patres, quos in summa admiratione semper habuit, vitæ imitatione unice colebat; castitatis quoq; eorum æmulus, quâ nec verbi inverecundia læsam, secum ad sepulchrū tulit.

R

EDO-

EDOUARDVS DERINCVS.

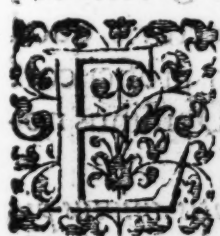
Sedulus inculcans diuini semina Verbi

Expers DERINCVS ambitionis erat

B

EDOVARDVS DE- RINGVS,

DOVARDVS DERINGVS, genere nobilis, antiquâ familiâ ortus, natus est in *Cantio*, & literis tam humanioribus quàm sacris, operam dedit *Cantabrigiæ*, in Christi collegio, ex quo tot Principes & præstantes Theologi exierunt; ubi tantopere profecit, vt industrius & planè diuinus verbi Dei præco euaserit. Quod manifestum fit cum ex solidissimis suis concionibus, (ex quibus illa coram Regina Elizabetha habita de Ecclesiarum & Ecclesiasticorum abusi- bus & curiarum corruptelis facilè excellit), tum ex alijs consolatione plenissimis tractatibus, quæ omnia in lucē prodierunt: sed tantus, & tam perbonus vir, nunquam ullum illustrem locum aut eminentem dignitatem sortitus est, titulo Baccalaureatus Theologici, et sociali stipendio in suprâ memorato collegio contentus: Factusq; est Concionator in Ecclesia Cathedrali sancti Pauli Londinens.

Edovardi *Deringi* ultima verba, habita ab eo in lecto fatali, *Tobia* 26. Iunij, anno 1576. hic inferere æquum putavi.

Deus condonet mihi negligentiam meam, quòd pretiosa Dei dona non magis (dum tempus haberem) converterim ad illius gloriam illustrandum. Nihilominus, gratis Deo habeo, quod his charismatis ambitiosè non sum vsus, nec, ut inanibus hominum Studijs obsequerer. Mihi semel defuncto, reconciliabuntur inimici mei, nisi qui me non noverunt, et qui nullum veritatis sensum habent: Quippe, fideliter, et cum recta conscientia, Domino Deo principi meæ servivi.

R 2

Cum

Cum concludator ei diceret, *est tibi summum beneficium, quod in pace dimitteris, & quod a multis molestijs abibis, quas fratres nostri sustinebunt & sentient*: ille respondit, *ego quidem a multis molestijs migrabo & recedam, & multas post me relinquam*. Si Deus decrevit quod sancti ipsius concoenabunt, cur ad eos non proficiscor? siqua autem restat dubitatio, aut hæsitatio, Dominus noster veritatem patefaciat.

Cuidā dicenti, quod *speraret conticescentis animus pia tamen meditatione exerceretur*: respondit, cheu, miser & fragilis homo, & omnium, electorum Sanctorum minimus, credo, & intueor in Christum salutem meam. Nos universi simul conveniemus in dulci harmonia Domini, Dei exercituum. Quæ & quanta nubes testium hic est? Paulisper, & spem nostram cernemus. Fines sæculorum in nos occurrerunt, & nos citò recipiemus finem spei nostræ, quem ad eò, expectavimus. Afflictiones, morbi, ægrotatio, dolor, nihil sunt aliud nisi quædam mundanæ partes et portiones, a Domino ad nos redeunt. Non sufficit ad momentū incepisse nisi in reverentia Domini cunctis diebus vitæ nostræ nos perseveremus: quippe, in jactu oculi colligemur & auferemur. Ne delicias facite cum verbo Deo, ne illud vilipendite: beati sunt qui bene utuntur linguis suis, dum eas habent.

Lector humanissime, visum autem est mihi in medium proponere eximium Apophtegma prolatum a sanctissimo Deringo, paulò ante obitum ipsius: Ex quo clarè datur videre & discere, dulcem in morte pacem manere eos omnes, qui dum vivunt, sunt in cultu Domini industrii. Ille. n. in lecto suo erectus fuit, & amici ejus eum rogabant, ut aliquid eloqueretur, tum sol faciei ejus illuxit, unde occasionem ita loquendi arripuit,

„ Non est nisi unus sol qui orbem terrarum illuminat:
 „ non est nisi una Iustitia, non est nisi una sanctorum
 „ communio. Si ego essem omnium in universo orbe crea-
 „ turarum præcellentissimus: si Abrahamum Isaacum, Iacobum

cobum (hic enim fuerunt præstantes in mundo viri) iustitia exæquarem, nihilominus necesse habemus confiteri, nos esse magnos peccatores, et nullam salutem, præterquam in Christi iustitia reperiri aut obtineri. Nos autem omnes, indigemus gratiæ Dei. Et quod ad mortem attinet, ego tale Spiritus gaudium sentio & percipio, ut si ex altera parte sententia vitæ, ex altera autem parte, sententia mortis in me pronuntianda foret, millies malletm (quam Deus separationem præfinierit) mortis, quam vitæ sententiam.

Mortuus est, et terræ redditus ad *Tobianas* ædes in Comitatu *Esexiæ*. anno 1576.

SCRIPSIT EDIDITQUE
ANGLICE,

R Esponsionem modestā et succin-
tam adversus *Hardingum*.
Prælectiones in Epistolam ad

Hebræos.

Concionem quædam coram Regina et in
Turri Londinensi habitas.

Precaationes, privata familijs desti-
natas.

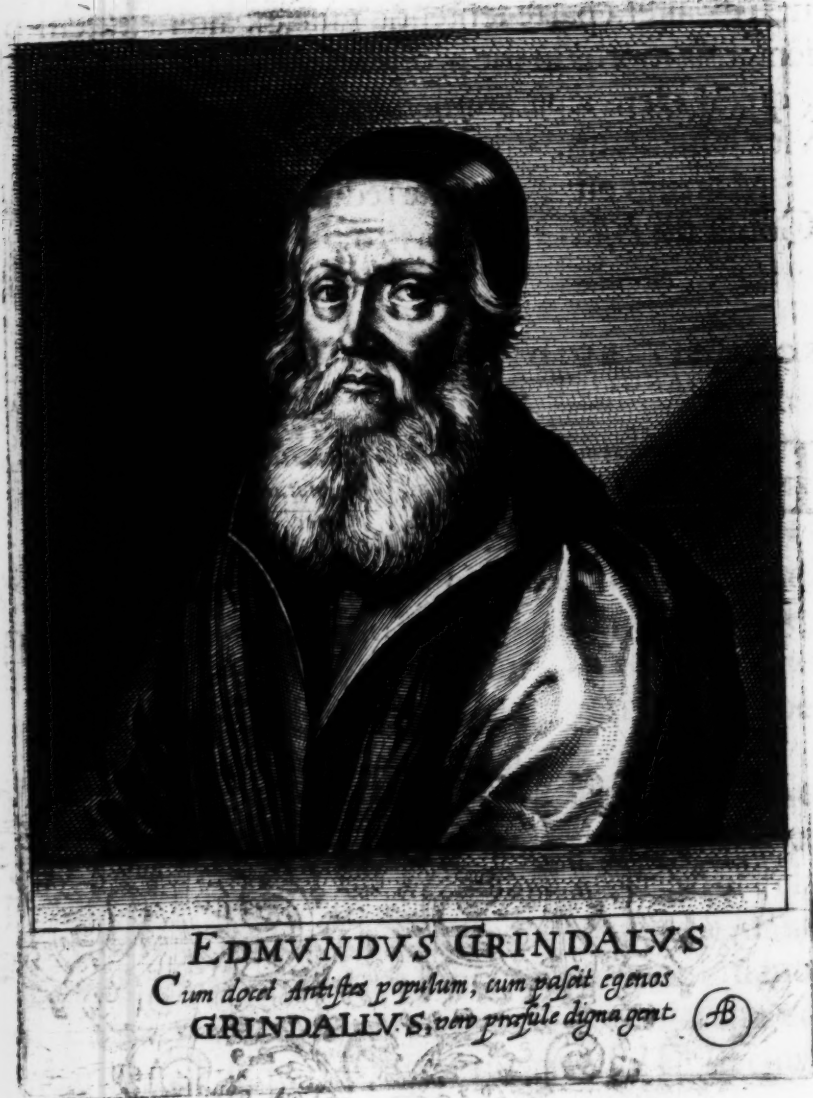
Catechismum succinctum.

R 3

ED,

EDMUNDVS GRINDALVS
Cum docet Antistes populum, cum pascit egenos
GRINDALVS, vero praeſule digna gent.

199

EDMUNDVS GRINDALLVS,

EDMUNDVS GRINDALLVS, in *Cumberlandia* natus, *Cātrabrigiæ*, in *Aula Pembrokiana* linguas, Artes & Theologiam didicit, in qua Primum factus est socius & deinceps ejusdem collegij Præfectus: Deinde *Nicolao Ridleio* Episcopo Londinensi a Sacris fuit, qui illum Regi *Edovardo* sexto b. m. commendavit, sed immaturo obitu Regis præveniente, doctrinæ & virtutum suarum præmio caruit. Vnde sua sponte in *Germaniā* exulavit, in qua vixit, quamdiu imperitaret Regina *Maria*. Sed, illā extinctā, rediit, & a Regina *Elizabetha* b. m. evectus est ad dignitatem, ei temporibus Regis *Edovardi*, destinata, hoc est, anno 1550, electus est; & jam consecratus est Episcopus *Londinensis*, quem Episcopatum circiter undecim annos tenuit, & postea anno 1570. translatus est ad Archiepiscopatum *Eboracensem*, ubi sexennium ferè sedit, dum, propter ipsius pietatem & eruditionem anno 1575, ad *Cantuariensem* Archiepiscopatum evectus est, ibiq; Sedem illam Rexit, septem (plus minus) annos, sed biennio antequam moreretur, usum oculorum amisit. Morbo correptus est *Croidonæ* ibiq; inhumatus est, anno 1583. et ætatis suæ sexagesimo quarto. Multa præclara charitatis opera cum in vita, tum in morte sua fecit. Exempli causa. In loco natali suo, vir Sanctæ *Begæ* oppidulo in comitatu *Cumberlandiæ*, liberam scholam instituit, quam stipendio triginta librarū per annum in perpetuum locupletavit. *Aulæ Pembrochianæ Cantabrigiensi* terras ad viginti duarū minarum annuos redditos legavit, ad alendum Græcarum Literarum prælectorem, et ad sustentandum unum Socium et duos discipulos qui pariter ex sua illa Schola desumendi essent: Eidem *Aulæ* varios libros, et quadraginta argenti facti uncias dono dedit.

Magdalenæ collegio *Cantabrigiensi* concessit annu-

am mercedem in prædijs et latifundijs, unde vnus socius è schola ipsius accitus aleretur. *Christi Collegio* apud Cantabrigienses purioris religionis seminario, et politioris doctrinæ domicilio, quadraginta quinq; Argenti facti vn-
 cias legavit: *Oxonie Reginali Collegio* annum proventum viginti librarum largitus est ad alendum Socium et duos Scholares ex ipsius supra nominata schola eligēdos: Et moribundus eidem Collegio maximam Bibliothecæ suæ partem, argenti facti magnam portionem signati etiam quadraginta Libras donavit. Octo domunculis eleemosynarijs *Croidonæ* sitis, dedit prædia, quinquaginta libris annuis redditibus æstimata; quò pauperes melius victitarent. Postremò Civitati Cantuariensi centum concessit argenti signati libras, ut esset fors sive peculium profectitium, vnde pauperes in Civitate ab ocio arcerentur, & opere exercerentur.

EXTAT EIVS,

Conceio apud Crucem Paulinam
 cum exequia Imperatoris Fer-
 dinandi semper,
 Augusti celebrarentur, Anglicà.

IOHANES

IOHANNES FOXVS.

Colligit ut FOXVS Sanctorum gesta Victorum
Digna facit Sanctis Churina martyribus.

A

IOHANNES FOXVS,

IOHANNES FOXVS, in comitatu *Lancastriae* natus est, ubi, cum puer esset, literis destinatus est, posteaq; missus est *Oxoniam* & in collegio *Magdalenensi* operam literis navavit, & Theologiam professus est, Latinae Graecae & Hebraicae Linguae scientiam non poenitendā regnante *Edovardo* ejus nominis sexto consecutus est. Et Reginae Mariae temporibus, quō tutius & securius viveret, apud Belgas exulavit: Sed Regina defunctā, remigravit in *Angliam*, & summus Theologus extitit. Hic est ille reverendus & nobilitatus *Foxus*, quem toties citavimus & ad quem toties Lectorem remisimus. Hic est ille doctissimus vir, qui, (ut nihil dicam de ejus Ministerio sacro et singulari in docendo sedulitate, infinitis et incredibilibus laboribus) illud operosissimum Martyrologium, quod inscribitur *Acta et Monumenta Ecclesiae nostrae*, quae duobus ingentibus voluminibus sunt comprehensa, colligit ediditq; in quibus quantam operam & studium adhibuit, Christiano Lectori considerandum relinquo. Opus sanē quod omnes qui ubiq; sunt Papistae nequeunt refutare, nedum falsitatis, redarguere. Et quamvis aliqui catuli Pontificij tam nobile opus conati sunt dentibus suis rodere & lacerare tamen non alio effectu & successu, quam *Catellus Melitaeus*, Vrsi caudam mordet. Plus minarum quam periculi adferentes.

Præter illud multi laboris Martyrologium, multos alios eruditos libros conscripsit & in lucem edidit.

Audivi quendā fide dignum, cui benē notus erat *Foxus* quamdiu in Acadēmia degeret gravissimē affirmantem, quod ei fuerit *Filius* nomine S. qui juvenis cum esset, non potuit verbis revocari quominus transmarinas regiones obiret, in quibus aliquamdiu commoratus redijt ad Patrem suum *Oxoniae* etiamnum agentem peregrino habitu deformatus: pater ejus jam senio confectus, eum non

non agnoscens, dixit ei, *Quisnam es?* Respondit juvenis, *sum filius tuus,* & excepit Pater, *ô fili mi S. quis te docuit ita te ridiculū præbere tam alieno & indecoro habitu vestitum?* Quam reprehensionem visum est hic ascribere, propterea quod optimi senis humilem et omnia mundana minoris æstimantem animum declarabat, cuius laudem, nimium nequeo prædicare. Nunquam quæsivit ac ne ullam sibi oblatam dignitatem et eminentiam amplexus est, utpote sola Theologiæ professione contentus, quod summam ejus et penè singularem humilitatem demonstravit: in tam ambitiosis in quibus vivitur temporibus, exemplum maximè rarum et penè inauditum. Londini summum diem obiit, et in sancti *Ægidij* Ecclesiâ ad portam vulgò *Creeplegate* denominatam sepultus conditur, in cujus Monumento marmoreo hæc inseques inscriptio conspicitur.

CHRISTO SS.

Ioanni Foxo Ecclesiæ Anglicanæ Martyrologo fidelissimo, Antiquitatis Historicæ indagatori sagacissimo, Evangelicæ veritatis propugnatori acerrimo, Thaumaturgo admirabili: Qui Martyres tanquam Phœnices ex cineribus rediuvivos præstitit:

Patri suo omni pietatis officio inprimis colendo, Samuel Foxus illius primogenitus, Hoc Monumentum Posuit.

Obijt xviii^o. die Mens. April. Anno salutis 1587. jam septuagenarius.

Vita vita mortalis, est spes vite immortalis.

SCRIPSIT EDIDITQUE
FOXVS.

Meditationes in Apocalypsin
S. Iohannis.
Tractationem de Christo cru-

cifixo, Latine.

Christum Iesum triumphantē, Latine.

Contra Osorium continuationem Gu.

Haddoni. Latine.

Contra Papam Latine.

Breves

*Breves adhortationes Consolatorias ad
visitatos et afflictos, Anglicè.*

Notas breves de Electione, Anglicè.

*Quatuor Euangelia Saxonico-Anglicè
edidit.*

*Concionem ad quendam Iudæum Bap-
tizatum, textus ex undecimo Pauli
ad Romanos, Latine.*

*Urbanum Rhegium de fide, Anglicè
transsulit.*

Locorum Communium Titulos et ordi-

nes 150.

*Ad inclitos Angliæ Proceres pro afflic-
tis fratribus supplicationem.*

*Gratulationem ad Angliam de Ecclesia
et ejus Pastoribus.*

De re Eucharistica.

De lapsis recipiendis.

*Expostulationem Christi cum genere hu-
mano.*

Adversus del. Rj Theologi calumnias.

De excommunicatione.

EDVVI-

EDWINVS SANDYS ARCHIEPS
Amplatus causam meliorem ut captus ab hoste est
SANDYS VS p̄sūl denique sit populi

B

EDWINVS SANDYS.

DVVINVS SANDYS, Nobili ortus familia, sacrae Theologiae Doctor ex celeberrima Academiae Cantabrigiensis, ibiq; Aulæ S. Katharinæ Præses, & ejusdē Academiae Pro-cancellarius, quando Ioannes ille fortissimus Dux Northumbriæ cum Exercitu illic transiens ut MARIAM (regni tum primum fasces arripiētem) opprimeret, coegit cum non admodum invitū D^{nz}. Ianæ Graiæ (quæ Regina fuerat declarata) causam pro Concione propugnare: Quod ille fecit tam modeste simul & prudenter, ut Northumbrius officio abunde satisfactum ab illo agnoverit, neque tamen adversam factionem multam irritaverit. Nam cum rebus mutatis, tam Dux quam ipse postridie in vincula raperentur; Ipse vero post aliquot menses, amicorum intercessione liberatus, in Germania unā cum uxore profugit, ubi quoad vixit MARIA R. delituit, et auspicante regnum ELIZABETHÆ, B. M. revocatus, VVigorniensis Episcopus declaratur, consecratus Decemb: xxi°. 1559. Grindallo deinde successit utrobique, Londini nimirum 1570. & Eboraci post sexennium. Ibi cum sedisset Archiepiscopum annos xij. excessit e vivis August. viij°. 1588. Sexagenarius plus minus: Et Southvelliæ tamulatus est. Vir nescio utrum suis virtutibus clarior, an generosissima sobole fælicior. Nam liberos reliquit permultos, ex quibus tres equites hodiè vidimus auratos, animi corporisque dotibus ornatissimos, Edvvinus autem doctior & pro patria clarior chariorq; est.

Ad hoc tempore, jam extat volumen eruditarum Concionum ab eo anglicè habitatum et exaratarum.

LAV.

LAURENTIVS HUMEREDVS
*Rurfus ab exilio patriam complexus amatam
Papicolas sacris fulminibus iugulo* B

LAURENTIVS HVMFREDVS.

LAURENTIVS HVMFREDVS, oriundus è Provincia *Buckinghamensi*, et in bonis literis *Oxoniae* educatus in *Collegio Mariae Magdalenae* sacro; *Marianis* temporibus exulabat in *Germania*; sed initio regnantis serenissimae *Elizabethae, b.m.* reversus, literis & predicandi facultate excelluit, Doctoratusq; gradum suscepit. Propter summam autem eruditionem suam Divinam gloriam mirificè illustravit: ut qui cum primis nuperam & sceleratissimam Iesuitarum infernalium sectâ patefecerit. Quàm sedulò & diligenter ex antiquitatis monumentis, Papistarum technas, fraudes, imposturas, investigaverit descripseritq;, erudita ipsius volumina in lucem emissa & extantia luculenter declarant.

Factus est S: Theologiae Professor Regius, vel ut dicitur Doctor e Cathedra, & Magdalenensis Collegij Praeses: quibus dignitatibus multos annos fruebatur.

Vitam clausit & humatus est *Oxoniae* anno 1589. mortem ejus magnopere plangente & deplorante Academia; cujus etiam corpus funebri exequiarum celebritate honorificè sepeliri curavit, cum septuaginta plus minus annos ipse complèssset.

SRIPSIT ET EDIDIT
HVMFREDVS.

DE Nobilitate ejusq; antiqua origine &c.

Libellus de conservanda vera religione.

Consensus Patrum de justificatione.

Interpretatio Linguarum.

Iesuitismi ps 1^a. sive Praxis Curiae Romanae, contra Resp: Et Principes, ac Praemunitio ad Anglos.

Iesuitismi ps 2^a. Puritano-papismi, seu Doctrinae Iesuiticae, contra Edm: Campianum et Io: Duraum, Asser-

tio et confutatio. Item Pharisaismus vetus et novus, Concio ad Oxonienses, A^o. 1582.

De vita et morte Ioannis Iuelli, ejusq; vera doctrina defensio, cum refutatione quorundam objectorum, Hardingi, Sanderi, Copi, Olorij Lusit: Pontaci Burdeg:

Transsulit Origenem de recta fide contra Marcionistas, et scripsit Praefationem in eundem Doctorem.

Item Cyrilli commentary in Esaiam Prophetam Latine reddidit.

Indicem in Forsteri Lexicon hebraicum confecit.

IOAN.

IOANNES MORVS

IOANNES MORVS
 & personam nram
 Conspectus in Collegio Christi
 & per annos, scholas, locis, magis

IOANNES MORVS S: THO: PROP:
 Ergo age Magne mori nūc tantum More morare
 Hic totus vixit, nescit More mori
 Corpore mente Simul te More hac tabula pūgit
 Hic absens aderis nōn moriture More

IOANNES MORVS
 & personam nram
 Conspectus in Collegio Christi
 & per annos, scholas, locis, magis

IOANNES MORVS,

IOANNES MORVS, Patria Eboracensis & perantiqua natus familia, postquam Cantabrigiæ in Collegio Christi multos per annos, scholaris, socius, magna cum laude celebris vixisset, evocatus fuit ad curam pastoritiam Ecclesiæ Beati Andreae apud Nordovicenses vocationi paruit, paratus ad opus ministerij sedulus incumbit; et quæ, nonnulli ante eum illustres Architecti, sinceræ religionis jecerant fundamenta, auxit ille, ornabit & superædificabit in Domino. Habebat Civitas illa illius temporibus senatum (ut ille de Roma dixit) Deorum, Concilium proborum multitudinem deniq; hominum ita vocationi sedulo inservientium, ut in illa Civitate, uti Deus præceperat de Israele, ne unus quidem cursitare mendicus videretur. Ita semper floreat Civitas illa, Ecclesiæ Andreae illa, ubi eruditum Robertum Hillum S. Theologiæ professorem (jam Doctorem) tertium post Morum illum quinquennes labores impendisset.

Fuit Morus noster pastor Ecclesiæ istius per annos xx. plus minus, & licet multa ei oblata pingua Beneficia, in quibus majori cum emolumento, minori cum labore, poterat residere, locum tamen non mutavit. Quantum, quantus fuit vir iste Dei testatur Civitas illa, & testabitur sat scio: Nomen illius est adhuc apud Cives instar unguenti pretiosi, Effigies illius instar tabellæ desideratissimæ, Memoria illius semper apud illos futura est in benedictione. Quid multa? en corporis Eicnem & Catonem alterum gravitate poteris intueri: Alebat ille quidem, non comam at, barbam, ut nihil gravitate tanta indignum committeret. Erat ille incessu decorus, vestitu modestus, victu vinoq; parcus, comitate severus, severitate comis, & in terra auri ille sine auro vivebat ut non sua sed suos quæsisse videretur. Artium pene omnium habebat Encyclopædiam, linguarum habebat multarum,

rum, Hebrææ præsertim & Græcæ peritiā, & ut Paulus de seipso, plus quam reliqui pæne omnes in ministerio laborabat: Et quoniam sermone rudis erat ut Paulus ^{2. Cor. ii. 6.} non autem scientia, non tam verbis quam vitæ persuadebat. Filios in Christo habuit multos: amicos propter Christū habuit plures; ministros ad serviendum Christo invitavit & fecit plurimos: Singulis diebus Dominicis ter semper, quater aliquando, singulis insuper diebus profectis hora sexta matutina populum tam diu instituebat, donec ~~con-~~ conceptus instar lucernæ accensæ alijs inserviens seipsum consumpsisset. Scripsit idem Chronologiam sacram, Catechismum parvum, conciones tantum tres: deplavit situm terræ Canaan, & ita in hebræo textu veteris, & græco N. T. erat exercitatus ut Hieronymum cum poteris appellare. Reliquit post se uxorem maritissimam, filias duas: nomine non nummis dives discessit. Obijt anno Dⁿⁱ. 1592. aut circiter, & magno cū honore, majori cum luctu, maximo autem cum dispendio illius Ecclesiæ sepultum est, in Ecclesia Sant-Andreanæ prædictæ ante suggestum.

S 4

GVILL.

G VILHELMVS WHITAKERVS THEOL.
*WHITAKER validis oppugnans icibus hostes
 pro CHRISTO Victor saepe triumphat hero A*

GVILIELMVS WHI- TAKERVS,

VILIELMVS VVHITAKERVS Lanca-
striensis, in S. & Individuæ *Trinitatis*
Collegio Cantabrigiensi contemplationi &
literarum studijs vacavit: ubi progressu
temporis, tam fuit linguarum peritia, &
omni liberali disciplina ornatus excul-
tusq; ut varia ornamenta consecutus, sacre Theologiæ
professor Regius factus fuerit, & Collegij divi Iohanni
sacro præfectus. Quæ loca multos annos tenuit, & hoc
temporis decursu strenuè & feliciter cum nostratibus
famosissimis (perditis illis profugis & perfidis prodito-
ribus Presbyteris ac Iesuitis) *Stapletono, Sanderò, Regi-
naldo & Campiano* conflictatus est: quam verò secundis
prælijs usus sit, erudito lectori estimandum et judican-
dum relinquo. Nec contentus cum supra nominatis
Pseudo-catholicis Anglo-papistis, dimicasse, in certamē
descendit cum illo Philistæorum Goliatho, hoc est cum
Archi-iesuita *Roberto Bellarmino* (jam Cardinale, &
R. Pontificis pugile primario) cuius argumenta et ob-
jectiones tam succinctè solidèq; refellit, ut nemo suprā,
attestantibus omnibus Evangelicis Europæis. Et nisi
(proh dolor) immatura et nobis luctuosa mors eum
prævertisset, ad singulas Controversias et singulos To-
mos Bellarminianos exquisitè inconfutabiliterq; respon-
disset. *Nihilominus* ab ipsis quibusdam Anglis in Italiā
profectis cum fide audiui relatum, Ipsum Bellarminum
hujus viri Effigiem ex Anglia procurasse, & in ipsius
museo servasse: propter insignem enim eruditionem
clam admiratus est: Et cum fortè ab aliquo socio suo ex
Iesuitis vel amico rogaretur, cur Hæretici illius picturā
habuit, solitus est respondere, quod quamvis Hæreticus
esset et Adversarius, esset tamen doctus Adversarius:
Ecce Cardinalis Bellarmine (si vivis etiam adhuc)
doctissimi Doctoris VWhitakeri vivam in chartis Ima-
ginem,

ginem, vivissimam tamen in operibus ejus (pro tua consolatione) vides: Illius inquam, qui dum in vivis esset, vixit piè, solide docuit, obiit placide & in summa pace, anno Dⁿⁱ. 1595. ætatisq; suæ quadragesimo septimo: Ejus obitum totam Academiam imò universam Angliam dolore ac mœrore afflixit: Cantabrigiæ in Collegio Divi Ioannis cum summa solemnitate & omnibus ornamentis funebribus, pro more Scholarum, contumultus est.

EPITAPHIVM REVERENDI VIRI

Doctoris *Whitakeri* aureis incisum literis in pariete
juxta sepulchrum ejus, in facello Collegij S.
Ioannis Evangelistæ.

Hic situs est Doctor *W H I T A K E R V S*, Regius olim
Scripturæ interpres, quem ornabat gratia linguæ
Iudiciq; acies, et lucidus ordo memorq;
Pectus, et invictus labor, et sanctissima vita;
Una sed enituit virtus rarissima, tantas
Ingenij inter opes, submissio candida mentis.
Hujus Gymnasij super annos octo Magister
Providus, et Recti defensor, et ultor Iniqui.

INDEX LIBRORVM VVHITAKERI EDITORVM.

Adversus Thomam Stapletoni Anglo-papista defensionem Ecclesiasticæ Authoritatis, quâ ipse luculentam et accuratâ inscripsit, tribusq; libris digessit, duplicatio pro autoritate S^z. S^z.
Nicolai Sanderi Anglo-papista quadraginta demonstrationes, quod Papa non sit Antichristus ille insignis, qui unus tantum homo est, cum plusquam ducentes Pontifices Romani fuerint, et eorundem demonstrationum solidarefutatio.
Ad decem Rationes Edmundi Cam-

piani Iesuitæ, Christiana responsio.
Responsionis ad decem illas Rationes, quibus fretus Edmundus Campianus certamen Ecclesiæ Anglicanæ Ministris obtulit in causa fidei, Defensio, contra Ioannis Duræi Scotici-Iesuitæ.
Fragmenta veterum Hæresæon ad constituendum Ecclesiæ Pontificiæ, &c.
Thesis proposita et defensa in Academia Cantabrigiensi, die Comitiorum anno Dⁿⁱ. 1582. cujus summa hæc: Pontifex Romanus est ille Antichristus quem futurum Scriptura prædixit.
De S. Scriptura disputatio contra hujus temporis Papistas, inprimis Roberti Bellar.

Bellarminum Iesuitam Romanum et Thomam Stapletonum Anglo-papistam questionibus proposita et tractata.

Praelectiones in quibus tractatur Controversia de Ecclesia contra Pontificios imprimis Bellarminum Iesuita, in 7. questionibus distributa : Opus posthumum edit. per Ioannem Allenson.

Controversia de Concilijs contra Pontificios imprimis Bellarminum Iesuitam in 6. questionibus distributa. Opus posthumum per Io. Allenson.

Tractatus de peccato originali in tres libros distributus adversus tres primos libros Tho: Stapletoni de uni-

versa justificationis doctrina hodie controversa. Opus posthumum per Io: Allenson.

Praelectiones in Controversiam de Romano Pontifice, distributum in questionibus 8. adversus Pontificios, imprimis Bellarminum: per Io. Allenson. Adversus Guil. Reginaldum.

Cyanea Cantio, hoc est ultima illius Concio ad Clerum, habita Cantabrigiae anno. 1595. Vitae et mortis vera descriptio, cum Epicedia in obitum ejusdem a varijs doctis viris graece et Latine Scripta.

Translatus ex Anglico in Latinum Ioannis Iuelli adversus Thomam Hardingum, volumen.

ALEX-

ALEXANDER NOWELLVS

Exul erat CHRISTI quondam, tandemque NOWELLVS
In Patriâ placidâ mente senex obiit B

217

ALEXANDER NO- VVELLVS,

ALLEXANDER NOVVELLVS Lancastrens, Prisca Novvellorum gente oriundus, Theologiæ Doctor, Ædis S. Pauli Decanus; *Marianis* temporibus propter Christum Exulans : Reducum primus, veræ Religionis, contra Anglo-papistas duobus Libris Assertor, primæ & ultimæ quadragesimalis Concionis, per annos 30. p. m. continuos ad S. Elizabetham summa libertate Præco: Scholæ Middletonianæ Patronus: Collegij Ænei-Nasi Oxonij (ubi ab ætatis 13°. annos. 13. studuit) 13. studiosis & 200. Libris, monetæ Angliæ, opera & impensis suis ampliati Præses: Scholæ Paulinæ plurimorum bonorum Auctor; Pietatis, frequentissimis Concionibus, & triplici-Catechismi Propagator, qui publicum in se utriusq; Academiæ & Ecclesiarum Exterarum testimonium atq; æternorum Principum Edovardi sexti & Elizabethæ iudicium Procerumque provocavit, Pauperum (literatorum præcipuè) Nutritor, Afflictorum morbis Corporis vel Animi Consolator fuit.

Sedit B. R. P. & Ecclesiæ P. M. 42. nonagenarius, cum nec Animi nec Corporis oculi caligarent.

Obijt an°. Dⁿⁱ 1601. Feb. 13°. & jacet sepultus in Ecclesia cathedrâli S. Pauli, cum hoc Epitaphio supra tumulum.

Quam speciosa vestigia
Euangelizantium Pacem.

EXul quæ amisit primævo flore Nowellus
Fœnore centeno repperit aucta redux
Dat CHRISTVS, reddit danti longævus honores,
Reddenti æternos gratia dantis habet,

T

Præco,

*Præco, Auctore, Condus, CHRISTO, colit, ampliat, ornat;
Voce, Libris, Opibus, Sabbathis, Templis, Scholis;
Dans meditans, orans, Christi expiravit in ulnis,
Sic oritur, floret, demoriturq; Deo.*

SCRIPSIT ET EDIDIT.

Contra Thomam Dormanum
Anglo papistam, duobus libris in
4.º Anglicè.

Alius Liber contra Dormanum.

*Et Sanderum de transubstantiatione in
4°. Anglicè.*

Catechismus Major lat. in 4°.

Catechismus minor lat^c. in 8°.

—idem Gracè Lat^e. & Heb^{ce}.

GVILL

WILLIELMVS PERKINSVS S. THEO. PROF.
 PERKINSVS Christi defendens dogmata talis
 Vultu erat ingenium scripta facunda probant. B

GVILIELMVS PERKINS,

VILIELMVS PERKINS, natus in oppi-
do *Marstoniae* non procul a Civitate *Co-*
ventriae in agro *Warwicensi*, (dulci patria
mea & natali solo :) in Christi Collegio
Cantabrigiensi institutus perpolitusq; est:
ubi tantas in vera pietate & liberali doc-
trina progressiones fecit; ut evaserit non modo sedulus
& summè industrius Concionator, verum etiam varia-
rum excellentissimarum tractationum solidissimorumq;
commentariorum, qui jam extant, conscriptor : quorum
operum pleraq; propter dignitatē suam & præstantiam
Latine reddita, transmarinisq; typis excusa sunt. Hic
eximius vir cujus vita doctrinæ suæ fuit consona, sanc-
tè & incontaminatè vixit : Quod nostris iniquissimis
temporibus est maximè rarum exemplum : quippe, in
multis ministris Evangelicis et in nonnullis Professori-
bus Theologiæ, usq; adeò à professione dissidet discor-
datq; ipsorum vivendi ratio et consuetudo, ut nimium
impediant cursum Evangelij, carnalesq; Libertinos in
sua pravitate obfirmant. Cæterum, istis relictis, pæna
quam reprehensione dignioribus, me ad *Perkinsum* no-
strum beatissimum Clarissimum & nervosissimū The-
ologum refero, cujus doctrinæ et sanctitatis odor suavis-
simus non solum perfudit omnes *Magnæ Britanniae* Re-
giones, sed etiam in *Gallia*, *Germania*, *Belgio*, et in aliqua
Hispaniæ parte inclaruit. Multa namq; ex ipsius eruditis
operibus, sunt in Gallicum, Germanicum, et Teutonicum
idioma transfusa. Ejus Catholicus reformatus Hispanicè
conversus, non potest a quoquam Catholicorum Regis
Catholici refutari.

Hic divinissimus Theologus (prout ejus Effigies o-
culis representat) dexteram manum mutilam et ad scri-
bendum ineptam habuit. Quot tamen præstantissima
volumina et opuscula sinistra manu conscripserit non
tam omnes Christi Collegij Alumni, quam tota Aca-
demia

demia Cantabrigiensis satis luculenta perhibebunt testi-
monia. Sed (eheu) Deus nostris peccatis offensus, hunc
fidelissimum servum suum in ætatis vigore, ad Cœlos
transtulit, utpote quo iste mundus nimis fuerit indig-
nus. Ægrotavit & diem ultimum obiit Cantabrigiæ
anno 1602. universis Academicis ejus mortem dolore &
lachrymis, prosequentibus, & nonnisi quadraginta qua-
tuor annos natus, supremo honore funebribusq; exe-
quijs celeberrimè, pro more Academiae, decoratus fuit.

IN G. PERKINSVM, POETA QVI-
dam peracutus sic scripsit;

O Mibi post nullos, Perkinse colende, Ministros,
Qui fueras verbi Buccina magna Dei:
Dextera quantumvis fuerat tibi manca, docendi
Pollebas mire dexteritate tamen.
Vox tua viva viros cœlesti Nectare pavit:
Mortua scripta volant docta per ora virum.

CATALOGVS OPERVM
PERKINSIANORVM.

Fundamentum Religionis Christi-
anae.
Armilla aurea, vel Theologia de-
scriptio. (cum.
Commentarius in Symbolum Apostoli-
Expositio orationis Dominica.
Declaratio utrum quis sit in statu
Damnationis, vel in statu Gratia.
Casus quidam conscientia.
Glossologia (sive Lex linguæ) à Th.
Draxo Latinè reddita.
De natura et praxi Respicentia.
De pugna Carnis & spiritus à Tho:
Draxo Latinè conversâ.
De benè vivendi ratione in omnibus
ordinibus et temporibus.
De benè moriendi ratione.
Tractatus de conscientia.
Catholicus Reformatus.
De vera ratione cognoscendi Christum
Crucifixū, Granum Sinapi, Has duas
Tractatiunculas Latinas fecit. T. D

De vero lucro omnibus terrenis divitijs
pretiosiore.
De idololatria novissimorum Tempo-
rum: Latinè nondum extat.
De liberâ Dei gratiâ, & libero hominis
arbitrio.
De vocatione, (sive varijs vivendi in-
stitutis).
De Prædestinatione, Tractatus quem
auctor Latinè emisit in Lucem.
Digestum (sive Harmonia Biblica)
Dialogus de consumatione sæculi.

POSTHVMA PERKINSI
OPERA SEQVVTVR

Tres libri de casibus conscientia à Tho-
ma Draxo, & etiam ab eximio viro
Wolfango Meyero, in Latinum idio-
ma transfusi.
Comentarius in quinq; prima capita
epistola D. Pauli ad Galatas, & com-
mentarius adjunctus in sextum ca-
put auctore Richardo Cudwortho.
De Christiana aequitate, divulgatore
Guilielmo Crafshavio.

De figmentis (sive imaginationibus)
hominis, publicante Thoma Pierfo-
no.

Problema, adversus Coccium, ac Per-
kinso Latine editum & publici juris
factum a Sa. VVardo Theol. Profess.

Clavis Prophetica, ab auctore Latine
emissa, & in lucem prolata a Th:
Tuko.

Commentarius in Christi concionem in
monte habitam, sive in 5 & 7. capita
Matthai, operâ Th. Pierfoni.

Commentarius in tria prima capita
Apoclypsæ, operâ Roberti Hilli &
Thoma Pierfoni.

Matth. 4. *De Christi Tentationibus, sive, Mono-*
a vers. 1. ad machia inter Christum & Diabo-
12. lum, publicantibus R. Hilli & Th:

Pierfono.

Adhortatio ad Resipiscentiam, Tex-
tus Zeph. 2. ver. 1. 2. ope Guiljelmj
Crafhavij.

Due excellentissima tractationes de
Ministrorum vocatione, ope Guil-
Crafhavij.

Commentarius in Epistolam Iudæ, ope-
râ Th: Pickeringi.

Bascarologia, sive de arte venesica
tractatio, edita a Th: Pickering,
& interprete Th. Draxo.

Certa responsio, sive Declaratio ad ho-
minem rusticum adversus libros prog-
nosticos, ab ipso auctore conscripta.

Christiana Oeconomia, sive Disciplina
domestica, ab ipso auctore Latine
conscripta.

IOHAN-

IOHANNES WHITGIFTVS ARCHIEP.

Whitgiftus fideles vinctus Romana religione
Sua inquit, se non vultit ad usum
 (postea Episcopus Londinensis factus, & Martinio
 coronatus) contra sacrum a Domino Praefecto W. Whit-
 gifti Tutore, de iuribus indolis, prophanis & ex-
 gis vivendi praeceptis (pater enim adolecentis, datus
 Martinus pater, illum alacriter potuit) concessit ei in-
 illa Aetate Disputatum anno 1557. cooperans est inter
 socios Domini Petri, Andreae & eorum eadem Aetate
 deinde, qui regnante Mariae ei lavit, &
 eius respectum in Evangelica Religione affectionem,
 conis

IOHANNES VVHIT- GIFTVS.

IOHANNES VVHITGIFTVS, ex antiqua familiâ *Withgiftorum* de *Whitgiftia* in Comitatu Eboracensi oriundus, & Henrici *Whitgifti* mercatoris de magna *Grimsbearia* in agro *Lincolniensi*, filius natus maximus fuit. Habuit Patrum cui nomen erat *Robertus Whitgiftus*, Monasterij *Wellowensis* in comitatu *Lincolniæ* Abbatem. Aquo patruo, in pueritia eruditus est, cujus patruus (prout Archiepiscopus sæpe numero narravit) pro re nata ei dixit, neq; se, nec Religionem suam, posse diu permanere, quoniam (inquit ille) totam Scripturam sacram subinde evolvi, & nunquam ex ea potui cognoscere nostrâ Religionem fuisse Divinitus institutam, & opinionem suam confirmaturus, solebat illud *Servatoris* Apophthegma producere, *omnis planta quam non plantavit pater ille meus celestis, eradicabitur.*

Matth. 15.
13.

Hic ejus Patruus eum spectatissima indole & ad virtutem factum & fictum inveniens, *Londinum* misit, ubi in Schola *Antoniana* operam literis navabat, postea illum in literis magnopere progressum, parentes ejus, (Abbate Avunculo in Consilium adhibito) miserunt *Cantabrigiam*. Primò, studuit in Collegio *Reginali*, sed illud domicilium minus probans, se transtulit in *Aulam Pembrochianam*; cujus Præfectus fuit *Nicolaus Ridleius* (postea Episcopus *Londinensis* factus, & Martyrio coronatus) certior factus a Domino *Bradfordo Whitgifti* Tutore, de juvenis indole, probitate & exiguis vivendi præsidijs (pater enim adolescentis, damna *Marinâ* passus, filium alere minus potuit) concessit ei in illa Aula Discipulatum annoq; 1555. cooptatus est inter socios *Domus Petri*, *Andrea Pearno* eidem *Ædi* præfidente, qui regnante Martyricida *Maria* ei favit, & ejus perspectam in Evangelica Religione affectionem, conni-

connivendo dissimulabat.

Susceptis Gradibus Baccalaurei & Magistri Artium & Baccalaureatus Theologici, ad Doctoratus gradum altissimum, ascendit, & hanc Thesin propugnavit, *Papa est Ille Antichristus*; Egregiusq; concionator extitit & è Socio, altius euectus successit Doctori Hutteno (non ita pridem Eboracensi Archiepiscopo) in Magisterio Aulæ *Pembrochianæ*, et fuit Doctori *Coxo* Episcopo Eliensi, à sacris.

Designatus etiam est sacre Theologiæ Professor *Margaretanus*: (quippe Domina Margareta piæ memoriæ illam prælectionem fundaverat) quod munus tanta cum laude executus est, ut non ita multo post, factus fuerit sacre Theologiæ professor Regineus. Et accitus, ut coram Regina Elizabetha b. m. concionem haberet, tantopere eum approbavit Regina ut illum *Collegio Sanctæ & Individuæ Trinitatis* & juramento imposito inter suos sacellanos annumeraret; anno 1567. Ad decennium, fuit Magister illius Collegij tota Academia ei admurmurante & acclamante, exceptis Thoma Cartvvighto & pauculis alijs, qui sese Ritibus & ceremonijs Ecclesiæ Anglicanę ab illo defensis opposuerunt.

Regina ascivit eum ad Decanatum *Lincolniæ*, quem (illo septennio in quo *Cantabrigiæ* mansit,) tenuit. Suâ prudenti industriâ & venerabili moderatione multos pupillos doctrinâ eximiâ expolijt & exornavit, ex quibus quinq; postea vidit ad Episcopalem dignitatē excitatos putà. *Redmannum* Episcopum *Norwicensē*; *Babingtonum* *VVigorniensē*; *Rudd, sancti Davidis*; *Golsbourghum, Glocestrensē*; & *Benedictum Herefordensē*; Præterea alumnos et Discipulos habuit multorum Magnatum filios, nimirum *Wigornia Comberlandiæq;* comites, Baronem de la *Zouch*, Baronem *Dunboyrium* ex *Hiberniâ*. Nicolaum *Baconum* & Franciscum *Baconum* exequestri ordine & alios complures.

Decanatus *Lincolniensis* ad septennium, potitum Reginea Majestas, anno 1577. eum Episcopatu *Wigorniensī* decora-

2. Cor. 13.
11.

decoravit. Valedicturus Academiae, pro Themate elegit illa verba Paulina quibus ille suis *Corinthijs* valedixerat.

Anno (plus minus) post inaugurationem Episcopalem, Propræses VValliae constitutus est, summus autem Præses fuit Henricus *Sidnejus* eques verè auratus, deinceps verò, anno 1583, statim ab obitu Archiepiscopi *Grindalli*, Regina eum ascivit ad Archiepiscopatum *Cantuariensem*, & exiguo intercedente tempore, in sacrum consiliorum suorum senatum illum retulit.

Fuit Reginae Elizabethæ, (quamdiu illa regnaret), in delicijs, & tam inusitata familiaritate reverendum Patrem amplexa est, ut illum nigri sui Mariti nomine appellare dignaretur. Cæterum, cum hæc illustrissima & decantatissima Regina, mortifero morbo laboraret, & propter Melancholiam esset colloquij impatientissima, tamen *Episcopi* monitis benevolas præbuit aures, quini-
mò, cum esset muta & ^{ἀφωτος} ejus animus precanti assensus est, quam rem signis & indicijs prodidit, & ita manifestum fit quam religiosè hæc præcellentissima Regina moreretur, Martij 24° 1602.

Tum *Rex Iacobus*, ut qui fuerit justus et legitimus regni heres, successit Regine, et Sceptrum excepit, quem Archiepiscopus inunxit et capiti coronam Regalem imposuit, et apud Regem gratiâ et auctoritate valuit, nihilominus mortem *Reginæ*, ejus veteris et propitiæ *Dominae* internis lamentationibus prosequutus est, et multos menses non supervixit, sed mense Februario sequente, ægrotare cepit, *Rex* rumore ægrotantis Archiepiscopi valdè perturbatus, accessit *Lambitham* eum invisurus, et quibusdam jucundissimis sermonibus præmissis, addidit se *Archiepiscopi* vitam à Deo petiturum. *Archiepiscopus*, Regem Latine alloqui enitebatur, sed nulla verba ab eo emissâ intelligi potuerunt præter hæc tria, *Pro Ecclesia Dei*, quæ sæpe iterabat, & fuerunt verba ejus novissima, & intra paucos dies animam exhalavit ultimo Februarij anno Dⁿⁱ. 1603, ætatisq; suæ septuagesimo tertio cum plusquam viginti annos in Archiepiscopali sede sedisset

sedisset. Humatus est ab australi parte Ecclesię Croydonensis, ubi ab heredibus memorię ejus monumentum erectum est pulcherrimum, modestiæ tamen illius congruentius quam cæteris tanti viri virtutibus, mausoleo tantumvis superbo non indignis.

Multa charitatis opera passim effecit ubicunq; vixisset, nempe, *Lincolniæ*, *Wigornię*, in *Cambrię* limitibus, in *Cantio*, & comitatu *Suthreyensi*, sed, quod eminentissimum est Ptochotrophium pulcherrimum sacrosanctę Triadis fundavit Croidonsę, in quo Custos & Viginti octo fratres & Sorores aluntur, cui adjunxit liberam Scholam pulchritudine præstantem, & ludimagistri domicilium ædificavit, & in perpetuum, illa loca satis liberali dotavit stipendio. Multi è Sacellanis ejus, quorum aliqui in hodiernum diem supersunt, eo vivente, ad Episcopalem amplitudinem pervenerunt.

Nullos libros, qui extant, conscripsit, sed tantummodo unum magnum volumen Anglicę edidit, in quo Ritus, Ceremoniæ & Ecclesię Anglicanę politiam Ecclesiasticam defendit.

Siquis desiderat pleniorẽ Archiepiscopi & ejus vitę expositionem, remitto eum ad luculentam illius descriptionem & enarrationem, a *Georgio Paulo* equite auro præclaro contextam, & anno 1612. Anglicę excusam:

EXTAT AVTEM EIYS

Concio coram Regina Elizabetha
24. Martij anno 1574. lectus Io-
han. 6. vers. 25. 26. 27. Anglicę.

IOAN.

IOANNES RAINOLDVS
*Cum vibrat docta RAINOLDVS fulmina linguae
Romanus trepidat Iupiter, et merito.*

B

IOANNES RAINOLDVS.

IOANNES RAINOLDVS Patria Devo-
niensis, Musis innutritus est *Oxonie* in Col-
legio *Corporis Christi* (in cuius ore veram
verè mortificati hominis idèam intuerè)
ubi in Sociorum numerum cooptatus &
Doctoratus gradu exornatus est: tamque
admirabiles in pietate & literis reconditoribus, im-
pris verò in Theologicorum mysteriorum scientia pro-
gressiones fecit, ut Academiae Lumen, Europe decus,
Divinae gloriae Buccinator; sanctitatis eximium exem-
plar, & diligentissimus in Pontificios Scriptor fuerit. Cu-
jus volumina quotquot in lucem prodierunt extant om-
ninò inconfutabilia: Sed in ipso cursu, pro dolor, mors
eum oppressit. Nam, ingratus mundus, tanta stella fuit pla-
ne indignus. Plures ei fuere fratres, omnes (quemadmo-
dum ex auditione accepi) Papismi fumosa caligine oc-
cecati, & maximè *Guilielmus Rainoldus* seu *Reginaldus*
prout ipse scribit, qui seditiosos & pestilentes libros ad-
versus beatissimam *Reginam Elizabetham* ejusq; Regnum
florentissimū conscripsit. Vnde non modicus dolor huic
religiosissimo & summè erudito Theologo est inflictus.
Nullam eminentem in Ecclesia dignitatem unquam vo-
luit accipere præterquam *Lincolniæ Decanatum*, quem
citò transdidit alteri. & prædicto Collegio præfuit: ac
pro tempore Theolog. professor in Collegio Reginali
factus est, ubi illo munere ad extremum vitæ suæ diem
perfunctus est.

Operèq; pretium cognoscere quā imminente pericu-
lo fuit liberatus, anno, 1602. dum Londini diversaretur,
& quodam die animi causa deambulatum in *Agros-Fens-*
burieneses, ubi complures Sagittarij sagittis jaculabantur,
prodiret: casu quodam sagitta ejus pectus perculit,
quæ (nisi Divina intervenisset) corpus ejus transverbera-
rasset: Nam anterior facies, bipatentes sc. *Toga* illius
partes, fuit holoserica: pannus etiam subditivus Linteus

V

ille

ille quidem, sed indurus & inflexilis utpote pressurâ undulatum rigoratus Brandium quidam vocant, unde sine tantilla viri læsione, sagitta refiliit. Quod rarum divinæ providentiæ in famuli sui conservatione opus, cuius ipse fui ^{autops} testis, ingrato silentio minimè suppressendum censui.

Illustris hic Doctor Oxoniæ expiravit & perhonorificè ibidè sepultus est, A°. 1607. jacerq; in sacello Corporis Christi cum Imagine ejus & hac Inscriptione;

VIRTUTI SACRVM.

Io: Rainoldo Theologiæ D. eruditione pietate incomparabili, hujus Collegij Præs: qui obiit Maij xx°. Anno 1607 ætatis suæ 58°. Io: Spencer, Auditor, Successor, virtutum & sanctitatis admirator.

H. M. Amoris ergo posuit.

SCRIPTIT RAINOLDVS,
QVÆ EDITA SVNT.

DE Romana Ecclesia Idololatrica, adversus Bellarminum Greg. de Valentia & alios, Operis inchoati libri duo.

Sextages de S. Scriptura & Ecclesia, contra Stapletonum, Martinum, Baronium, Bellarminum, & Iustum Calvinum Veteracastrensem, aucta anno 1602.

Summa Colloquij ejus cum Joanne Harro Anglo-papista, de Capite & fide Ecclesia, anglicè ab eo conscripta, & ex anglico sermone in Latinum conversa, Henrico Parreo Gloucestr. Episc. interprete.

Concio Eucharistica propter Proditorum apprehensionem in Psalm. 13. vers. 47. usque 51.

Concio de destructione Idumæorum in Obediam vers. 5 & 6.

Censura Librorum Apocryphorum veteris Testamenti, adversus Pontificios, imprimis Bellarminum, prælectionibus ducentis & quinquaginta posthumis in Academia Oxoniensi tractata. Opera posthuma.

Orationes duæ, habite quum linguam græcam profiteretur an°. 1576. Oxonia. Opera posthuma.

Orationes & Epistola cum alijs quibusdam opusculis posthumis:

RICHARDVS

RICARDVS VAVGHANVS.

*Londini Praesul Christi cum Graeco triumphos
Intonat. Ut Vixit. sic Pius Hinc moritur B.*

RICHARDVS VAV- GHANVS,

RICHARDVS VAVGHANVS, oriundus fuit à Wallia, & Cantabrigiæ in Divi Iohannis Evangelistæ collegio, operam literis navavit, ibiq; Doctoratus in Theologia gradum & insignia accepit: cumque esset Reginae Elizabethæ à sacris, primùm provectus est ad Episcopatum *Bangorensem*, anno 1596. & sequente anno ad Episcopatum *Cestrensem* translatus: postremò verò ad Episcopatum *Londinensem* elatus, anno 1604. Cui noster ingeniosissimus Epigrammatista, hæc scripsit subsequenti Epigrammata.

P*refules (ô Britonum decus immortale tuorum)
Tu Londinensi primus in Urbe Brito
Hi mihi Doctores semper placuere, docenda
Qui faciunt, plus quam qui facienda docent.
Pastor es Anglorum doctissimus optimus ergo.
Nam facienda docens ipse, docenda facis.*

De hoc autem præstanti viro nihil amplius dicam, quam quod doctus vir ejusdem *Gymnasij* jam de ipsius merita laude & encomio in hæc verba scripserit: Dum fuit in collegio, propter studiorum intentionem, illud cohonestavit: propter concionandi labores toti fuit ornameto Academiae, & ad Episcopalem dignitatem vocatus, non solum mansit vigilans, prudens & moderatus Ecclesiæ Rector, sed etiã efficax & scientissimus concionator: nam, sive loqueretur, sermo ejus fuit sententiosus: sive consilium daret, consilium ejus fuit religiosum, sive admoneret quempiam, ejus commonefactiones erant gratiã plenæ; sive censuram adhiberet, censura ejus erat recta & cum judicio: homines adhortatus est ad omnem pietatẽ & religionis veritatem: & sese summo cum animi, zeliq; ardore (prout ex ejus doctrina & vitâ apparet)

omni superstitioni opposuit. Vtq; comprehendā brevi, valdè quidem doctus fuit; vitę verò sanctimoniā melior, Quod (si ipsius mox subsecuturam fælicitatem spectemus) mors ejus censi debet optima. Vita jam functus (prout in votis suis habuit) absq; ulla exequiarum honorificentia & solemnibus ceremonijs, in Divi Pauli ecclesia Cathedrali humatus & situs est anno 1607.

EIVSDEM EPIGRAMMATA
in ejus obitum.

Qui te viventum laudavi nuper abundè,
Te, ratus eximijs laudibus esse parem:
Heu cur defunctum te prædico parcius? auxit
Letitia ingenium diminuitq; Dolor
Dum plures pro te Lacrymas quàm carmina fundo,
Confundunt lacrymis se mea verba: Vale.

De Vita & Morte.

*Una via est vitæ, moriendi mille figuræ.
Est bene: nam Mors est res bona, vita mala.*

V 3

GER.

GERVASIVS BABINGTON EPIS. WIGORN.
Nobilis ingenio, virtute et clarus ab omni
BABINGTON superat generosa stirpis honores

GERVASIVS BA- BINGTON,

ERVASIVS BABINGTON, natus in Comitatu Nottinghamensi, oriundus ex antiqua et generosa Babingtonorum familia (illius Comitatus) ibidem prima eruditionis imbibit rudimenta: inde verò a pijs suis Parentibus Cantabrigiam missus, in SS^a. Trinitatis Collegio (celeberrimorum virorum seminario) insignem in studijs fecit progressum, sub tutela et disciplina Reverendissimi Beateq; memoriæ viri Ioannis VVhitgifti ejusdem tunc Collegij Magistri, et postea Cantuariensis Archiepiscopi longè dignissimi.

Ita autem in literis profecit hic noster Gervasius, ut magna cum laude gradibus insignitus, ejusdem factus sit Collegij socius, et quum animum suum studio Theologico imprimis applicaret, excellens et insignis Verbi divini factus est Præco in Academia; inde verò, S^a. Theologiæ designatus Doctor, vocatus est ab Henrico Nobilissimo Pembrochiæ Comite ut ipsi esset a sacris, cujus favore primum Thesaurarius Ecclesiæ *Landavensis* in VVallia fuit ordinatus, postea autem ejusdem Diocesis electus Episcopus, anno Dⁿⁱ. 1591. Postquam annos circiter quatuor in hoc Episcopatu sedisset, ob singularem ejus pietatem & eruditionem, ab *Elizabetha Regina* B. M. translatus fuit ad Episcopatum *Exoniensem*; Vnde triennio vix expleto, ad sedem *Wigornensem* fuit promotus. Notandum autem est quod magnis hisce dignitatibus non sit factus segnior (ut plerisq; accidit) cum in Euangelij prædicatione ad animarum conversionem & nutritionem; tum in Librorum scriptione ad Scripturarum elucidationē, adeò ut aliorum exemplo fuerit vigilans Pastor, insignis Scriptor, & prudens Gubernator: qua de re factus est autem Vice-præses Regij Concilij in Marchijs VValliæ: & de quo, vir quidem non indoctus sic scribit;

TU *Præsul clero, laicis Vice præses: utrosque
Præceptis formas, judicioque regis,
Merces dupla tibi est, & laus tibi debita duplex:
Nanque duplus labor est, & tibi cura duplex.*

In Episcopatu VVigornienſi vixit annos circiter xiiij.
Ictericō morbo correptus placidè in Domino obdormi-
vit, & terrenam hanc vitam cum cæleſti commutavit,
anno partæ ſalutis 1610. ætatis autem ſuæ ſexageſimo.
Sepultus fuit non ſine gravi luctu conſuetis ſolennitati-
bus in Eccleſia Cathedrali VVigornia, menſe Maij.

EXTANT ANGLICE
EIVS.

A *Notationes Conſolatoria in
Genefin, Exodum, Leviti-
cum, Numeros & Deutero-
nominum.*

*Item, in x. Præcepta, fidei Articulos, &
Orationem Dominicam.
Collatio inter humanam fragilitatem
& fidem.
Conciones tres.*

THO.

THOMAS HOLLANDVS

*HOLLANDVS docuit diuini dogmata Verbi
Et pugil aduersos Strauit. feliciter hostes*
B

THOMAS HOLLANDVS,

THOMAS HOLLANDVS, patria Salopiensis in finibus & limitibus *Cambriae*, literarum studia secutus est *Oxoniae* in Collegio *Excestrensi* seu *Exoniensi* (hunc cum propter Nominis cognationem tum etiam eruditionē & alias animi dotes supradictis viris illustribus annuero) ubi subordinatis gradibus susceptus culmen ipsum Doctoratus attigit, & multos annos Theologiam in praedicto Gymnasio professus, Rector factus est, tandem ob singularem doctrinam, cognitionem & pietatem, communibus suffragiis electus est Theologiae Professor Regius sive Doctor Cathedrae; successitq; Laurentio Humfredo. Quem locum multorum annorum decursu (omnibus tam exteris quā Academicis acclamantibus & approbantibus) tenuit.

Quam eximie eruditus quamq; vere religiosus fuerit ex ejus varijs et doctis disputationibus elucet, quæ etiamnum in quorundam manibus teruntur, eas autem nondum imprimi, *indignum est*.

Et (ut de ipso testatur vir quidam doctus in concione quadam funebri typis edita) erat alter *Apollo*, potens in Scripturis, adeoq; cum Patribus familiaris ac si ipse Pater, & cum Scolasticis ac si Seraphicus Doctor, ab ejus ore tamquam ab Oraculo, quævis dubia solvebantur, dignissimus itaq; erat qui Cathedrae Doctor designaretur, quam possedit annos circiter xx., magno cum applausu & approbatione, dixeram ferè, admiratione.

Ex ejus Scola quot rutilantes Ecclesiae nostrae prodierunt stellae? erat verè, (quod Greg: Nazianzenus de Patre suo comparatè dicit) Abrahamus, Pater multorum filiorum, creatione videlicet scolastica, ad summum eruditionis gradum: & quamvis praeteream multorum Reverendorum Episcoporum nomina qui hoc jure ejus erant filij, non possum tamen silentio negligere, binas Ecclesiae nostrae Columnas, Reverendissimos & Spectatissimos

tatissimos Patres Georgium Abbatum Archiepiscopum Cantuariensem, & Iohannē Kingum Episcopū Londinensem. Et ut multa paucis comprehendā, non tantū erat Præco veritatis, sed factor veritatis, sedulus orthodoxæ Professor, Zelosus veræ Religionis propugnator, Magnus idololatriæ Superstitionis & Religionis depravatæ osor, quod manifestavit plenius Collegij sui socijs si quando iter aliquod susciperet, eis valedicēdo, his verbis, *Commendo vos dilectioni Dei & odio Papatus & Superstitionis.* Quemadmodum autē strenuus erat veræ Religionis Athleta, ita in conversatione erat pietatis & probitatis Exemplar, quod imprimis apparuit sub vitæ ipsius finē, toto enim tempore quo eger decumbebat, totus erat in Sanctis Orationibus & meditationibus devotis, imò animam suam Deo visus est effundere, anhelando (bre-
vior cum jam ipsi esset anhelitus) ista et similia verba, *Veni, O Veni Domine Iesu, Stella matutina, Veni Domine Iesu, cupio dissolvi & tecum esse,* hæc cum dixisset, animam placide Deo reddidit, hanc vitam pro meliori relinquens: Obijt et sepultus est Oxoniæ, honorificè quidem pro more Scholarum, mense Martij, Anno 1612. quum esset plus minus septuaginta tres annos natus.

VERA EFFIGIES PONTIFICIS
Romani in gratiam et honorem PAVLI
Papæ Quinti consecratum.

Monstrum immane, Ingens, tenebroso emerfit ab Orco,
Venturum vates quod cecinere prius:
Hoc pecus Horrifonum, fastu se jactat inani,
Semi- deumq; virum, semi-virumq; Deum
Seque Dei in terris vice fūgi; Regnaq; Mundi
Arbitrio fingit, se dare posse suo.
Regibus; ipsius pedibus qui basia figunt;
Promittit Regnis addere Regna nova:
Regibus at; verè qui verum numen adorant;

Affolet

Assolet infandis demere regna dolis.
Sic Satanas quondam, se maxima regnaturaum
Christo est mentitus; diuitiasq; soli;
Fraudibus his Christum tentans, ut pronus adoret
Numinis ipsum instar; vota precesq; ferens.
Fure Deus solus Regnum cui vult dat, & aufert:
Priscorum ut vatum pagina sacra docet.
Vt Satanas mendax, sic mendax Bellua Romæ;
Non Christi, at Satanæ fungitur ergo vice.

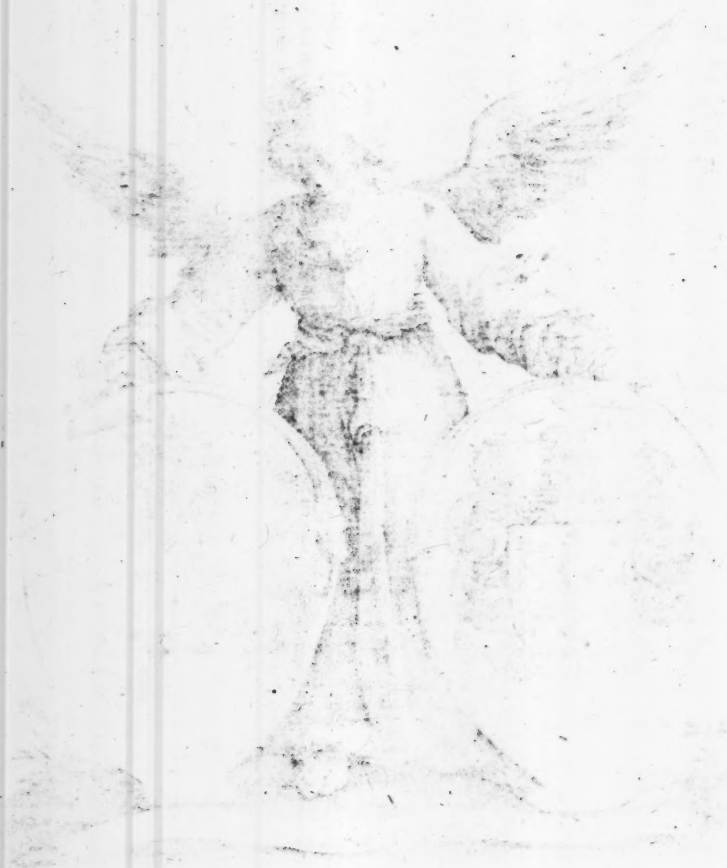

Thy Mottoe lyke Thy mind, thate much retire :
 With which when men of yore were once in fire,
 They had their Heauen, and thought them selues most pure.
 Which made them glorious in a life obscure.
 WORLDS glorie is but like the lightninge flame.
 That soon goes out, as kindled is the same.
 And if yr. out it go it ought doth scale.
 Its loftie Cedar not the Shrub in dale.
 Then H., content thee with thy state and place.
 If thou seek glorie let it be by grace.

J. D. CambroBritannus

NOMINA EORVM QVÆ

in primo tomo con-
tinentur.

ENRICVS Octavus Rex
pag. 1.

Thomas Cromwellus, Effexiæ
Comes pag. 6.

Thomas Morus, Angliæ Can-
cellarius pag. 9.

Thomas Wolfeius, Cardinalis pag. 14.

Reginaldus Polus, Cardinalis pag. 18.

EDOVARDVS Sextus Rex pag. 22.

Edovardus Seimor Dux Somersetenſis pag. 29.

Domina Iana Graya pag. 33.

ELIZABETHA Regina pag. 34.

HENRICVS Walliæ Princeps pag. 44.

Ioannes Checus Eques auratus pag. 53.

Gulielmus Herbertus, Pembrochiæ Comes pag. 57.

Gualtherus Deuereux, Effexiæ Comes pag. 59.

Nicolaus Baconis M. S. Custos pag. 61.

Humfridus Gilbertus Miles auratus pag. 65.

Henricus Sydney perſcellidis Eques pag. 69.

Philippus Sydney Miles auratus pag. 70.

Robertus Dudley, Comes Leiceſtriæ pag. 74.

Ambroſius Dudley, Comes Warwici pag. 78.

Franciſcus Waſſinghamus, Eques auratus pag. 83.

Ricardus Grenvil, Miles auratus pag. 85.

Thomas Candifh, Armiger pag. 88.

Chriſtopherus Carleil, Armiger pag. 92.

Martinus Frobiſher, Eques auratus pag. 100.

Ioannes Hawkins, Miles auratus pag. 105.

Franciſcus Drake Miles auratus pag. 110.

Gulielmus Cecilius Baro Burghley pag. 114.

Henricus Herbertus, Pembrochiæ Comes pag. 116.

Robertus Deuereux, Effexiæ Comes pag. 120.

Georgius Clifford, Cumbriæ Comes pag. 120.

Robertus Cecilius, Comes Sarisburie pag. 124.

Thomas Sutton, Armiger pag. 128.

Ioannes Harington, Baro de Exton pag. 133.

Ioannes Harington, Baro Iunior pag. 135.

NOMINA EORVM QVÆ

in ſecundo tomo con-
tinentur.

Ioannes Coletus, S. Pauli De-
canus pag. 145.

Gulielmus Tindallus, Martyr
pag. 146.

Ioannes Bradfordus, Martyr
pag. 151.

Hugo Latimerus, Martyr pag. 154.

Nicolaus Ridleius, Martyr pag. 156.

Ioannes Rogerſius, Martyr pag. 154.

Laurentius Sanderus, Martyr pag. 159.

Thomas Cranmerus, Archiep. Cant. &
Martyr pag. 161.

Ioannes Baleus Epiſcopus Offlorienſis
pag. 165.

Ioannes Iuellus Epiſc. Sarum pag. 169.

Dauid Whitehead pag. 173.

Matthæus Parkerus Archiep. Cant. pag. 175.

Thomas Beconus pag. 179.

Ioannes Cayus Medicus pag. 180.

Edovardus Deringus pag. 195.

Edmundus Grindallus Archiep. Cant.
pag. 199.

Ioannes Foxus pag. 220.

Edwinus Sandys Archiep. Eboracenſis p. 204.

Laurentius Humfridus pag. 206.

Ioannes Morus pag. 208.

Gulielmus Whitakerus pag. 213.

Alexander Nowellus, S. Pauli Decanus p. 217.

Gulielmus Perkinſus pag. 218.

Iohannes Whitgiftus Archiep. Cant. p. 222.

Ioannes Rainoldus D. pag. 229.

Ricardus Vaughanus Epiſcopus London
pag. 230.

Geruaſius Babington Epiſc. Wigornie
pag. 235.

Thomas Hollandus D. pag. 236.

Robertus Abbatuſ Epiſc. Sarum pag. 184.

Iacobus Mounragu Epiſc. Winton pag. 191.

Epiſc. ^{h. 185} ~~Abbatuſ~~ & Epiſc. ^{h. 190} ~~Mantagu~~, in hoc lo-
co continent ſed errore in aliam Paginam
inueniuntur.